

NUJNI POSTOPEK

EVA 2013-2030-0100

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – nujni postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja na področju urejanja in razlogi za sprejem

1.1. Normativno urejanje postopkov zaradi insolventnosti

Pravila Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) so se za postopke zaradi insolventnosti začela uporabljati 1. oktobra 2008. Zakon je bil do sedaj petkrat noveliran; dvakrat obširneje (ZFPPIPP-C in ZFPPIPP-E), v ostalih primerih pa je šlo za spremembe z ožje zastavljenimi cilji (ZFPPIPP-A, ZFPPIPP-B in ZFPPIPP-D). Državni zbor Republike Slovenije je sprejel tudi dve avtentični razlagi 21. člena ZFPPIPP (3. točke prvega odstavka 21. člena in 1. točke prvega odstavka 21. člena ZFPPIPP).

Prva novela, **ZFPPIPP-A** je bila sprejeta predvsem zaradi potrebe po celoviti uskladitvi s stališči Ustavnega sodišča Republike Slovenije in Informacijskega pooblaščenca glede varstva osebnih podatkov.

Druga novela, **ZFPPIPP-B** je bila sprejeta predvsem zaradi večjega zavarovanja pravic delavcev bodočih stečajnih dolžnikov, dopolnjena pa je bila tudi ureditev nagrad upraviteljev.

V oktobru 2009 je bila zaradi spremembe gospodarskih razmer in socialnih odnosov, ki so narekovale učinkovit normativni odziv, v okviru Ministrstva za pravosodje imenovana široka delovna skupina za pripravo predloga novele **ZFPPIPP-C** kot strokovni (svetovalni) organ ministra za pravosodje z nalogo, da prouči izvajanje novega ZFPPIPP v praksi, zlasti glede naslednjih vprašanj, ki so bila v tistem obdobju aktualna v javnosti:

- možnosti za večjo učinkovitost postopkov zaradi insolventnosti,
- problematika reševanja zdravih jeder,
- ustreznost ureditve glede položaja upnikov in
- ustreznost ureditve položaja upraviteljev v postopkih zaradi insolventnosti.

Ministrstvo za pravosodje je v začetku novembra 2009 pozvalo vsa sodišča, da ga obvestijo o izkušnjah pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti in morebitnih težavah, na katere so naletela pri izvajanju ZFPPIPP, ter dajo morebitne pobude za dopolnitev ureditve v ZFPPIPP.

V začetku decembra 2009 je Ministrstvo za pravosodje sodelovalo pri organizaciji strokovnega posveta, ki se ga je udeležilo več kot 100 sodnikov, upraviteljev in drugih strokovnjakov in na katerem so bila obravnavana aktualna vprašanja in problemi v zvezi s postopki zaradi insolventnosti. Ministrstvo za pravosodje je takrat prejelo obvestila o težavah oziroma pobude od sodišč, Društva upraviteljev Slovenije in posameznih upraviteljev, Davčne uprave RS, Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in Združenja bank Slovenije, bank in drugih finančnih organizacij ter civilnih združenj in drugih posameznikov.

Delovna skupina je preučila vse pobude in o njih oblikovala stališča. V zvezi s pobudami, ki so bile po presoji delovne skupine utemeljene, je hkrati z njihovo obravnavo oblikovala predloge sprememb in dopolnitev ZFPPIPP. Navedene pobude ter stališča in predlogi delovne skupine so bili strokovna izhodišča, na podlagi katerih je predlagatelj ocenil takratno stanje izvajanja pravil ZFPPIPP v praksi in oblikoval predlog ZFPPIPP-C.

Temeljne rešitve tretje novele ZFPPIPP-C so bile:

1. Določitev ukrepov za povečanje učinkovitosti postopkov zaradi insolventnosti in z njimi povezanih izvršilnih postopkov:

- določitev enotne stvarne pristojnosti okrožnih sodišč za vse postopke zaradi insolventnosti;
- enotna krajevna pristojnost Višjega sodišča v Ljubljani za vse pritožbene insolvenčne postopke;
- uvedba pristojnosti sodniških pomočnikov pri enostavnejših procesnih dejanjih v postopkih zaradi insolventnosti;
- določitev in širitev pravil za elektronsko poslovanje sodišč z upravitelji in odvetniki;
- po začetku stečajnega postopka se prodaja (unovčenje) celotnega premoženja stečajnega dolžnika izvede v stečajnem postopku, zato se morebitni izvršilni postopki, ki tečejo proti stečajnemu dolžniku, ustavijo;
- pospešitev in racionalizacija postopka preizkusa terjatev v stečajnem postopku;
- pospešitev in povečanje učinkovitosti prodaje premoženja stečajnega dolžnika.

2. Določitev pravnih pravil, ki poštenemu podjetniku ali zasebniku, nad katerim je začet postopek osebnega stečaja, omogočajo ponoven začetek poslovanja kot podjetnik ali zasebnik (ponovno samozaposlitev) ob ustreznem nadzoru upravitelja in sodišča in ob izpolnjevanju določenih pogojev.

3. Položaj upnikov in upniškega odbora v postopkih zaradi insolventnosti se izboljša tako, da se omogoči, da je mesto zasedanja upniškega odbora tudi v kraju zunaj sedeža sodišča, če s tem soglašajo vsi upniki, in da se upravitelju in upniškemu odboru podeli pravica do pritožbe proti odločitvi sodišča o ugovoru upravitelja proti zahtevi upniškega odbora za izredno poročilo.

4. Zaradi večje profesionalizacije in strokovne usposobljenosti upraviteljev ter ureditve nadzora nad upravitelji se je:

- uvedla Zbornica upraviteljev, ki zagotavlja stalno izobraževanje upraviteljev, sprejema kodeks dobre poslovne prakse upraviteljev in daje upraviteljem priporočila za uveljavljanje dobre poslovne prakse ter poleg ministrstva, pristojnega za pravosodje, opravlja nadzor nad upravitelji;

– določilo natančna pravila o disciplinski odgovornosti upraviteljev (organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija 1. in 2. stopnje, ki sta sestavljeni iz dveh sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, in enega upravitelja);

– jasno določilo, katere storitve upravitelja so vključene v nagrado in katere storitve niso vključene v nagrado upravitelja in se plačilo teh storitev opravi kot strošek stečajnega postopka. Pri storitvah, za katere je predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa, kot strošek stečajnega postopka ni dovoljeno plačati cene v zneskih, ki so višji od zneskov, določenih s tarifo;

– določilo začasni suspenz upravitelja, če je nad njim začet kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega v zvezi z opravljanjem njegove funkcije upravitelja. V takih primerih sodišče upravitelja razreši tudi v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v katerih že opravlja to funkcijo.

5. Dodatna možnost dotoka svežega kapitala v insolventna podjetja v postopkih prisilne poravnave v primeru, da lastniki insolventne družbe niso izvedli povečanja osnovnega kapitala družbe z novimi vložki, čeprav bi to odpravilo vzroke insolventnosti, in sicer lahko poslovodstvo družbe ali upniški odbor sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventne družbe z novimi denarnimi vložki, ki jih lahko vplačajo tudi novi investitorji (nov 199.a člen).

6. Ureditev učinkov postopka zaradi insolventnosti za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb in zožitev prepovedi pobota terjatev, pridobljenih s cesijo.

7. Neplačani davki za zadnje leto pred začetkom postopka zaradi insolventnosti niso več določeni kot prednostna terjatev – v tem delu država nima več privilegiranega položaja nasproti drugim navadnim upnikom, ki imajo tudi svoje zaposlene, za katere zagotavljajo in ohranjajo delovna mesta.

Četrta novela, **ZFPPIPP-D** je na pobudo slovenskega (predvsem malega) gospodarstva v naš pravni red ponovno vnesla obvezni pogoj, ki mora biti izpolnjen, da se lahko postopek prisilne poravnave sploh začne, in sicer pogoj minimalnega poplačila upnikov (najmanj 50% poplačilo navadnih terjatev) in najdaljšega obdobja poplačila upnikom (v največ 4 letih).

Aprila 2011 je bila v okviru Ministrstva za pravosodje ponovno oblikovana široka strokovna delovna skupina z nalogo, da prouči izvajanje veljavnega zakona v praksi in vse prejete pobude oziroma predloge za njegove nadaljnje spremembe, saj so se s strani različnih združenj (poslovnih subjektov) pojavljala stališča, da so postopki zaradi insolventnosti premalo učinkoviti, da omogočajo zlorabe s strani lastnikov, da so (manjšinski) upniki premalo zaščiteni. Zato je Ministrstvo za pravosodje v juniju 2011 pozvalo vsa okrožna in višja sodišča ter Vrhovno sodišče RS, ki se v praksi vsakodnevno srečujejo s postopki zaradi insolventnosti, da mu posredujejo morebitne pobude za spremembe ZFPPIPP. Ministrstvo za pravosodje je pobude oblikovalo v gradivo, ki ga je delovna skupina prednostno obravnavala. Delovna skupina je glede teh prednostnih predlogov oblikovala strokovna izhodišča, na podlagi katerih je predlagatelj ocenil stanje izvajanja pravil ZFPPIPP v praksi in pripravil predlog ZFPPIPP-E. Del slovenskega gospodarstva, ki predstavlja večje in velike gospodarske subjekte, je opozoril na to, da so pogoji, ki so bili predpisani z novelo ZFPPIPP-D za vložitev predloga prisilne poravnave glede na stanje, v katerem je bilo naše gospodarstvo takrat in je še danes, v praksi nerealni, saj pod takimi pogoji veliko dolžnikov ne more izvesti finančnega prestrukturiranja, čeprav bi sicer za tako prestrukturiranje bili izpolnjeni pogoji. Glede na navedeno in z namenom reševanja zdravih jeder se je v predlogu novele ZFPPIPP-E predlagalo znižanje deleža poplačila navadnih terjatev (na najmanj 30 odstotkov) v enakem najdaljšem možnem roku poplačila teh terjatev, če pa dolжник ponudi višji odstotek poplačila (najmanj 40 odstotkov), pa je obdobje poplačila največ osem let. Predlog novele ZFPPIPP-E je bil predmet obravnave zakonodajnega postopka. Razprava v Državnem zboru Republike Slovenije v javni predstavitvi mnenj in prvi obravnavi zakonodajnega postopka k predlogu ZFPPIPP-E je pokazala, da večji del javnosti in zakonodajnega telesa takemu nižanju odstotka

poplačila upnikov ni naklonjen. Navkljub preostalim rešitvam, ki so jih poslanci in zainteresirana strokovna javnost ocenili kot dobre, predlog novele ZFPPIPP-E v Državnem zboru Republike Slovenije ni bil sprejet.

Na podlagi teh izhodišč je bila izvedena dodatna strokovna razprava, na podlagi katerih je bila pripravljena in sprejet dopolnjena **novela ZFPPIPP-E**.

Temeljne rešitve, ki jih je uveljavila novela ZFPPIPP-E, so:

1. za zagotovitev večjih možnosti učinkovitega in realnega prestrukturiranja insolventnih podjetij (ohranjanja zdravih jeder gospodarstva):

- uzakonitev poenostavljene prisilne poravnave za podjetnike in mikro družbe, ki bo pomenila bistveno cenejši in hitrejši postopek finančnega prestrukturiranja za te subjekte (nov oddelek 4.7 »Postopek poenostavljene prisilne poravnave«),

- dopolnitev ureditve glede povečanja osnovnega kapitala insolventnega dolžnika na podlagi sklepa upniškega odbora, in sicer tudi na primer konverzije terjatev v lastniške deleže (nov 199.b člen); če pa upniški odbor v roku ne sprejme sklepa, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki z navadno večino;

- določitev možnosti prenosa vodenja poslov insolventnega dolžnika po 199.c členu na vplačnika novih delnic po 199.a členu ali po 199.b členu (slednje na pobudo Združenja bank Slovenije),

- dopolnitev pravil o glasovanju o prisilni poravnavi, in sicer se z novo 2. točko drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP določa višji količnik za glasovanje o prisilni poravnavi glede terjatve, ki jo upnik prenese na dolžnika v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, če upnik hkrati vplača tudi nov denarni vložek;

2. za preprečitev in omejevanje vpliva organov insolventnega dolžnika na njegove odločitve, ki bi bile v postopku prisilne poravnave v nasprotju s cilji postopka, in zato, da se zagotovi boljša zaščita upnikov in novih investorjev, se omejijo pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika (novi 151.a člen ZFPPIPP) in možnosti prenosa vodenja poslov po novem 199.c členu;

3. za izboljšanje položaja upniškega odbora, vseh upnikov in posameznega upnika:

- se širi pravica upniškega odbora do vpogleda v dokumentacijo (sprememba drugega odstavka 87. člena ZFPPIPP);

- se zakonsko ureja sprejemanje odločitev upniškega odbora na dopisnih sejah (nov 96.a člen ZFPPIPP);

- je bila določena nova pristojnost upniškega odbora, da z glasovi vseh svojih članov brez obrazložitve zahteva, da upniki glasujejo o razrešitvi imenovanega upravitelja, če upravitelj ne uživa več njihovega zaupanja, in sočasnem glasovanju o imenovanju katerega koli konkretnega novega upravitelja (dopolnitev 87. in 118. člena ter nov 119.a člen ZFPPIPP);

- pri dokazovanju pogojev za začetek stečajnega postopka so bile določene dodatne izpodbojne domneve insolventnosti oziroma trajnejše nelikvidnosti (sprememba in dopolnitev 14. člena ZFPPIPP);

- vsak upnik ima pravno možnost ugovora zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov (nov 128.a člen ZFPPIPP);

- v stečajnem postopku pravne osebe je bilo podaljšano obdobje izpodbojnosti pri neodplačnih pravnih poslih z 12 mesecev na 36 mesecev;

4. za izboljšanje položaja upnikov-delavcev insolventnega dolžnika je bila:

- določena oprostitve založitve predujma za plačilo začetnih stroškov stečajnega postopka;
 - določen nov razlog za ugovor proti vodenju prisilne poravnave, in sicer če insolventni dolжник za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, (sprememba 172. člena);
 - določena nova vrsta prednostne terjatve: nadomestilo za neizkoriščen dopust za tekoče leto;
5. za preprečitev pristranskega vpliva na postopke zaradi insolventnosti s strani subjektov, ki so (interesno) povezani z dolžnikom, so bile določene nove ovire za imenovanje člana upniškega odbora (dopolnitev 2. in 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP);
6. za zagotovitev večje učinkovitosti postopkov prodaje premoženja na javnih dražbah je bila določena dodatna možnost javne prodaje premoženja, in sicer tudi po sistemu zniževanja izklicne cene (spremembe in dopolnitve 329., 332., 334., 341. in 345. člena ZFPPIPP);
7. za zagotovitev učinkovitega nadzora nad delom upraviteljev s strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, so bila spremenjena pravila oziroma določbe glede opravljanja pregleda dokumentacije insolventnega dolžnika, pogojev za izdajo in odvzem dovoljenja, začasne ustavitve imenovanja upravitelja v novih zadevah, spremembe sestave disciplinskih organov in krepitev sodelovanja med sodišči in ministrstvom, pristojnim za pravosodje (spremembe in dopolnitve 106., 108., 109., 112., 119., 120.k, 120.l, 120.m in 492. člena ZFPPIPP);
8. za zagotovitev bolj učinkovitega poslovanja državnega pravobranilstva za uveljavljanje pravic države v postopkih zaradi insolventnosti:
- je bilo državnemu pravobranilstvu zaradi izvajanja njegovih zakonskih pristojnosti zastopanja države in uveljavljanja njenih pravic ter drugih nalog omogočeno brezplačno pridobivanje podatkov v informatizirani obliki, ki so še pomembni za ažurno seznanitev, da se je zoper posameznika začel stečajni postopek (dopolnitev 122.a člena ZFPPIPP),
 - so se v postopku stečaja zapuščine določila pravila, v skladu s katerimi lahko državno pravobranilstvo v vseh primerih, ko bo zapuščinsko sodišče ugotovilo, da je zapuščina brez dedičev, vloži predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev; v tem primeru se zapuščina brez dedičev prenese v stečajno maso zapuščine brez dedičev in ne preide na Republiko Slovenije.

1.2. Podatki in ocena stanja na področju postopkov zaradi insolventnosti

Nova pravila postopkov zaradi insolventnosti se uporabljajo šele od 1. oktobra 2008 dalje. Zato je možno meriti učinke glede trajanja postopkov po novi ureditvi šele po tem trenutku.

Sodna statistika za leta 2009, 2010, 2011 in 2012 izkazuje naslednje število in obravnavanje zadev v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije pred okrožnimi sodišči.

- podatki za leto 2009:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja (skupaj z okrajnimi sodišči)	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	22	570	267	15
2.	Prejete zadeve skupaj	26	448	687	11
3.	Rešene zadeve skupaj	33	370	265	20
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	15	648	689	6

– podatki za leto 2010:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja (skupaj z okrajnimi sodišči)	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	15	648	677	6
2.	Prejete zadeve skupaj	49	743	1204	20
3.	Rešene zadeve skupaj	34	445	389	15
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	30	936	1492	11

– podatki za leto 2011:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	30	932	1492	11
2.	Prejete zadeve skupaj	47	1065	1541	19
3.	Rešene zadeve skupaj	51	758	671	26
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	24	1236	2360	4

– podatki za leto 2012:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		Postopek prisilne poravnave	Stečajni postopek nad pravno osebo	Postopek osebnega stečaja	Postopek prisilne likvidacije
1	Nerešene na začetku poročevalnega obdobja	23	1.235	2.361	4
2	Prejete zadeve skupaj	55	995	1.585	19
3	Rešene zadeve skupaj	41	823	880	16
4	Nerešene na koncu poročevalnega obdobja	37	1.407	3.066	7

Iz gornjega pregleda je razvidno, da se pripad v stečajnih postopkih iz leta v leto veča in da sodišča vsako leto rešijo več zadev.

V preglednicah v nadaljevanju so prikazani podatki o trajanju postopkov zaradi insolventnosti v letih 2009, 2010, 2011 in 2012 pred okrožnimi sodišči:

– leto 2009

Tabela 72 Trajanje postopka

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mesec	nad 1-3 mesecev	nad 3-6 mesecev	nad 6-9 mesecev	nad 9-12 mesecev	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
INS-01	postopek prisilne poravnave.	12,12%	24,24%	21,21%	24,24%	12,12%	6,06%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	10,27%	22,97%	10,00%	13,51%	8,38%	14,32%	4,86%	15,68%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	11,25%	10,00%	16,25%	13,75%	12,50%	20,00%	6,25%	10,00%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije.	5,00%	30,00%	25,00%	15,00%	0,00%	15,00%	10,00%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2009

– leto 2010

Tabela 72 Trajanje postopka v %

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mesec	nad 1-3 mesecev	nad 3-6 mesecev	nad 6-9 mesecev	nad 9-12 mesecev	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
INS-01	postopek prisilne poravnave.	8,82%	5,88%	23,53%	50,00%	5,88%	5,88%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	8,79%	27,03%	12,31%	11,65%	8,79%	15,38%	4,40%	11,65%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	10,33%	26,94%	20,66%	9,96%	10,33%	12,18%	3,69%	5,90%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije.	6,67%	46,67%	26,67%	0,00%	0,00%	13,33%	6,67%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2010

– za leto 2011

Tabela 394 TRAJANJE POSTOPKA V %

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mes	nad 1-3 mes	nad 3-6 mes	nad 6-9 mes	nad 9-12 mes	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
K	kazenske	1,05%	12,17%	15,72%	10,26%	9,08%	24,76%	11,28%	15,69%	100,00%
Kpr	preiskava	5,77%	15,87%	23,41%	20,56%	14,88%	15,26%	2,68%	1,57%	100,00%
Km	kazenske zoper mladoletnike	8,51%	35,84%	23,56%	12,08%	8,71%	11,29%	0,00%	0,00%	100,00%
Kmp	kazenske zoper mladoletnike v priprav. postopku	6,84%	23,54%	32,66%	24,05%	7,59%	4,81%	0,51%	0,00%	100,00%
P	pravdne	4,03%	13,22%	17,47%	12,76%	8,34%	21,41%	11,58%	11,17%	100,00%
Pg	gospodarske pravdne	2,49%	15,86%	18,57%	11,72%	9,65%	28,68%	9,22%	3,82%	100,00%
N	nepravdne zadeve	33,87%	39,55%	15,59%	5,66%	2,42%	2,64%	0,17%	0,10%	100,00%
INS-01	postopek prisilne poravnave	5,88%	11,76%	31,37%	33,33%	13,73%	3,92%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	11,21%	35,88%	12,80%	10,03%	8,05%	12,01%	3,30%	6,73%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	12,37%	37,41%	19,08%	8,05%	3,13%	8,20%	9,54%	2,24%	100,00%
INS-04	postopek stečaja zapuščine	16,67%	8,33%	0,00%	8,33%	0,00%	50,00%	16,67%	0,00%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije	15,38%	30,77%	15,38%	23,08%	7,69%	7,69%	0,00%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2011

– podatki za leto 2012:

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mes	nad 1-3 mes	nad 3-6 mes	nad 6-9 mes	nad 9-12 mes	nad 1-2 leti	nad 2-3 leti	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
INS-01	Postopek prisilne poravnave	4,88%	26,83%	12,20%	31,71%	19,51%	4,88%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	Stečajni postopek nad pravno osebo	9,72%	34,99%	10,45%	8,75%	6,20%	19,44%	4,98%	5,47%	100,00%
INS-03	Postopek osebnega stečaja	11,70%	35,91%	14,43%	5,91%	2,50%	7,50%	9,66%	12,39%	100,00%
INS-05	Postopek prisilne likvidacije	6,25%	50,00%	25,00%	0,00%	12,50%	0,00%	0,00%	6,25%	100,00%

Iz prikazanih podatkov sodne statistike izhaja, da po novi ureditvi večina postopkov zaradi insolventnosti traja manj kot eno leto, z izjemo postopka osebnega stečaja, kjer je že v zakonu predvideno, da bo zaradi večletnega preizkusnega obdobja (2 do 5 let), trajal več let. Opozoriti je treba, da se prva razdelitev razdelitvene mase – torej plačila terjatev upnikov – kar je z vidika položaja upnikov najpomembnejše, ne more opraviti dokler postopek preizkusa terjatev, skupaj z njihovo prijavo, in sočasna priprava otvoritvenega poročila upravitelja, nista v celoti izvedena, le-ta pa zaradi nujnega pravnega varstva vseh udeleženih v stečajnem postopku traja daljši čas.

Prvi in drugi odstavek 48. člena ZFPPIPP določata pravno načelo hitrosti postopka. Sodišča morajo svoja procesna dejanja v postopku zaradi insolventnosti izvajati v rokih, določenih s tem zakonom, in si z izvajanjem svojih pristojnosti nadzora nad upraviteljem prizadevati, da upravitelj vsa dejanja v postopku zaradi insolventnosti opravi v rokih, določenih v tem zakonu.

Stečaj pa ne predstavlja le likvidacije podjetja s hkratnim in sorazmernih poplačilom upnikov glede nespornih terjatev. Stečaj sočasno vključuje tudi rešitev vseh spornih vprašanj (terjatev) med dolžnikom in njegovim upniki, ki bi se sicer reševala oziroma se že rešujejo v pravnih. Zaradi začetka stečajnega postopka se pravdni postopki prekinajo. Stečajni postopek se ne more končati, preden se ne končajo tudi vsi morebitni pravdni postopki (pravde zaradi izpodbijanja pravnih dejanj, pravde na ugotovitev terjatev upnikov), saj bi v takem primeru v stečajnem postopku pravna oseba brez pravnih naslednikov prenehala, s tem pa bi se ustavile tudi že začete pravde. Posledično ravno zaradi teka pravnih postopkov trajajo stečajni postopki daljši čas. Vzrokov za daljši tek postopkov zaradi insolventnosti ne gre toliko pripisovati normativni pomanjkljivosti in neučinkovitosti ZFPPIPP, temveč tudi predvsem dejstvu, da stečaj predstavlja prenehanje številnih pravnih razmerij in pravnih položajev.

Stečajnemu sodišču veljavni zakon že določa roke za sprejem njihovih odločitev v postopku zaradi insolventnosti. Tudi sodišča v drugih postopkih in drugi državni organi morajo prednostno obravnavati zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležen stečajni dolžnik ali katerih izid vpliva na potek stečajnega postopka.

Velikokrat je v javnosti slišati, da so spremembe insolvenčne zakonodaje z namenom pospešitve postopkov nujne, saj so le-ti dolgotrajni, neučinkoviti predragi, za razliko od podobnih postopkov v drugih državah. Poročilo Svetovne banke »Doing Business za leto 2012« kaže drugačno stanje od očitane. Po poročilu je v Republiki Sloveniji stanje na področju postopkov zaradi insolventnosti primerljivo evropskemu poprečju (glede trajanja in odstotka poplačila), kar zadeva stroškovno obremenitev, pa so postopki zaradi insolventnosti v Republiki Slovenije med najcenejšimi.

1.3. Priprava normativnih izhodišč v tem predlogu zakona

1.3.1. Splošno

Dosedanje vsebinske spremembe in zlasti dopolnitve ZFPPIPP so bile iz zornega kota učinkovitejšega prestrukturiranja poslovnih subjektov osredotočene na te cilje:

Novela ZFPPIPP-C je uredila dva vidika, in sicer:

- Pogosto je za (dolgoročno) uspešno finančno prestrukturiranje insolventnega dolžnika treba zagotoviti nove lastne (dolgoročne) likvidne finančne vire. To je značilno tudi za veliko naših gospodarskih družb, če upoštevamo visoko stopnjo nelikvidnosti slovenskega gospodarstva. Take vire je (ker naše banke večinoma niso zmožne zagotavljati dolgoročnih kreditov) mogoče zagotoviti samo po postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Zato je bila že z novelo ZFPPIPP-C ureditev postopka prisilne poravnave dopolnjena z novim, 199.a členom ZFPPIPP, ki ureja še dodaten vidik usmeritve o podrejenosti interesov lastnikov pri nastanku insolventnosti. Gre za položaj, pri katerem družbeniki oziroma delničarji (lastniki) insolventne družbe niso izvedli povečanja osnovnega kapitala družbe z novimi vložki, čeprav bi bilo to nujno za odpravo vzrokov kratkoročne in dolgoročne plačilne nesposobnosti družbe (2. točka prvega odstavka 199.a člena v zvezi s 36. in 37. členom ZFPPIPP). Pri tem položaju daje 199.a člen ZFPPIPP poslovodstvu družbe ali upniškemu odboru možnost, da sprejme ustrezen sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki, po katerem lahko nove delnice za denarne vložke vplačajo upniki družbe, sedanji delničarji ali tretje osebe (novi investitorji).
- Z novim 389.a do 389.d členom je omogočila poštenemu podjetniku ali zasebniku, nad katerim je začel postopek osebnega stečaja, ponoven začetek poslovanja kot podjetnik ali zasebnik (ponovno samozaposlitev) ob ustreznem nadzoru upravitelja in sodišča.

Novela ZFPPIPP-E je dodatno uredila te vidike:

- Uveden je bil postopek poenostavljene prisilne poravnave za mikro družbe in samostojne podjetnike (novi členi 221.a do 221.g ZFPPIPP), ki mikro poslovnim subjektom omogoča (enostavnejšo) izvedbo ukrepov finančnega prestrukturiranja – sklenitev prisilne poravnave, ki učinkuje za vse terjatve upnikov, če s tem soglašajo upniki, katerih terjatve predstavljajo 6/10 vseh terjatev, in če s tem soglašata večina upnikov (več kot polovica števila upnikov).
- Ker so se v praksi pojavljale dileme, katera korporacijska dejanja organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika so dovoljena v obdobju trajanja postopka prisilne poravnave, novi 151.a člen ZFPPIPP zdaj izrecno določa, katere odločitve sta v tem obdobju organ nadzora ali skupščina insolventnega dolžnika pristojna sprejeti.
- Novi 199.b člen ZFPPIPP daje upniškemu odboru pravno možnost (pristojnost) sprejeti sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika s konverzijo terjatev v deleže. Upniški odbor ima pri odločanju o povečanju osnovnega kapitala s konverzijo terjatev v deleže (enako kot pri sklepu o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki po 199.a členu ZFPPIPP) pravno možnost odločiti tudi o hkratnem zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube.
- Da bi upnikom in novim investitorjem, ki v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja vplačajo (nove) delnice, omogočili učinkovitejše obvladovanje lastniškega tveganja, jim novi 199.c člen ZFPPIPP daje pravno možnost (pravico) zahtevati prenos upravičenja za vodenje poslov insolventnega dolžnika že med postopkom prisilne poravnave.

Že ob pripravi novele ZFPPIPP-E je bilo načrtovano, da se naslednji sklop sprememb in dopolnitev pravil o finančnem prestrukturiranju osredotoči na zagotovitev pogojev za učinkovitejše finančno prestrukturiranje

velikih poslovnih subjektov (velikih in srednjih družb), katerih (uspešno) poslovanje je ključnega pomena za vzpodbuditev vnovične gospodarske rasti in zagotavljanja delovnih mest. Zato je vlada s sklepom, sprejetim na seji 9. aprila 2013, naložila Ministrstvu za pravosodje, da v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo in Ministrstvom za finance ter v sodelovanju z zainteresirano strokovno javnostjo pristopi k pripravi Zakona o sistemski razdolžitvi¹ z namenom povečanja možnosti aktivnejšega in učinkovitejšega delovanja upnikov v postopku razdolževanja insolventnih dolžnikov, ki so organizirani kot kapitalske gospodarske družbe, s čimer se bo upnikom, ki imajo interes in izpolnjujejo druge pogoje, omogočilo, da s konverzijo svojih terjatev v kapital insolventnega dolžnika nadaljujejo njegovo delovanje.

Analiza, izvedena po sprejetju novele ZFPPIPP-E, je pokazala, da so del usmeritev, načrtanih z navedenim sklepom vlade (zaradi učinkovitejšega finančnega prestrukturiranja omogočiti upnikom, ki imajo interes, da izvedejo povečanje osnovnega kapitala insolventnega dolžnika s stvarnimi vložki, katerih predmet so njihove terjatve do tega dolžnika – *debt to equity swap*), omogočile že spremembe in dopolnitve, ki jih je uveljavila novela ZFPPIPP-E. Hkrati je analiza velikih in srednjih družb pokazala, da sta za njihovo uspešno finančno prestrukturiranje (izboljšanje razmerja med kratkoročnimi in dolgoročnimi viri financiranja) potrebni dodatni ukrepi, opisani v nadaljevanju.

1. Za večino velikih in srednjih gospodarskih družb je ob sedanjem gospodarskem položaju značilno, da za zagotovitev njihove dolgoročne plačilne sposobnosti ***zadošča ustrezno prestrukturiranje njihovih finančnih obveznosti***. Prestrukturiranje njihovih poslovnih obveznosti ni potrebno, saj so jih sposobne tekoče (pravočasno) plačevati iz prihodkov tekočega poslovanja. Prav tako prestrukturiranje njihovih poslovnih obveznosti pogosto ni smotno, ker bi lahko povzročilo negativne posledice, in sicer zlasti:

- ker bi z zmanjšanjem ali odložitvijo dospelosti njenih poslovnih obveznosti do manjših dobaviteljev ali drugih poslovnih partnerjev lahko resno ogrozilo plačilno sposobnost (solventnost) teh poslovnih subjektov, oziroma
- ker bi nekateri večji (zlasti tuji) poslovni partnerji v takem primeru prekinili nadaljnje poslovno sodelovanje.

2. Precejšen del finančnih obveznosti teh družb ima značilnost zavarovanih obveznosti. Večina teh družb ob trenutnem gospodarskem stanju ni sposobna opraviti finančnega prestrukturiranja, ki bi zagotovilo, da postanejo dolgoročno plačilno sposobne (in nadaljujejo s poslovanjem), ne da bi kot ukrep tega prestrukturiranja izvedla ***tudi ustrezno prestrukturiranje zavarovanih obveznosti*** (poleg prestrukturiranja navadnih finančnih terjatev ali vseh navadnih terjatev). Zaradi pomena velikih in srednjih družb za gospodarski sistem Republike Slovenije (zagotavljanje pogojev za gospodarsko rast in za ohranitev delovnih mest) je zagotovitev uspešnega finančnega prestrukturiranja teh družb tudi v javno korist.

3. Pogosto je zaradi nadaljevanja poslovanja rentabilnega dela dolžnikovega podjetja in zagotavljanja financiranja tega dela smotno, da se izvede ***izčlenitev*** rentabilnega dela podjetja v novo družbo.

¹ Izraz »razdolžitev« je bil uporabljen v pomenu zmanjšanja obveznosti. Prenos terjatev (vplačilo stvarnih vložkov) v postopku spremembe osnovnega kapitala s konverzijo terjatev v deleže namreč povzroči prenehanje teh terjatev (iz zornega kota dolžnika obveznosti).

Pri obravnavi prvotnega osnutka ureditve se je izoblikovalo večinsko stališče, podprto s pripombami večine udeležencev razprave, ki jim je bil osnutek posredovan v mnenje, in sicer zlasti Gospodarske zbornice, Vrhovnega sodišča RS, Trgovinske zbornice, bank (Koprske banke, SKB banke in Unicredit banke), Združenja upraviteljev, predstavnikov Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Službe vlade za zakonodajo, ki so sodelovali v delovni skupini za pripravo Osnutka zakona o sistemski razdolžitvi, da bi bilo zakonodajno-tehnično primerneje in za pravni sistem pregledneje, da se posebna pravila o sodnih postopkih izvedbe finančnega prestrukturiranja vključijo v ZFPPIPP.

1.3.2. Koordinacijska skupina

Zaradi celovite presoje vseh vidikov in možnosti uspešnega finančnega prestrukturiranja je minister za pravosodje imenoval koordinacijsko skupino, v kateri so sodelovali strokovnjaki ekonomske in pravne stroke ter predstavniki Banke Slovenije, Zbornice upraviteljev Slovenije, Združenja bank Slovenije in Slovenskega inštituta za revidiranje. Koordinacijska skupina je oblikovala Izhodišča dopolnitve ureditve insolvenčne ureditve, 7. oktober 2013 (v nadaljnjem besedilu: Izhodišča). Glede pristopa k ureditvi je koordinacijska skupina presodila, da je zaradi skladnosti (konsistentnosti) pravne ureditve primerno, da se vsi dodatni instituti (novi instituti in dopolnitev že urejenih institutov) uredijo v ZFPPIPP. Zato je predlagatelj predlog dopolnitve ureditve zaradi dosege opisanih ciljev učinkovitejšega prestrukturiranja gospodarskih družb oblikoval v zakonodajno-tehnični obliki novele ZFPPIPP.

Predlagatelj je predlog zakona pripravil tako, da se z novimi in dopolnjenimi pravnimi instituti v celoti implementirajo konceptualna Izhodišča (zlasti nov oddelek 2.3 in 4.8 ZFPPIPP). Hkrati je predlagatelj opravil analizo institutov, ki bi omogočali učinkovitejše delo sodišč pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti. Za dosego tega cilja so bile oblikovane potrebne ustrezne dopolnitve (zlasti dopolnitev 53. člena in sprememba 233. člena ZFPPIPP in nekaterih drugih institutov), ki v praksi sodišč povzročajo probleme in bi jih bilo mogoče odpraviti z jasnejšo ureditvijo (zlasti ureditev v 374. členu ZFPPIPP).

1.3.3. Priporočila Mednarodnega denarnega sklada (IMF)

V času od 18. do 19. 10. 2013 so potekala delovna srečanja s predstavniki IMF in njihovimi pravnimi svetovalci, na katerih so bili obravnavani najpomembnejši vidiki dopolnjene ureditve, ki je predmet predloga zakona. Že pred srečanjem je predlagatelj IMF posredoval angleški prevod Izhodišč in vmesnega delovnega gradiva predloga zakona (z dne 16. 10. 2013). O vsebini teh dopolnitev je IMF pripravil **predhodno mnenje**, v katerem je:

v točki A. ocenil, da je predlog novele dobro napredoval glede na osnutke besedila, ki jih je IMF prejel in komentiral v septembru, in vsebuje veliko novih institutov, ki jih IMF zelo pozdravlja. To so zlasti:

1. »Izbris« obstoječih delničarjev (razveljavitev starih delnic) v postopku prisilne poravnave (z ustreznim »pobotom« pri poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala za pokrivanje nepokrite izgube). Ta institut dopolnjuje ureditev v novem 199.d člen ZFPPIPP (obvezno poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube in prenosa razlike nad zneskom likvidacijske vrednosti sredstev v kapitalne rezerve).

2. Uveljavitev izčlenitve z ustanovitvijo nove družbe kot novega načina finančnega prestrukturiranja. Ta nov institut je urejen v novem 221.o in 221.t členu ZFPPIPP.

3. V postopku prisilne poravnave **ni** prisilne konverzije terjatev v delnice (*no forced debt-to-equity swap*). Po 144. členu ZFPPIPP je v postopku prisilne poravnave dovoljeno dati alternativno ponudbo upnikom, da (po izbiri, opciji posameznega upnika) namesto zmanjšanja svojih terjatev, te prenesejo zaradi vplačila novih delnic (*debt-to-equity swap*). Nobenega upnika pa ni mogoče prisiliti k tej izbiri.

4. Nova možnost upnikov predlagati začetek postopka prisilne poravnave. Ta nov institut je urejen v novem 221.j, 221.k in 221.l členu ZFPPIPP.

– v **točki B.** navedel priporočila, ki po presoji IMF še niso bila v celoti upoštevana. Pomembnejša od teh priporočil je predlagatelj dodatno upošteval v predlogu zakona, za preostala pa pojasnil razloge, zaradi katerih jih ob trenutnem stanju gospodarstva ni mogoče upoštevati.

1. Dosledna uveljavitev načela absolutne prednosti v postopku prisilne poravnave. Zaradi dosledne uveljavitve načela absolutne prednosti se s predlogom zakona spreminja 136. člen ZFPPIPP, dodaja nova 7. točka prvega odstavka 142. člena in nov 199.d člen ZFPPIPP. Obširneje o tem glej razdelek 2.2 v uvodu predloga zakona.

2. Možnost oblikovanja (pod)razredov nezavarovanih terjatev. Predstavnikom IMF so bili pojasnjeni razlogi, zaradi katerih tega instituta (vsaj trenutno) ni smotno uveljaviti v slovenski ureditvi:

– Razvrstitev navadnih, nezavarovanih terjatev na (pod)razrede ni potrebna za dosledno uveljavitev načela absolutne prednosti, saj imajo vse navadne terjatve v primeru stečaja enak (prirejen) poplačilni vrstni red (primerjaj 395. člen ZFPPIPP).

– Ni potrebe po večji fleksibilnosti, ki bi jo pri pogajanjih z upniki zagotavljala takšna razvrstitev, če upoštevamo relativno majhnost slovenskih družb (v primerjavi z velikostjo ameriškega ali nemškega gospodarstva, ureditev katerih pozna tako razvrščanje). Pri tej presoji je pomembno tudi, da se slovenske družbe ne financirajo na trgu finančnih instrumentov z izdajo različnih razredov dolžniških instrumentov, temveč so bančni krediti in posojila oseb nefinančnega sektorja njihov edini vir dolžniškega financiranja.

– Ureditev v ZPPSL, ki je veljala pred uveljavitvijo ZFPPIPP, je poznala ta institut. V ZFPPIPP je bil odpravljen zato, ker je praksa pri izvajanju tega instituta pokazala, da je bil pogosto zlorabljen na škodo majhnih upnikov (na primer tako, da je bilo velikim dobaviteljem ponujeno 80% poplačilo, majhnim dobaviteljem pa samo 20% poplačilo njihovih terjatev).

3. Pomisleki glede možnost »delne poravnave« (partial settlement) samo s finančnimi terjatvami. Enako ureditev (možnost omejitve prestrukturiranja samo na finančne terjatve) poznata tudi Anglija in Francija. Taka ureditev tudi ne bo ovira za priznanje teh postopkov kot kolektivnih postopkov po Uredbi 1346/2000.

4. Dodaten prisilen poseg v zavarovane terjatve tudi z zmanjšanjem njihove glavnice. Po presoji predlagatelja bi takšen poseg lahko resno ogrozil kapitalsko ustreznost bank.

5. Pomanjkanje ureditve glede združevanja ločitvenih pravic v skupno ločitveno pravico (pooling of collateral). Zaradi uveljavitve tega pravnega instituta (pooling of collateral) sta bila ustrezno dopolnjena novi 221.n člen in 221.t člen ZFPPIPP.

6. Dodatni vidiki obravnave povezanih oseb v postopku prisilne poravnave. Po četrtem odstavku 200. člena ZFPPIPP o prisilni poravnavi ne morejo glasovati osebe, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane osebe po ZGD-1 ali ožje povezane osebe. Obravnavo posojil delničarjev družbi kot subordiniranih terjatev v primeru postopka prisilne poravnave (ali stečajnega postopka) v naši ureditvi (podobno kot v nemški ureditvi) ureja 498. člen ZGD-1, ki se po četrtem odstavku 227. člena ZGD-1 uporablja tudi za delniško družbo.

7. Drugačna ureditev prestrukturiranja samo za velike in srednje družbe. Kompleksnejši postopki, za katere se uporabljata nov oddelek 2.3 in 4.8 ZFPPIPP so povezani z znatnimi stroški (zlasti stroški ocen vrednosti in finančnih svetovalcev), ki so za majhne družbe nesorazmerno visoki. Namesto teh imajo majhne in mikro družbe možnost opraviti prestrukturiranje v postopku poenostavljene prisilne poravnave. Dodatno majhne in mikro družbe nimajo večjega števila finančnih upnikov, saj jih navadno financira samo ena banka ali dve

banki. Zato kompleksnejšega instrumentarija za pogajanje z večjim številom finančnih upnikov ne potrebujejo.

8. *Uvedba pospešenega postopka prestrukturiranja.* Da se omogoči tak pospešen postopek prestrukturiranja je v novem oddelku 2.3 ZFPPIPP (členi 44.b do 44.z) urejen nov postopek preventivnega prestrukturiranja.

9. *Sprememba (omilitev) presoje 50% verjetnosti uspešnosti prisilne poravnave.* Sprememba ni potrebna, saj besedilo ustreza merilu presoje izvedljivosti (*feasibility*) načrta finančnega prestrukturiranja. Njegova uporaba v takem pomenu se je tudi že ustalila v praksi.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji zakonskega predloga

Osrednji cilji tega predloga zakona so:

1. zagotoviti pogoje za učinkovitejše finančno prestrukturiranje velikih in srednjih družb,
2. dosledno uveljaviti načelo absolutne prednosti tudi v postopku prisilne poravnave,
3. dodatno okrepiti upravičenja upnikov, zlasti finančnih institucij, v postopkih finančnega prestrukturiranja (zlasti z možnostjo, da predlagajo postopek prisilne poravnave in načrt finančnega prestrukturiranja ter da se jim na njihovo zahtevo podeli upravičenje za vodenje poslov dolžnika) in
4. racionalizirati poslovanje sodišč pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti.

2.2. Načela v predlogu zakona

Predlagane zakonske spremembe in dopolnitve ne spreminjajo sedanje zasnove ZFPPIPP. S predlogom zakona se ne spreminjajo temeljna načela postopkov zaradi insolventnosti, med katerimi so najpomembnejša:

1. načelo enakega obravnavanja upnikov (46. člen ZFPPIPP), ki zahteva, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako,
2. načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov (47. člen ZFPPIPP), po katerem je treba postopek zaradi insolventnosti voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov, in
3. načelo hitrosti postopka (48. člen ZFPPIPP), ki zahteva, da postopek poteka hitro in brez nepotrebnega zavlačevanja.

Z dopolnjenimi pravnimi pravili na podlagi predloga zakona se tudi v postopku prisilne poravnave dosledno uveljavi načelo absolutne prednosti.

2.2.1 Pomen načela absolutne prednosti

Načelo absolutne prednosti določa vrstni red (prednost) poplačila terjatev (obligacijskih pravic upnikov do dolžnika).

Zaradi uresničitve tega načela se terjatve razvrščajo v razrede po merilu prednostnega poplačilnega upravičenja, ki ga vključujejo.

– **Zavarovane terjatve** (*secured claims*) so terjatve, katerih plačilo je zavarovano z ločitveno pravico (tretji odstavek 20. člena ZFPPIPP). Ločitvena pravica je vsaka pravica, ki vključuje upravičenje do prednostnega poplačila terjatve iz določenega premoženja (prvi odstavek 19. člena ZFPPIPP). Najpogostejša ločitvena pravica je zastavna pravica (primerjaj prvi odstavek 128. člena SPZ). V stečajnem postopku se zavarovane

terjatve poplačujejo prednostno iz kupnine, dosežene s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice (primerjaj 371. člen ZFPPIPP).

Nezavarovane terjatve so tiste terjatve, ki niso zavarovane z ločitveno pravico. Te terjatve so glede poplačila iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, podrejene poplačilu zavarovanih terjatev. Pri poplačilu iz preostalega premoženja pa se poplačujejo po vrstnem redu (1) prioritete, (2) navadne in (3) morebitne podrejene (primerjaj 359. člen ZFPPIPP).

– **Prednostne terjatve** (*priority claims*) so tiste (nezavarovane) terjatve, za katere zakon določa, da se poplačujejo prednostno, pred poplačilom navadnih (nezavarovanih) terjatev. To so terjatve, določene v 21. členu ZFPPIPP. Če se stečajni postopek začne zaradi neuspešnega izida postopka prisilne poravnave, imajo terjatve, ki so nastale med postopkom prisilne poravnave, absolutno prednost (*ultra priority*) in se po spremenjenem drugem odstavku 289. člena ZFPPIPP poplačujejo pred poplačilom prednostih terjatev iz 21. člena ZFPPIPP.

– **Navadne terjatve** (*ordinary unsecured claims*) so nezavarovane terjatve, ki niso niti prednostne niti podrejene terjatve (četrti odstavek 21. člena ZFPPIPP).

– **Podrejene terjatve** so nezavarovane terjatve, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in upnikom, če postane dolžnik insolventen, plačajo šele po plačilu drugih nezavarovanih terjatev do dolžnika (tretji odstavek 21. člena ZFPPIPP). V poslovni praksi slovenskih podjetij (nefinančnih družb) podrejene terjatve niso pogoste.

– **Korporacijske pravice** (*equity interest or equity rights*, delnice oziroma poslovni deleži) nimajo značilnosti (pravne narave) obligacijske pravice (terjatve). Če je nad družbo začel stečajni postopek, delničarji izgubijo vse upravljalne pravice iz delnic, saj se v stečajnem postopku delovanje stečajnega dolžnika omeji na unovčenje njegovega premoženja in razdelitev upnikom. O tem pa odloča sodišče. Ostane jim samo še premoženjska pravica do sorazmernega dela ostanka stečajne mase (primerjaj tretjo alinejo drugega odstavka 176. člena ZGD-1 in drugi odstavek 374. člena ZFPPIPP). Zato je uveljavitev načela absolutne prednosti v stečajnem postopku dokaj preprosta (glej razdelek 2.2.2). Ker v primeru postopka prisilne poravnave dolžnik (oziroma dosledneje njegov podjem) ostane delujoč podjem, je uveljavitev tega načela v postopku prisilne poravnave kompleksnejša (glej razdelek 2.2.3).

2.2.2. Uveljavitev načela absolutne prednosti v stečajnem postopku

V stečajnem postopku je načelo absolutne prednosti implementirano s pravili o poplačilu:

– iz splošne razdelitvene mase (359. člen v zvezi s prvim odstavkom 225. člena in drugim odstavkom 226. člena ZFPPIPP) in

– iz posebnih razdelitvenih mas (371. člen v zvezi z drugim odstavkom 225. člena in tretjim odstavkom 226. člena ZFPPIPP).

2.2.3. Uveljavitev načela absolutne prednosti v postopku prisilne poravnave

Načelo absolutne prednosti je v postopku prisilne poravnave opredeljeno v spremenjenem 136. členu ZFPPIPP, po katerem se postopek prisilne poravnave vodi za izvedbo finančnega prestrukturiranja dolžnikovega podjetja, ki zagotavlja, da:

1. sedanji delničarji dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu dolžnika, ki ustreza vrednosti preostanka premoženja dolžnika, ki bi ga prejeli, če bi bil nad dolžnikom začel stečajni postopek,

2. se upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, ob upoštevanju vrstnega reda in drugi pravil poplačila prednostnih, navadnih in podrejenih terjatev ter zavarovanih terjatev v stečajnem postopku,

3. se nadaljuje poslovanje dolžnikovega podjetja oziroma rentabilnega dela tega podjetja.

Zaradi dosledne izvedbe načela absolutne prednosti mora po novi 7. točki prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika vsebovati tudi vrednost sredstev, ocenjeno v skladu z Mednarodnih standardih ocenjevanja vrednosti (MSOV 2011) ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku. Za oceno vrednosti, izdelano ob tej predpostavki se navadno v poslovni praksi uporablja izraz likvidacijska vrednost. Okoliščine prisilne prodaje, ki je podlaga za oceno likvidacijske vrednosti, je prisilna prodaja zaradi stečaja. Ta (likvidacijska) vrednost je potrebna za presojo, kakšno vrednost (če sploh) bi sedanji delničarji dolžnika prejeli na podlagi ostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov (drugi odstavek 374. člena v zvezi s 359. členom ZGD-1), in kakšno poplačilo bi prejeli imetniki posameznih vrst terjatev (primerjaj 359. člen in 371. člen ZFPPIPP).

Pri presoji načina, na katerega se v postopku prisilne poravnave uveljavlja načelo absolutne prednosti je treba ustrezno upoštevati korporacijsko ureditev v ZGD-1. Po splošnih pravilih korporacijskega prava sta nujni predpostavki za obstoj kapitalske družbe (delniška družba, komanditna delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo):

1. da ima družba ustrezen najnižji osnovni kapital in,
2. da je ta kapital razdeljen na delnice oziroma poslovne deleže (primerjaj 168. člen oziroma 471. člen ZGD-1).

Zato po naši korporacijski ureditvi prenehanje korporacijskih pravic dosedanjih delničarjev (oziroma družbenikov) lahko povzroči samo ustrezen postopek zmanjšanja osnovnega kapitala. Hkrati je treba upoštevati kogentno pravilo, po katerem se osnovni kapital ne sme zmanjšati pod znesek najnižjega osnovnega kapitala, ne da bi se hkrati izvedlo ustrezno povečanje osnovnega kapitala (primerjaj 378. člen ZGD-1). To pomeni, da je zaradi uveljavitve načela absolutne prednosti v postopku prisilne poravnave treba opraviti ustrezno (hkratno) zmanjšanje osnovnega kapitala (po pravilih poenostavljenega zmanjšanja zaradi pokrivanja nepokrite izgube – primerjaj 379. člen ZGD-1) in ponovno povečanje z novimi denarnimi vložki ali stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do družbe (konverzija terjatev v deleže).

V novem 199.d členu ZFPPIPP so določena posebna pravila o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala, ki imajo značilnost posebnega predpisa (*lex specialis*) v razmerju do prvega in drugega odstavka 379. člena ZGD-1. Izvedba poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala zagotavlja dosledno izvedbo načela, da dotedanji delničarji dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu, katerega vrednost je enaka vrednosti premoženja, ki bi ga prejeli v stečajnem postopku na podlagi ostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov (drugi odstavek 374. člena v zvezi s 359. členom ZGD-1).

Likvidacijska vrednost sredstev dolžnika je vrednost, ocenjena ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku (7. točka prvega odstavka 141. člena ZFPPIPP). Če je likvidacijska vrednost sredstev enaka ali manjša od vsote vseh obveznosti, to pomeni, da v primeru stečajnega postopka ne bi bilo ostanka stečajne mase, in zato delničarji v stečajnem postopku ne bi prejeli ničesar. To hkrati pomeni, da ob dosledni uveljavitvi načela absolutne prednosti tudi v postopku prisilne poravnave v takem primeru ne morejo obdržati korporacijskih pravic.

Zato je v postopku prisilne poravnave v takih primerih treba vedno hkrati s povečanjem osnovnega kapitala (prvi odstavek 199.d člena ZFPPIPP) opraviti poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala, pri katerem se dotedanji osnovni kapital, zmanjša za te zneske:

1. Osnovni kapital je treba vedno zmanjšati za znesek nepokrite izgube (1. točka drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP). Pri tem je treba za pokrivanje te izgube najprej uporabiti morebitni čisti dobiček ali razpoložljive rezerve, ki jih izkazuje dolжник. Za preostali del nepokrite izgube pa opraviti zmanjšanje osnovnega kapitala.

2. Če je dotedanji osnovni kapital višji od zneska nepokrite izgube, je treba (hkrati) osnovni kapital zmanjšati tudi za znesek, ki je enak razliki med vrednostjo sredstev insolventnega dolžnika, izkazan v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona (vrednost sredstev ob predpostavki delujočega podjetja), in likvidacijsko vrednostjo sredstev (t. i. »stečajna delta« – 2. točka drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP).

Pri vseh položajih, pri katerih je likvidacijska vrednost sredstev dolžnika enaka ali manjša od vsote obveznosti dolžnika, bo končni izid poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala po drugem odstavku v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP tak, da bo dotedanji osnovni kapital zmanjšan na 0.² Če se osnovni kapital zmanjša na 0, se tudi število dotedanjih (»starih«) delnic zmanjša na 0. To pomeni, da se pri tem položaju delnice ne združijo v manjše celo število delnic, temveč se v celoti razveljavijo (četrti odstavek 199.d člena ZFPPIPP). Ker se pri tem položaju ne izvede združitve delnic in ne nastanejo delne pravice, se za ta položaj ne uporablja posebno pravilo, določeno v tretjem stavku prvega odstavka 376. člena ZGD-1.

Povedano drugače, pri takem položaju dotedanji (»stari«) delničarji izgubijo korporacijske pravice v družbi. Novi delničarji pa postanejo tisti (upniki ali tretje osebe), ki v postopku hkratnega povečanja osnovnega kapitala vplačajo nove delnice (s stvarnim vložkom, katerega predmet je terjatev do družbe, ali z novim denarnim vložkom).

Zaradi dosledne uveljavitve načela absolutne prednosti v postopku prisilne poravnave so bila (v povezavi z novim 199.d členom ZFPPIPP) dopolnjena oziroma spremenjena tudi ta pravila:

1. Če je predlagatelj postopka dolжник, mora po novem osmem odstavku 144. člena ZFPPIPP, pri takem položaju obvezno dati tudi alternativno ponudbo (za konverzijo terjatev v deleže). Po spremenjenem tretjem odstavku 191. člena ZFPPIPP mora skupščina dolžnika hkrati z odločitvijo o povečanju osnovnega kapitala v zvezi s tako alternativno ponudbo odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala po 199.d členu ZFPPIPP.

2. Če sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki oziroma novimi stvarnimi vložki po 199.a oziroma 199.b členu ZFPPIPP sprejme upniški odbor, mora s tem sklepom po spremenjenem šestem odstavku 199.a člena oziroma spremenjenem šestem odstavku 199.b člena ZFPPIPP odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala po 199.d členu ZFPPIPP.

² Osnovni kapital ne more imeti negativne vrednosti.

2.3. Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

1. V novem oddelku 2.3 ZFPPIPP se ureja **nov postopek preventivnega prestrukturiranja**, ki se vodi z namenom, da se dolžniku (veliki ali srednji družbi), za katerega je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen, omogoči, da na podlagi sporazuma o finančnem prestrukturiranju izvede ustrezne ukrepe prestrukturiranja svojih finančnih obveznosti in druge ukrepe finančnega prestrukturiranja, potrebne, da odpravi vzroke, zaradi katerih bi lahko postal insolventen.

2. **Zaradi zagotovitve učinkovitejšega finančnega prestrukturiranja velikih in srednjih družb** se dodaja nov oddelek 4.8 ZFPPIPP, ki ureja posebna pravila za prisilno poravnavo nad tako družbo. Temeljne značilnosti nove ureditve so:

2.1. Določena so posebna pravila, ki izključujejo uporabo splošnih pravil ZFPPIPP o prisilni poravnavi. Med najpomembnejša skupna dodatna pravila, ki se uporabljajo ne glede na vrsto ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja nad veliko ali srednjo družbo, spadajo:

- Za (pravilno) opravljanje nalog upravitelja v postopku prisilne poravnave so potrebne širše izkušnje in usposobljenost, zato se za imenovanje upravitelja ne uporablja tretji odstavek 116. člena ZFPPIPP (o avtomatičnem vrstnem redu imenovanja), temveč lahko sodišče izbere upravitelja po prosti presoji.
- Ker finančno prestrukturiranje take družbe (in ukrepi tega prestrukturiranja) lahko pomembno vplivajo na stabilnost bank – upnic, mora sodišče o začetku postopka obvestiti Banko Slovenije.
- Upniški odbor lahko imenuje pooblaščenca upnikov. To omogoča upniškemu odboru učinkovitejše (operativno) spremljanje poslovanja te družbe in postopke posloводства pri izvajanju ukrepov finančnega prestrukturiranja v njegovi pristojnosti (na primer ukrepov poslovnega prestrukturiranja zaradi optimalizacije stroškov poslovanja ali povečanja učinkovitosti poslovanja družbe).
- Pristojnost upniškega odbora se okrepi z možnostjo, da upniški odbor spremeni načrt finančnega prestrukturiranja.
- Določajo se nova pravila, po katerih imajo upniki pravno možnost predlagati začetek postopka prisilne poravnave in pripraviti načrt finančnega prestrukturiranja.

2.2. Predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, je lahko omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo. V takem primeru prisilna poravnava (če je pravnomočno potrjena) ne učinkuje na poslovne terjatve upnikov. Zato so stranke postopka (in imajo pravico glasovati o sprejetju prisilne poravnave) samo upniki, ki so imetniki navadnih (nezavarovanih) finančnih terjatev do družbe. Število teh upnikov je navadno relativno majhno, večina med njimi pa ima značilnosti dobro poučenega subjekta (subjekta, ki ima ustrezno znanje in izkušnje, potrebne za presojo finančnega položaja sistemsko pomembne družbe in smotrnosti načrta finančnega prestrukturiranja).

2.3. Predmet predloga prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, je lahko tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Zaradi sorazmernosti posega v položaj imetnikov zavarovanih terjatev je predlagano, da s tem ukrepom finančnega prestrukturiranja ni mogoče zmanjšati glavnice terjatve, temveč je dovoljeno samo odložiti njeno dospelost oziroma znižati obrestno mero. Določene so tudi dodatne kavele z namenom uravnotežiti sorazmernost tega posega.

- O sprejetju prisilne poravnave se glasuje v dveh razredih po teh pravilih. V razredu nezavarovanih upnikov glasujejo upniki glede nezavarovanih terjatev, za katere učinkuje prisilna poravnava. Za sprejetje prisilne poravnave v tem razredu je potrebna večina 6/10 (merjeno po višini nezavarovanih terjatev – primerjaj prvi

odstavek 205. člena ZFPPIPP). V razredu ločitvenih upnikov glasujejo upniki glede zavarovanih terjatev. Za sprejetje prisilne poravnave v tem razredu je potrebna višja večina 3/4. Prisilna poravnava je sprejeta, če je sprejeta v obeh razredih.

– Poleg upniškega odbora (katerega člani so upniki – imetniki nezavarovanih terjatev) se v postopku prisilne poravnave oblikuje upniški odbor ločitvenih upnikov. Uresničevanje pristojnosti upniškega odbora ločitvenih upnikov ima prednost pred uresničevanjem pristojnosti upniškega odbora nezavarovanih terjatev.

2.4. Kot nov ukrep finančnega prestrukturiranja je predvidena možnost izčlenitve rentabilnega poslovnega dela dolžnika v novo družbo. V takem primeru mora načrt finančnega prestrukturiranja vključevati delitveni načrt z vsemi sestavinami, ki jih mora vključevati delitveni načrt pri izčlenitvi z ustanovitvijo novih družb po 624. členu v zvezi desetim odstavkom 623. člena ZGD-1.

3. Zaradi dodatne okrepitve upravičenja upnikov, zlasti finančnih institucij, v postopkih finančnega prestrukturiranja so bila dopolnjena ta pravila.

3.1. Uvedena je pravna možnost (upravičenje) predlagati začetek postopka prisilne poravnave (in predložiti načrt finančnega prestrukturiranja) tudi upnikom, ki so skupno imetniki več kot 20 odstotkov vseh finančnih terjatev do dolžnika. Namen (*ratio*) te nove možnosti je bankam omogočiti, da se aktivno vključijo v postopke finančnega prestrukturiranja večjih dolžnikov.

3.2. Upniški odbor ali upniki, ki predlagajo začetek postopka prisilne poravnave, imajo možnost zahtevati, da jim sodišče podeli upravičenje za vodenje poslov dolžnika.

3.3. Če začetek postopka prisilne poravnave predlaga dolžnik, ima upniški odbor pravico spremeniti dolžnikov načrt finančnega prestrukturiranja.

4. Zaradi zagotovitve učinkovitejšega poslovanja sodišč pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti se:

– dopolnjuje 53. člen ZFPPIPP z ureditvijo dodatnih pristojnosti sodniških pomočnikov pri odločanju o manj zahtevnih vprašanjih v postopkih zaradi insolventnosti,

– spreminja 233. člen ZFPPIPP tako, da se poenostavi odločanje sodišča o začetku stečajnega postopka, kadar začetek postopka (stečaja nad pravno osebo ali osebnega stečaja) predlaga dolžnik, in

– dopolnjujejo 331., 341. in 345. člen ZFPPIPP z namenom omogočiti učinkovitejši potek prodaje premoženja stečajnega dolžnika.

5. Zaradi zagotovitve učinkovitejšega finančnega prestrukturiranja vseh poslovnih subjektov in hkratnega uravnoteženega varovanja interesov upnikov se dopolnjuje oziroma spreminjajo tudi nekatera splošna pravila o postopku prisilne poravnave. Najpomembnejše spremembe so:

5.1. Črta se drugi odstavek 143. člena ZFPPIPP, ki določa: »S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik upnikom ponuditi najmanj 50 odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let, tako, da upniki v prvem letu prejmejo najmanj četrtno plačila, v drugem letu najmanj četrtno plačila, v tretjem letu najmanj četrtno plačila in v četrtem letu preostanek plačila.«.

Večina gospodarskih subjektov, ki postanejo insolventni, zlasti v obdobju gospodarske krize ni sposobna ponuditi 50–odstotnega poplačila v obdobju štirih let, čeprav hkrati obstajajo realne možnosti, da (uspešno) izvedejo finančno prestrukturiranje, če upnikom plačajo nižji delež njihovih terjatev in na tak način upniki kljub nižjemu deležu (ali daljšemu roku plačila) dosežejo ugodnejše pogoje poplačila, kot bi jih dosegli v primeru stečaja.

Črtanje te omejitve sta priporočila tudi Mednarodni denarni sklad in Evropska banka za razvoj.

5.2. Po četrtem odstavku 20. člena ZFPPIPP se kot nezavarovana terjatev obravnava tudi tisti del zneska terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice. Višina nezavarovanega dela terjatve je pomembna v postopku prisilne poravnave zaradi določitve ponderiranega zneska te terjatve, ki se upošteva pri izračunu deleža glasovalnih pravic imetnika take terjatve. Pri določitvi višine nezavarovanega dela terjatve je treba od zneska terjatve odšteti vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice v zavarovanje te terjatve. Pri tem v praksi nastajajo vprašanja glede načina, na katerega se določi vrednost tega premoženja. Zato se z dopolnitvijo 142. člena ZFPPIPP izrecno določi, da je to vrednost, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti po merilih tržne vrednosti. Ta vrednost je pomembna samo za določitev deleža glasovalnih pravic v postopku prisilne poravnave. Zaradi jasnosti je to izrecno določeno v novem četrtem odstavku 201. člena ZFPPIPP. Znesek, do katerega bo plačilo zavarovane terjatve mogoče dejansko kriti iz vrednosti premoženja, ki je predmet zavarovanja, postane znan šele po potrditvi poravnave, ko (in če) je zavarovanje unovčeno (primerjaj tretji odstavek 213. člena ZFPPIPP). Zato se nezavarovani znesek zavarovane terjatve (ki je bil v postopku prisilne poravnave izračunan samo zaradi izračuna deleža glasovalnih pravic) ne vključi v seznam navadnih (nezavarovanih) terjatev, kot to zaradi jasnosti izrecno določa novi peti odstavek 211. člena ZFPPIPP.

5.3. Namen instituta spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je omogočiti insolventnemu dolžniku, da po pogajanjih z upniki spremeni načrt finančnega prestrukturiranja tako, da je ta sprejemljiv za večino upnikov. V drugem odstavku 182. člena ZFPPIPP je za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja določen trimesečni prekluzivni rok. Zato novi četrti do šesti odstavek 182. člena ZFPPIPP urejajo možnost (enkratnega) podaljšanja tega roka za dva meseca. Tako podaljšanje lahko sodišče dovoli samo, če s tem soglaša upniški odbor.

5.4. Z novim tretjim odstavkom 186. člena ZFPPIPP se zaradi jasnosti izrecno določajo pravila ZFPPIPP, ki se uporabljajo za povečanje osnovnega kapitala z novimi vložki. Če je dolžnik tako povečanje predvidel v načrtu finančnega prestrukturiranja, je treba postopek vpisa in vplačila delnic zaradi izvedbe povečanja opraviti v postopku prisilne poravnave.

5.5. Po novem četrtem odstavku 190. člena ZFPPIPP v postopku povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki (katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika) ne morejo sodelovati osebe, ki imajo v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe, razen če ima položaj nadrejene družbe, in oseba, ki ima položaj ožje povezane osebe.

5.6. Po spremenjenem tretjem odstavku 191. člena ZFPPIPP mora dolžnik, ki izkazuje nepokrito izgubo, hkrati s povečanjem osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja opraviti tudi poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja te izgube.

6. Zaradi zagotovitve učinkovitejše izvedbe poenostavljene prisilne poravnave se:

- krog subjektov, nad katerimi je dovoljeno voditi postopek poenostavljene prisilne poravnave, razširi na majhne družbe in podjetnike, ki ustrezajo merilom za majhne družbe,
- ureditev poenostavi z dodatno (alternativno) možnostjo, da upnik izjavo o glasovanju za sprejetje prisilne poravnave izreče v navadni pisni obliki.

7. Preostale pomembnejše spremembe in dopolnitve:

7.1. Novi peti odstavek 14. člena ZFPPIPP določa (pozitivno) domnevo, da s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave preneha položaj insolventnosti dolžnika. Ta domneva je pomembna zlasti za bonitetne ocene dolžnika po pravnomočnem končanju postopka prisilne poravnave oziroma poenostavljene prisilne poravnave.

7.2. Dosedanji prvi odstavek 374. člena ZFPPIPP izrecno ureja samo položaj, ko premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, spada v splošno stečajno maso. Zato se z njegovo spremembo ureja tudi položaj, ko premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, spada v posebno stečajno maso.

7.3. Z novim 473.a členom se zaradi izvajanja Uredbe 1346/2000 kot mednarodni jezik, v katerem lahko domača sodišča in upravitelji sodelujejo s tujimi sodišči in upravitelji, določa angleški jezik.

b) Način reševanja:

Vsa navedena vprašanja oziroma rešitve, ki izhajajo iz predloga zakona, se bodo reševala s predlaganim zakonom.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom, s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

č) Usklajenost predloga predpisa:

/

d) Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

/

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, ki so ocenjene v višini 30.000 evrov, saj bo zaradi uvedbe spremenjenih oziroma dodatnih pravil postopkov zaradi insolventnosti potrebno nadgraditi aplikacijo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije eINS, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve pa bo svoje dodatne informacijske rešitve financirala v breme stroškov tekočega vzdrževanja.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona v višini 30.000 evrov so zagotovljena na Ministrstvu za pravosodje:

- PP 923310 Modernizacija pravosodnega sistema e-pravosodje – EU udeležba (85%) in
- PP 924510 Modernizacija pravosodnega sistema e-pravosodje – slovenska udeležba (15%).

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU v smislu, da se z njim prenašajo v domači pravni red določbe kakšne od direktiv EU, se pa z novim 473.a členom zaradi izvajanja Uredbe Sveta št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o insolvenčnih postopkih kot mednarodni jezik, v katerem lahko domača sodišča in upravitelji sodelujejo s tujimi sodišči in upravitelji, določa angleški jezik.

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih:

a) Nemčija

Nemčija je v svojem zakonu o insolvenčnih postopkih (Insolvenzordnung – InsO) iz leta 1994 sledila ameriškemu vzoru in uvedla smiselno enake institute, le da jih je ustrezno uskladila s svojim pravnim sistemom. Nova nemška ureditev se je začela uporabljati 1. januarja 1999.

Pogoj za začetek postopka insolventnosti je obstoj insolventnega razloga, ki je lahko:

- plačilna nesposobnost (§17 InsO),
- grozeča plačilna nesposobnost (če uvedbo tega postopka predlaga dolžnik) -§18 InsO,
- pri pravni osebi tudi prezadolženost (§19 InsO).

Drugi odstavek §17 InsO določa, da je dolžnik plačilno nesposoben, ko ne zmore izpolnjevati dospelih plačilnih obveznosti, in da gre za plačilno nesposobnost praviloma takrat, ko dolžnik ustavi svoja plačila. Plačilna nesposobnost dolžniku grozi tedaj, ko ta svojih plačilnih obveznosti predvidoma ne bo zmoget izpolnjevati ob njihovi dospelosti (drugi odstavek §18 InsO). Za prezadolženost gre tedaj, ko dolžnikovo premoženje ne pokriva več obstoječih obveznosti (drugi odstavek §19 InsO).

Tudi nemški Insolvenzordnung (InsO) pozna dve vrsti postopkov zaradi insolventnosti:

1. Klasični stečajni postopek, v katerem dolžnik preneha poslovati, upravitelj izvede unovčenje (prodajo oziroma izterjavo) vsega njegovega premoženja in poplačilo upnikov (razdelitev). Enake institute ureja ZFPPIPP v 5. poglavju.

2. Postopek finančnega prestrukturiranja (*Insolvenzplanverfahren*), ki je urejen v 6. delu InsO. Temeljne značilnosti tega postopka so:

– Dolžnik lahko predlaga izvedbo tega postopka, če predlogu za začetek postopka priloži načrt finančnega prestrukturiranja (§217 InsO). Enako pravilo je določeno v drugem odstavku 141. člena ZFPPIPP.

– V načrtu finančnega restrukturiranja mora dolžnik opisati ukrepe, ki jih bo izvedel (§ 220 InsO) in predlog zmanjšanja oziroma odložitve dospelosti terjatev za posamezne skupine (§ 221 do 228 InsO). Enako je vsebina načrta finančnega prestrukturiranja urejena v 143. do 145. členu ZFPPIPP.

– Načrtu mora dolžnik priložiti poročilo o svojem finančnem položaju in poslovanju (§229 InsO). Enaka obveznost je določena v 142. členu v zvezi s 1. točko drugega odstavka 141. člena ZFPPIPP.

– Sodišče zavrne načrt finančnega prestrukturiranja in nadaljuje stečajni postopek:

– če načrt ne vsebuje vseh sestavin in teh pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti oziroma jih dolžnik v roku, ki mu ga določi sodišče, ne odpravi (1. točka prvega odstavka § 231 InsO); enaka pravila so določena v 147. členu ZFPPIPP;

– če ni realnih možnosti za izpolnitev obveznosti v skladu s predlaganim načrtom prestrukturiranja (3. točka prvega odstavka §231 InsO); enak učinek imajo pravila, določena v 4. točki drugega odstavka 141. člena v zvezi s četrtim odstavkom 146. člena ZFPPIPP, po katerem je predpostavka za vodenje postopka prisilne poravnave pritrdilno mnenje pooblaščenega ocenjevalca, da obstaja zadostna stopnja verjetnosti, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila ustrezno finančno prestrukturiranje (torej da je načrt realno izvedljiv);

– če upnik verjetno izkaže, da imajo upniki na podlagi načrta manj ugodne pogoje plačila, kot bi jih dosegli v stečajnem postopku (§ 251 InsO); enak učinek imajo pravila, določena v 4. točki drugega odstavka 141. člena v zvezi s četrtim odstavkom 146. člena ZFPPIPP, po katerem je predpostavka za vodenje postopka

prisilne poravnave, da je pooblaščen ocenjevalec dal pritrdilno mnenje, da obstaja zadostna stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

– Sodišče na zahtevo dolžnika dovoli nadaljevanje poslovanja (*Eigenverwaltung*), če to ne povzroči zamude postopka ali drugih negativnih posledic za upnike (§ 270 InsO). Za slovensko ureditev je značilno, da začetek postopka prisilne poravnave ne povzroči prekinitve poslovanja dolžnika, zato za nadaljevanje poslovanja med postopkom prisilne poravnave ni potrebno posebno soglasje (sklep) sodišča. Za nadaljevanje poslovanja v stečajnem postopku pa so v 317. členu ZFPPIPP določene enake predpostavke kot v §270 InsO. Če dolžnik nadaljuje poslovanje, nadzor nad njegovim poslovanjem opravlja upravitelj. Dolžnik mora za vsak posel, ki ne spada v okvir rednega poslovanja, dobiti dovoljenje upravitelja (§ 274 in 275 InsO). Smiselno enaka pravila so določena v 151. členu ZFPPIPP.

– Pogoj, da sodišče potrdi dolžnikov načrt, je, da zanj glasuje večina vseh upnikov (po številu) in upniki, katerih terjatve predstavljajo večino terjatev vseh upnikov (§ 240 InsO). Po 205. členu ZFPPIPP je prisilna poravnava sprejeta (izglasovana), če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani znesek terjatev je najmanj enak 6/10 vsote vseh ponderiranih zneskov terjatev. Nemški InsO ne pozna količnikov za ponderiranje terjatev pri ugotavljanju izida glasovanja, kot jih določa 201. člen ZFPPIPP.

– Učinki pravnomočno potrjenega načrta po § 254 do 257 InsO so enaki kot učinki pravnomočno potrjene prisilne poravnave po pravilih, določenih v oddelku 4.5. ZFPPIPP.

– Po § 260 se izvaja nadzor nad izvajanjem načrta finančnega prestrukturiranja, če je tako določeno v načrtu. Nadzor izvaja upravitelj, ki mora sodišču letno poročati o izpolnjevanju obveznosti po načrtu (prvi odstavek § 261 InsO). Po drugem odstavku § 261 InsO lahko upniki zahtevajo vmesna poročila o izvajanju načrta. Možnost upnikov seznaniti se z izvajanjem načrta finančnega prestrukturiranja zagotavlja ureditev v 40. členu ZFPPIPP.

V letu 2007 je Nemčija sprejela Zakon o poenostavitvi postopkov zaradi insolventnosti (*Gesetz zur Vereinfachung des Insolvenzverfahrens*), ki se je začel uporabljati 1. julija 2007. Z njim (novelo InsO) sta bila v nemško ureditev uvedena dva nova instituta:

– Možnost odpusta obveznosti v postopku osebnega stečaja po poteku preizkusnega obdobja (6 let). Enak institut je urejen v pododdelku 5.11.2. ZFPPIPP.

– Objave v postopkih zaradi insolventnosti na internetu. Tudi ta institut že ureja ZFPPIPP, in sicer se po 122. členu ZFPPIPP objave v slovenskih postopkih zaradi insolventnosti izvajajo na javnem portalu AJPES.

Novembra 2011 je Nemčija sprejela Zakon o nadaljnji olajšavi prestrukturiranja podjetij (*Gesetz zur weiteren Erleichterung der Sanierung von Unternehmen*), s katerim je dopolnila ureditev postopka finančnega prestrukturiranja v InsO. S to novelo je bil uveljavljen nov § 225a InsO, ki omogoča insolventnemu dolžniku, da v načrt finančnega prestrukturiranja kot enega od ukrepov vključi konverzijo terjatev v deleže (*debt to equity swap*) za tiste upnike, ki **soglašajo**, da bodo svoje terjatve vložili kot stvarni vložek v postopku povečanja osnovnega kapitala dolžnika. *Vacatio legis* te novele je bil daljši od enega leta, saj se je začela uporabljati 1. januarja 2013.

To pomeni, da je Nemčija šele letos v svojo insolvenčno zakonodajo uvedla institut konverzije terjatev v deleže kot ukrep finančnega prestrukturiranja. Ta institut je v slovensko ureditev uvedla že novela ZPPSL-A v letu 1997. Po drugi strani pa nemška ureditev (ob skoraj dobesedno enaki korporacijski ureditvi kot v našem ZGD-1) ne pozna pravne možnosti upnikov odločiti o spremembi osnovnega kapitala družbe zaradi finančnega prestrukturiranja, kot jo je v našo ureditev uvedla že novela ZFPPIPP-C z novim, 191.a členom ZFPPIPP, novela ZFPPIPP-E pa še razširila z novim 199.b členom ZFPPIPP.

b) Avstrija

Z veljavnim avstrijskim zakonom o spremembi insolvenčne ureditve (Insolvenzrechtsänderungsgesetz 2010 – IRÄG 2010)³ se je v Avstriji poenotila ureditev postopkov zaradi insolventnosti in olajšali so se pogoji za sanacijo gospodarskih subjektov v postopkih zaradi insolventnosti. Za uresničitev teh ciljev se je spremenila ureditev prisilne poravnave (*Ausgleichsverfahren*) tako:

- Postopek se izvede na podlagi načrta finančnega prestrukturiranja (*Sanierungsplan*).
- Dolžnik mora upnikom ponuditi najmanj 20-odstotno poplačilo v največ dveh letih od dneva sprejetja sanacijskega načrta (prvi odstavek §141 IO). V primerih, ko dolžnik sam obdrži upravljanje nad insolventnim podjetjem pod nadzorom upravitelja, pa mora upnikom ponuditi najmanj 30-odstotno poplačilo v največ dveh letih (prvi odstavek §169 IO).
- Namesto 75% večine, ki je bila potrebna za potrditev prisilne poravnave (sprejetje načrta finančnega prestrukturiranja) se je z IRÄG 2010 določila navadna večina (podobno kot v InsO).

Avstrijski IO pozna dva razloga za uvedbo insolventnega postopka:

- plačilna nesposobnost,
- prezadolženost.

c) Španija

Španski insolvenčni zakon (*Concursal, Ley 22/2003*) ureja enoten postopek, imenovan »*concurso*«, ki nadomešča v prejšnji ureditvi zajeto razlikovanje med stečajem (*quiebra*) in odlogom plačila (*suspension de pagos*). Enoten postopek se lahko zaključi kot klasični stečajni postopek ali kot reorganizacija-prisilna poravnava med insolventnim dolžnikom in upniki.

Vlogo za uvedbo postopka zaradi insolventnosti lahko vloži dolžnik in z njo sproži prostovoljni postopek zaradi insolventnosti. V tem primeru je predvideno, da lahko dolžnik še naprej sam, vendar pod nadzorstvom, vodi posle in razpolaga s svojim premoženjem (podobno kakor prej v postopku odloga plačila). Novi zakon dolžniku dovoljuje, da sproži postopek zaradi insolventnosti že takrat, ko še ni v stanju insolventnosti, vendar jo pričakuje – neizogibna, preteča insolventnost. Vlogo za uvedbo postopka zaradi insolventnosti lahko v primeru plačilne nesposobnosti dolžnika predloži tudi upnik in z njo sproži prisilni postopek zaradi insolventnosti, in v takem primeru se vodenje poslov in razpolaganje s premoženjem prenese na upravitelje.

³Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, št. 29/2010, z dne 20. 5. 2010.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona določa nekatera posebna pravila postopka preventivnega prestrukturiranja in postopka prisilne poravnave nad veliki in srednjimi gospodarskimi družbami, ki omogočajo učinkovitejšo izvedbo teh postopkov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlog zakona bo imel pozitivne učinke za gospodarstvo. Nova, posebna pravila o postopku preventivnega prestrukturiranja in o postopku prisilne poravnave nad velikimi in srednjimi družbami tem družbam omogočajo učinkovitejše finančno prestrukturiranje z novimi (dodatnimi) ukrepi finančnega prestrukturiranja. Velika ali srednja družba lahko s predlogom prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, ponudi samo zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo. V takem primeru prisilna poravnava (če je pravnomočno potrjena) ne učinkuje na poslovne terjatve upnikov. Velika ali srednja družba pa lahko s predlogom prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, ponudi tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Zaradi sorazmernosti posega v položaj imetnikov zavarovanih terjatev je predlagano, da s tem ukrepom finančnega prestrukturiranja ni mogoče zmanjšati glavnice terjatve, temveč je dovoljeno samo odložiti njeno dospelost oziroma znižati obrestno mero. Kot nov ukrep finančnega prestrukturiranja je predvidena tudi možnost izčlenitve rentabilnega poslovnega dela dolžnika v novo družbo. Na pobudo Gospodarske zbornice Slovenije se zaradi zagotovitve učinkovitejše izvedbe poenostavljene prisilne poravnave v praksi ureditev poenostavi z dodatno (alternativno) možnostjo, da upnik izjavo o glasovanju za sprejetje prisilne poravnave izreče v navadni pisni obliki. Poleg tega se krog subjektov, nad katerimi je dovoljeno voditi postopek poenostavljene prisilne poravnave, razširi tudi na majhne družbe in podjetnike, ki ustrezajo merilom za majhne družbe. Večina družb, ki so razvrščene med majhne družbe, namreč minimalno odstopa od merila za razvrstitev med mikro družbe. Večina teh podjetij ima zaposlenih med 10 do 25 delavcev in v strukturi prihodkov, ki so višji od 2 mio EUR, predstavlja v strukturi večino strošek materiala. Prav zaradi navedenega ta podjetja ne morejo biti uvrščena med mikro družbe. Veliko sprememb v pomenu upada obsega poslovanja in zmanjšanja števila zaposlenih se je v teh družbah zgodilo v zadnjih dveh letih. Ker se po šestem odstavku 55. člena ZGD-1 družbe prerazvrščajo na mikro, majhne, srednje ali velike družbe na podlagi podatkov dveh zaporednih poslovnih let, te družbe (čeprav že zdaj ustrezajo merilom za mikro družbe), še dve leti ne bodo razvrščene med mikro družbe. Med skupno 59.726 gospodarskimi družbami spada med majhne družbe 2.388 gospodarskih subjektov (po podatkih AJPEŠ po stanju ob koncu leta 2012).

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona ima posledice tudi na zaposlenost, saj bodo boljše možnosti za učinkovito finančno prestrukturiranje velikih in srednjih družb, zagotavljale boljše možnosti za ohranitev rentabilnih delov (zdravih jeter) gospodarstva s tem tudi za ohranitev delovnih mest. Enake učinke bodo imela tudi predlagana spremenjena pravila postopka poenostavljene prisilne poravnave.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Vlada oziroma resorno ministrstvo bo predstavilo zakon širši javnosti z javno oziroma spletno predstavitvijo sprejetega zakona.

Ministrstvo za pravosodje bo spremljalo izvajanje sprejetega zakona.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIPP21, 26/11, 47/11 – ORZFPPIPP21-1, 87/11 – ZPUOOD, 23/12 – odločba US in 47/13) se črta 1.a člen.

2. člen

V drugi alineji 1. točke drugega odstavka in v četrtem odstavku 14. člena se besedilo »na dan pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka« nadomesti z besedilom »na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti«.

V napovednem stavku četrtega odstavka se besedilo »tri mesece« nadomesti z besedilom »dva meseca«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če je nad dolžnikom tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, velja, če se ne dokaže drugače, da je s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, prenehal položaj insolventnosti dolžnika.«.

3. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen

(finančna in poslovna terjatev)

(1) Finančna terjatev je terjatev do dolžnika, ki je nastala na podlagi:

1. kreditne pogodbe, pogodbe o izdaji bančne garancije ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,
2. pogodbe o finančnem leasingu ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,
3. posojilne pogodbe ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z osebo nefinančnega sektorja,
4. poročta ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je prevzel dolžnik za finančno terjatev do druge osebe,
5. izvedenega finančnega instrumenta, katerega izdajatelj je dolžnik.

(2) Poslovna terjatev do dolžnika je vsaka terjatev do dolžnika, razen finančne terjatve.

(3) Izrazi banka, hranilnica, finančna družba, finančna institucija in oseba nefinančnega sektorja, uporabljeni v prvem odstavku tega člena, imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja bančništvo.«.

4. člen

Za 44.a členom se doda nov oddelek 2.3 z naslovom »Postopek preventivnega prestrukturiranja« in 44.b do 44.z členi, ki se glasijo:

»Oddelek 2.3: Postopek preventivnega prestrukturiranja

Pododdelek 2.3.1: Splošna pravila postopka preventivnega prestrukturiranja

44.b člen

(dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja je dovoljeno voditi nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe,
2. ki se po četrtem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med srednje družbe ali ki se po petem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med velike družbe in
3. nad katero je dovoljeno voditi postopek prisilne poravnave.

(2) V postopku preventivnega prestrukturiranja se smiselno uporabljajo ta skupna pravila o postopkih zaradi insolventnosti:

- 19. člen,
- 46., 48. in 49. člen,
- oddelek 3.2,
- oddelek 3.3,
- oddelek 3.7 tega zakona, razen drugega do osmega odstavka 122.a člena in 129. člen tega zakona.

(3) V postopku preventivnega prestrukturiranja se prvi odstavek 122. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da se objavijo samo pisanja, za katere je v oddelku 2.3 določeno, da se objavijo.

(4) Dolžnik mora upnikom, ki so stranke postopka preventivnega prestrukturiranja, povrniti sorazmeren del stroškov, ki jim nastanejo z udeležbo v postopku in za katere je po splošno uveljavljeni poslovni praksi običajno, da jih nosi dolžnik. O povrnitvi teh stroškov se dolžnik in upniki dogovorijo v sporazumu o finančnem prestrukturiranju.

44.c člen

(namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se vodi z namenom, da se dolžniku, za katerega je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen, omogoči, da na podlagi sporazuma o finančnem prestrukturiranju izvede ustrezne ukrepe prestrukturiranja svojih finančnih obveznosti in druge ukrepe finančnega prestrukturiranja, potrebne, da odpravi vzroke, zaradi katerih bi lahko postal insolventen.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju je sporazum, ki ga sklene dolžnik z upniki, in:

1. s katerim se udeleženci sporazuma dogovorijo o načrtu finančnega prestrukturiranja dolžnika tako, da opredelijo:
 - potrebne ukrepe finančnega prestrukturiranja,
 - časovni načrt izvedbe teh ukrepov in

– morebitne pogoje za izvedbo teh ukrepov,

2. določijo druge medsebojne pravice in obveznosti glede finančnega prestrukturiranja in

3. ki mu je priložen osnovni seznam terjatev iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

(3) Dolжник in upniki morajo pri pogajanjih za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju spoštovati usmeritve za taka pogajanja, ki so splošno uveljavljene v poslovni praksi.

(4) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev, mora za vse navadne finančne terjatve določati enak delež zmanjšanja oziroma enake odložene roke dospelosti, razen če posamezen upnik izrecno pristane na večji delež zmanjšanja oziroma daljše odložene roke dospelosti njegovih navadnih finančnih terjatev.

(5) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa odložitev dospelosti zavarovanih finančnih terjatev ali spremembo obrestnih mer, po kateri se obrestuje glavnica zavarovane finančne terjatve, mora za vse zavarovane finančne terjatve določati enake odložene roke dospelosti vendar ne daljše od petih let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, oziroma spremenjeno obrestno mero, razen če posamezen upnik izrecno pristane na daljše odložene roke dospelosti njegovih zavarovanih finančnih terjatev ali večje znižanje obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnice teh terjatev.

(6) Četrty in peti odstavek tega člena se ne uporabljajo za naslednje finančne terjatve:

1. za finančne terjatve Republike Slovenije, samoupravnih lokalnih skupnosti in drugih enot sektorja države, za katere drug zakon določa, da se v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave obravnavajo kot prednostne terjatve,

2. za finančne terjatve bank, za katere je dala poročstvo Republika Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja jamstveno shemo Republike Slovenije.

(7) Finančne terjatve iz šestega odstavka tega člena je dovoljeno prestrukturirati:

1. samo z odložitvijo njihove dospelosti za največ pet let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, vendar ne za daljše obdobje, kot se s sporazumom o finančnem prestrukturiranju odloži dospelost drugih finančnih terjatev, in

2. če Republika Slovenije, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(8) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko v postopku spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki se izvede v postopku preventivnega finančnega prestrukturiranja, kot stvarni vložek za vplačilo novih delnic oziroma poslovnih deležev (v nadaljnjem besedilu: nove delnice) na dolžnika prenese svojo terjatev iz 1. točke šestega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. prenese jo lahko samo za vplačilo novih delnic v deležu, sorazmernemu z deležem, v katerem preostali upniki vplačajo nove delnice s prenosom njihovih terjatev na dolžnika; in

2. prenese jo lahko samo:

– če dolжник tekoče posluje pozitivno (pozitiven kazalec EBIDT),

– če dolжник ne izkazuje izgub iz poslovanja v preteklih letih ali v tekočem letu ali če je take izgube mogoče pokriti v breme preostalih sestavin kapitala ali z odpisom oziroma konverzijo terjatev upnikov zasebnega sektorja, ter

– če iz primerjave ocen prejemkov enot sektorja države ob predpostavki delujočega podjetja dolžnika in ob predpostavki njegove likvidacije izhaja, da bodo novi delničarji uresničili zadostno stopnjo donosa iz novih delnic, vplačanih s stvarnim vložkom; in

3. če se po načrtu finančnega prestrukturiranja, ki ga vključuje sporazum o finančnem prestrukturiranju, izvede tudi poslovno prestrukturiranje tudi: če se to prestrukturiranje izvede po postopku in v skladu s pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah.

(9) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, po katerem se njene terjatve iz 1. točke šestega odstavka tega člena prestrukturirajo v skladu s 1. točko sedmega odstavka tega člena:

1. če so izpolnjeni pogoji iz 2. in 3. točke osmega odstavka tega člena in

2. če so v načrtu finančnega prestrukturiranja izkazani finančni viri, potrebni za poslovanje dolžnika najmanj v obdobju naslednjih treh let, in

3. v skladu s predpisi, ki urejajo njeno poslovanje.

44.d člen

(razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se začne, če dolжник še ni postal insolventen in je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen.

(2) Domneva se, da obstaja razlog iz prvega odstavka tega člena, če z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja soglašajo upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

(3) Domneva iz drugega odstavka tega člena velja za izpodbito, če upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, zahtevajo, da se postopek preventivnega prestrukturiranja ustavi.

44.e člen

(upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

Stranka glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja je vsak upnik, ki je imetnik finančne terjatve do dolžnika, navedene v seznamu finančnih terjatev do dolžnika iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.2: Predhodni postopek preventivnega prestrukturiranja

44.f člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) O začetku postopka preventivnega prestrukturiranja odloča sodišče na predlog upravičenega predlagatelja.

(2) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je upravičen vložiti dolжник.

44.g člen

(procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni dovoljen:

1. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je bil nad dolžnikom pravnomočno končan prejšnji postopek preventivnega prestrukturiranja,
2. če je bil nad dolžnikom uveden postopek prisilne poravnave, ki še ni pravnomočno končan,
3. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, ali
4. če je bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(2) Ne glede na 1. ali 3. točko prvega odstavka tega člena je predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja dovoljen, če z začetkom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

44.h člen

(predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,
2. opis okoliščin, iz katerih izhaja, da je verjetno, da bo dolžnik v obdobju enega leta postal insolventen, in
3. zahtevek, da sodišče začne postopek preventivnega prestrukturiranja.

(2) Predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. seznam vseh finančnih terjatev do dolžnika po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: osnovni seznam finančnih terjatev),
2. revizorjevo poročilo o pregledu osnovnega seznama finančnih terjatev, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,
3. notarsko overjene izjave o soglasju z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja upnikov, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

– v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,

– v drugih primerih: 30 odstotkov.

(3) Osnovni seznam finančnih terjatev mora za vsako terjatev vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,
2. pravni temelj nastanka terjatve,
3. skupni znesek terjatve (glavnico s kapitaliziranimi obrestmi) po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja,

4. podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana,

5. če je terjatev zavarovana, podatke o premoženju, ki je predmet ločitvene pravice.

(4) Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati tudi:

1. naslednje vsote:

- vsoto vseh navadnih finančnih terjatev,
- vsoto vseh zavarovanih finančnih terjatev in
- vsoto vseh finančnih terjatev kot seštevke vsot iz prejšnjih alinej,

2. za vsakega upnika:

- skupni znesek navadnih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh navadnih finančnih terjatev,
- skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh zavarovanih finančnih terjatev, in
- skupni znesek vseh finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh finančnih terjatev.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja založiti predujem za stroške postopka preventivnega prestrukturiranja, ki je enak znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona.

44.i člen

(sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Če vsebina predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona, če mu niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona, če vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev ni v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 44.h člena tega zakona ali če predlagatelj ne založi predujma iz petega odstavka 44.h člena tega zakona, sodišče predlagatelju s sklepom o dopolnitvi naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopoln predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Roka za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(4) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne dopolni nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.j člen

(odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Sodišče odloči o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim odloči, da se začne postopek preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja):

1. če je predlog vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona,
2. če ne obstajajo procesne ovire iz prvega odstavka 44.g člena tega zakona,
3. če je vsebina predloga v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona,
4. če so predlogu priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona in
5. če je vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 44.h člena tega zakona.

(3) Izrek sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,
2. odločitev sodišča o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in
3. ugotovitev sodišča, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

(4) Sodišče zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če predloga ni vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona ali
2. če obstajajo procesne ovire iz 44.g člena tega zakona.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja objaviti isti dan, kot ga je izdalo.

(6) Sodišče mora odločiti o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja v osmih dneh.

(7) Rok iz šestega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.i člena tega zakona,
2. v drugih primerih: od prejema predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.k člen

(vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

(1) Pravne posledice uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja, določene v tem členu, nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja in trajajo do pravnomočnega končanja tega postopka.

(2) Po uvedbi postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom ni dovoljeno predlagati začetka postopka prisilne poravnave, če ni v sedmem odstavku 44.u člena tega zakona določeno drugače.

(3) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka, o katerem sodišče do uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja še ni odločilo, ali če je upnik tak predlog vložil po uvedbi in pred koncem postopka preventivnega prestrukturiranja, sodišče prekine postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka do konca postopka preventivnega prestrukturiranja.

(4) Če je sodišče v predhodnem stečajnem postopku nad dolžnikom odložilo odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka v skladu z 237. členom tega zakona, lahko dolžnik opraviči zahtevo za odložitev odločanja v skladu s prvim odstavkom 238. člena tega zakona tudi tako, da vloži predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja. V tem primeru ravna sodišče po tretjem odstavku tega člena.

(5) Sodišče zavrže upnikov predlog za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena:

1. če je pravnomočno potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju ali

2. če je pravnomočno potrjena prisilna poravnava v postopku, začetem po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona.

(6) Če je postopek preventivnega prestrukturiranja ustavljen po šestem odstavku 44.u člena tega zakona, ne da bi bil hkrati začet postopek prisilne poravnave po sedmem odstavku ali stečajni postopek po desetem odstavku 44.u člena tega zakona, sodišče nadaljuje postopek o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

(7) Če sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po šestem odstavku tega člena, do pravnomočne odločitve o tem predlogu ni dovoljeno ponovno predlagati začetka postopka preventivnega prestrukturiranja ali postopka prisilne poravnave.

(8) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka na podlagi domneve o insolventnosti iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona, sodišče ne glede na tretji odstavek tega člena, prekine postopek odločanja o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja do pravnomočne odločitve o začetku stečajnega postopka. Če v tem primeru pravnomočno odloči o začetku stečajnega postopka, zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

Pododdelek 2.3.3: Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja

44.l člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja trajajo do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo samo za finančne terjatev, vključene v osnovni seznam finančnih terjatev.

(4) Za pravne posledice postopka preventivnega finančnega prestrukturiranja se smiselno uporabljata prvi in četrti odstavek 164.a člena tega zakona.

(5) Niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

44.m člen

(vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

(1) Po začetku postopka preventivnega prestrukturiranja proti dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona pred začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja, se prekine z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) O prekinitvi postopka izvršbe ali zavarovanja iz drugega odstavka tega člena odloči izvršilno sodišče na predlog dolžnika. Predlogu mora dolžnik priložiti:

1. sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in
2. potrdilo sodišča, ki vodi postopek preventivnega prestrukturiranja, da je terjatev, ki je predmet postopka izvršbe ali zavarovanja, vsebovana v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

44.n člen

(zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

(1) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja zastaranje terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona ne teče.

(2) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja velja, da dolžnik ni v zamudi s plačilom glavnice terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.4: Glavni postopek preventivnega prestrukturiranja

44.o člen

(pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne veljati, ko izrečejo privolitev v njegovo sklenitev:

1. dolžnik,
2. upniki, katerih skupni znesek navadnih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh navadnih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam, in
3. če sporazum učinkuje tudi za zavarovane finančne terjatve: upniki, katerih skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam.

(2) Če sporazum o finančnem prestrukturiranju kot dodaten pogoj za njegovo uveljavitev določa enega ali več od teh pogojev:

1. soglasje vseh upnikov, ki so imetniki zavarovanih finančnih terjatev do dolžnika oziroma
2. soglasje določenih upnikov, ki so imetniki poslovnih terjatev do dolžnika, oziroma
3. izvedbo spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki vključuje povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika,

začne sporazum veljati, ko se izpolnijo tudi ti dodatni pogoji.

(3) V primeru iz 3. točke drugega odstavka tega člena

1. se za spremembo osnovnega kapitala smiselno uporabljajo 187. do 191. člen, tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 2. točka 194. člena, prvi do peti odstavek 195. člena, 196. člen in 199. člen tega zakona;
2. mora vpis in vplačilo novih delnic pregledati revizor; za revizorjevo poročilo se smiselno uporablja 197. člen tega zakona.

(4) Sporazum o finančnem prestrukturiranju in pogoje za njegovo uveljavitev mora pregledati revizor.

(5) O pregledu iz četrtega odstavka tega člena mora revizor pripraviti poročilo (v nadaljnjem besedilu: revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju) v skladu z ustreznim mednarodnim standardom o poslih dajanja zagotovil, ki mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden sporazum o finančnem prestrukturiranju, ki je predmet pregleda,
2. opis namena in obsega pregleda,
3. revizorjevo mnenje, v katerem mora biti jasno navedeno:
 - ali je sporazum v skladu s četrnim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in
 - ali so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Z mnenjem brez pridržka revizor presodi:

1. da je sporazum o finančnem prestrukturiranju v skladu s četrnim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in
2. da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Pri izračunu deležev iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se ne upoštevajo finančne terjatve upnikov, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe, in finančne terjatve iz šestega odstavka 44.c člena tega zakona.

44.p člen

(sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

(1) Dolžnik in upniki izrečejo soglasje za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako, da podpišejo isti izvod listine z zapisom besedila tega sporazuma. Ta listina je edini izvirnik sporazuma.

(2) Podpisi zastopnikov podpisnikov sporazuma o finančnem prestrukturiranju morajo biti notarsko overjeni.

(3) Ko sporazum o finančnem prestrukturiranju podpišejo vsi, ki z njim soglašajo, mora dolžnik izvirnik tega sporazuma izročiti v hrambo notarju (v nadaljnjem besedilu: notarska hramba izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju). Za to hrambo se uporabljajo pravila zakona, ki ureja notarsko hrambo listin, če ni v četrtem in petem odstavku tega člena določeno drugače.

(4) Zapisnik o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora poleg podatkov, ki jih mora vsebovati vsak zapisnik o notarski hrambi listine, vsebovati tudi opravilno številko zadeve, pod katero teče postopek preventivnega prestrukturiranja, v katerem je bil sklenjen ta sporazum.

(5) Notar trajno hrani izvirnik sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Notar mora izročiti notarsko overjeni prepis tega sporazuma vsakemu podpisniku in vsakemu upniku, katerega terjatev je vključena v osnovni seznam finančnih terjatev, tudi, če ni podpisnik tega sporazuma.

44.r člen

(zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Dolžnik mora vložiti zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v naslednjih rokih, ki tečejo od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če je dolžnik srednja družba: v treh mesecih,
2. če je dolžnik velika družba: v petih mesecih.

(2) Zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora dolžnik priložiti:

1. notarsko overjeni prepis izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka 44.p člena tega zakona,
2. odpravek zapisnika o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz četrtega odstavka 44.p člena tega zakona,
3. revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz petega odstavka 44.o člena tega zakona, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov.

(3) Sodišče na zahtevo dolžnika, vloženo pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka tega člena, če s takim podaljšanjem soglašajo upniki, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

1. v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,
2. v drugih primerih: 30 odstotkov.

(4) Sodišče v primeru iz tretjega odstavka tega člena rok podaljša za naslednje obdobje:

1. če je dolžnik srednja družba: za dva meseca,
2. če je dolžnik velika družba: za tri mesece.

(5) Dolžnik mora zahtevi iz tretjega odstavka tega člena priložiti notarsko overjene izjave o soglasju s podaljšanjem roka upnikov iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Dodatni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz prvega odstavka tega člena.

(7) Roka za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, ki je bil podaljšán po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.

44.s člen

(sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Če zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, sodišče dolžniku s sklepom o dopolnitvi naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa ustrezno dopolni nepopolno zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

- (2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.
- (3) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ni dovoljeno podaljšati.

44.t člen

(odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

- (1) Sodišče odloči o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju zunaj naroka.
- (2) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju):
1. če je bila zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju vložena v roku iz prvega odstavka 44.r člena,
 2. če so zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju priložene listine iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka 44.o člena tega zakona.
- (3) Sodišče s sklepom o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju:
1. odloči, da se potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju,
 2. ugotovi, da potrjeni sporazum o finančnem prestrukturiranju, učinkuje:
 - za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma,
 - za navadne finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, in
 - za zavarovane finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma,
 3. pouči upnike o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako:
 - da navede podatke o notarju, ki ga hrani, in opravični številki zadeve, pod katero notar hrani ta sporazum, ter
 - da pouk, da lahko vsak upnik od notarja zahteva notarsko overjeni prepis tega sporazuma.
- (4) Sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju:
1. če je zahteva vložena po poteku roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan v skladu s tretjim odstavkom 44.r člena tega zakona, ali
 2. če dolжник v roku iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne dopolni tako, kot mu je s sklepom o dopolnitvi naložilo sodišče.
- (5) Sodišče mora odločiti o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v osmih dneh.
- (6) Rok iz petega odstavka tega člena teče:
1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

44.u člen

(ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Razlogi za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja so:

1. če sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju po četrtem odstavku 44.t člena tega zakona,
2. če dolжник do poteka roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan po tretjem odstavku 44.r člena tega zakona, ne vloži zahteve za potrditev,
3. če ustavitev zahtevajo upniki, katerih skupni znesek finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v ta seznam, ali
4. če ustavitev zahteva dolжник pred vložitvijo popolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, ali
5. če dolжник za več kot 15 dni zamuja s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(2) Zahtevi iz 3. točke prvega odstavka tega člena morajo biti priložene notarsko overjene izjave vseh upnikov, ki zahtevajo ustavitev postopka.

(3) Če nastane razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena, sodišče izda sklep, s katerim:

1. ugotovi, da je nastal razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja in
 2. pouči dolžnika in upnike o tem, da bo sodišče ustavilo postopek preventivnega prestrukturiranja in bodo prenehale pravne posledice začetka tega postopka, če v enem mesecu od objave sklepa ne bodo vložili predloga za začetek postopka prisilne poravnave.
- (4) Sodišče mora sklep iz tretjega odstavka tega člena izdati v osmih dneh od dneva, ko je nastal razlog za ustavitev postopka iz prvega odstavka tega člena.
- (5) Proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena ni posebne pritožbe. Sklep je dovoljeno izpodbijati s pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja.
- (6) Sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja po poteku enega meseca od objave sklepa iz tretjega odstavka.
- (7) Če v enem mesecu po objavi sklepa iz tretjega odstavka tega člena dolжник vloži predlog za začetek postopka prisilne poravnave ali če tak predlog v skladu z 221.j členom tega zakona vložijo upniki, sodišče odloči o ustavitvi postopka preventivnega prestrukturiranja s sklepom, s katerim odloči o predlogu za začetek prisilne poravnave v skladu s 153. členom tega zakona.
- (8) Zahtevo za ustavitev postopka finančnega prestrukturiranja zaradi razloga iz 5. točke prvega odstavka tega člena lahko poleg vsakega upnika, ki je stranka postopka, vloži tudi vsak delavec dolžnika. Za odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo 176. člen, prvi, drugi, četrti in peti odstavek 177. člena in 178. člen tega zakona, če ni v devetem ali desetem odstavku tega člena drugače določeno.

(9) Sodišče mora po uradni dolžnosti v osmih dneh po prejemu zahteve iz osmega odstavka tega člena od pristojnega davčnega organa in drugih pristojnih oseb pridobiti podatke o plačilu plač delavcem ter davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(10) Če sodišče presodi, da obstaja razlog iz 5. točke prvega odstavka tega člena, ustavi postopek preventivnega finančnega prestrukturiranja in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

44.v člen

(pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne učinkovati s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju učinkuje za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma, na način in v obsegu, določenem v sporazumu. Proti tem upnikom učinkujejo tudi druge obveznosti, ki so jih prevzeli s sklenitvijo sporazuma.

(3) Zmanjšanje oziroma odložitve dospelosti navadnih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev, določeno v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(4) Odložitve dospelosti zavarovanih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev oziroma sprememba obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnica teh terjatev, določena v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(5) Pravice upnikov v razmerju do dolžnika, določene v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkujejo tudi v korist upnikov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) Za druge pravne učinke pravnomočno potrjenega sporazuma o finančnem prestrukturiranju na terjatve iz drugega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 214., 214.a, 215., 216. in 217. člen tega zakona.

44.z člen

(posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

(1) Če sodišče v postopku odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ki ga nadaljuje v skladu s šestim odstavkom 44.k člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona, se finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka postopka prisilne poravnave, obravnavajo kot prednostne terjatve in zanje potrjena prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Če sodišče v postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(4) Ne glede na 271. člen tega zakona v morebitnem poznejšem stečajnem postopku nad dolžnikom ni mogoče izpodbijati pravnih dejanj, ki jih je opravil dolžnik zaradi plačila terjatev upnikov ali izpolnitve drugih obveznosti v skladu s potrjenim sporazumom o finančnem prestrukturiranju.«.

5. člen

Za drugim odstavkom 53. člena se dodajo novi tretji do osmi odstavek, ki se glasijo:

»(3) Samostojni sodniški pomočnik in strokovni sodelavec lahko v stečajnem postopku samostojno odloča o vseh vprašanjih, razen o naslednjih:

1. o začetku in končanju postopka,
2. o začasnih odredbah,
3. o preizkusu terjatev,
4. o prodaji premoženja, katerega vrednost presega 50.000 eurov,
5. o razdelitvi razdelitvene mase in
6. o vprašanjih v postopku odpusta obveznosti.

(4) Proti sklepu samostojnega sodniškega pomočnika in strokovnega sodelavca je dovoljen ugovor.

(5) Za ugovor proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporablja 127. člen tega zakona.

(6) O ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloča sodnik posameznik okrožnega sodišča, ki vodi stečajni postopek, v katerem je bil izdan sklep, ki se izpodbija z ugovorom.

(7) Sodnik o ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloči tako:

1. če je ugovor prepozen ali nedovoljen, ga zavrže,
2. če je ugovor neutemeljen, ga zavrne,
3. če je ugovor utemeljen, spremeni odločitev sodniškega pomočnika, tudi če po splošnih pravilih pravnega postopka obstajajo razlogi za razveljavitev izpodbijane odločitve in vrnitev zadeve v ponovno odločanje.

(8) Proti sklepu sodnika o ugovoru je dovoljena pritožba. Za odločanje o tej pritožbi se ne uporablja drugi odstavek 128. člena tega zakona.«.

6. člen

V prvem odstavku 88. člena se besedilo »vročiti vsem članom upniškega odbora« nadomesti z besedo »objaviti«.

V četrtem odstavku se beseda »vročitvi« nadomesti z besedo »objavi«.

7. člen

V tretjem odstavku 120.k člena se besedilo »predsednika imenuje izmed okrožnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti« nadomesti z besedilom »predsednika imenuje izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj šestimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu«.

8. člen

V tretjem odstavku 132. člena se v 1. in 2. točki beseda »zavarovanja« nadomesti z besedilom »v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini ali z zastavno pravico na premičnini«.

V 3. točki se pika na koncu nadomesti z vejico in doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. postopek zavarovanja z začasno odredbo ali predhodno odredbo se ustavi z začetkom stečajnega postopka in razveljavijo vsa dejanja, opravljena v tem postopku.«.

9. člen

136. člen se spremeni tako, da se glasi:

»136. člen

(namen postopka prisilne poravnave)

Postopek prisilne poravnave se vodi za izvedbo finančnega prestrukturiranja dolžnikovega podjetja, ki zagotavlja, da:

1. sedanji delničarji dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu dolžnika, ki ustreza vrednosti preostanka premoženja dolžnika, ki bi ga prejeli, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,
2. se upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, ob upoštevanju vrstnega reda in drugih pravil poplčila prednostnih, navadnih in podrejenih terjatev ter zavarovanih terjatev v stečajnem postopku,
3. se nadaljuje poslovanje dolžnikovega podjetja oziroma rentabilnega dela tega podjetja.«.

10. člen

V drugem odstavku 141. člena se v 4. točki za besedilom »pritrdilno mnenje« doda besedilo »ali v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mnenje s pridržkom«.

11. člen

V prvem odstavku 142. člena se v 5. točki v drugi alineji beseda »in« nadomesti z vejico, na koncu tretje alineje doda beseda »in« ter za tretjo alinejo doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»–ocenjeno vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice (v nadaljnjem besedilu: vrednost zavarovanja),«.

V 6. točki se na koncu pika nadomesti z vejico.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. vrednost sredstev, ocenjeno v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku (v nadaljnjem besedilu: likvidacijska vrednost sredstev).«.

Za četrtrim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka tega člena mora biti ocenjena po merilih tržne vrednosti. Izdelati jo mora pooblaščen ocenjevalec vrednosti premoženja iz prvega odstavka oziroma iz 1. točke drugega odstavka 25. člena tega zakona.«.

12. člen

Drugi odstavek 143. člena se črta.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

13. člen

V sedmem odstavku 144. člena se v 1. in 2. točki ter prvi in drugi alineji 4. točke besedilo »četrtga odstavka 143. člena« nadomesti z besedilom »tretjega odstavka 143. člena«.

Za sedmim odstavkom se dodata nov osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Dolžnik mora dati alternativni predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena:

1. če v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih, ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(9) Če v primeru iz 1. točke osmega odstavka tega člena s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala po 1. točki tretjega odstavka 199.d člena tega zakona ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, ponudba iz 2. točke prvega odstavka tega člena upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, ni dovoljena.«.

14. člen

V 145. členu se v 2. točki besedilo »četrtga odstavka 143. člena« nadomesti z besedilom »tretjega odstavka 143. člena«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če je za uspešno finančno prestrukturiranje treba prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, mora načrt finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. opis zavarovanih terjatev, ki jih je treba prestrukturirati,

2. način, na katerega je treba prestrukturirati te zavarovane terjatve,

3. opozorilo, da je soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev za njihovo prestrukturiranje na način iz 2. točke tega odstavka nujen pogoj uspešnega finančnega prestrukturiranja.«.

15. člen

V tretjem odstavku 146. člena se za besedo »pritrdilno« vstavi vejica in doda besedilo »s pridržkom«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) V primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona da pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja mnenje s pridržkom, če presodi, da obstaja verjetnost, ki presega 50 odstotkov, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, če bodo imetniki zavarovanih terjatev soglašali s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev na način in v obsegu, navedenem v načrtu finančnega prestrukturiranja.«

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane osmi odstavek, se beseda »šestega« nadomesti z besedo »sedmega«.

16. člen

Za tretjim odstavkom 182. člena se dodajo novi četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Sodišče na zahtevo insolventnega dolžnika, vloženo pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja za dva meseca, če s podaljšanjem roka soglaša upniški odbor.

(5) Dodatni dvomesečni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Roka za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki je bil podaljšan po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.«.

17. člen

Za 185. členom se doda nov 185.a člen, ki se glasi:

»185.a člen

(izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Dolžnik mora v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave predložiti poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje iz drugega odstavka 145. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev).

(3) Poročilu o izpolnitvi dodatnih pogojev je treba priložiti:

1. pogodbe, sklenjene z imetniki zavarovanih terjatev, s katerimi ti soglašajo z ustreznim prestrukturiranjem njihovih terjatev in na katerih je overjen njihov podpis,

2. dodatno poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o presoji učinkov teh pogodb za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika, s katerim je pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetij dal pritrdilno mnenje iz četrtega odstavka 146. člena tega zakona.

(4) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.

(5) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim poročilom o izpolnitvi dodatnih pogojev se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.

(6) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje:

1. če je bilo poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev vloženo v roku iz drugega odstavka tega člena, in

2. če so mu priložene listine iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:

1. če dolжник do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne predloži poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev ali
2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena ne dopolni nepopolnega poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.«.

18. člen

V prvem odstavku 186. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala, če se v skladu s 199.d členom tega zakona izvede hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz 1. točke tega odstavka.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če je insolventni dolжник v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, se za postopek te spremembe osnovnega kapitala smiselno uporabljajo:

1. tretji odstavek 191. člena, prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člena, 199. člen ter četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek 199.a člena tega zakona,
2. če je upravičenec do vpisa upnik, tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.«.

19. člen

Za tretjim odstavkom 190. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena kot stvarni vložek ni dovoljeno prenesti terjatve upnika, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika:

1. položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1, razen če ima položaj nadrejene družbe, ali
2. položaj ožje povezane osebe.«.

20. člen

V prvem odstavku 191. člena se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. pripadajoči znesek novih delnic in emisijsko ceno novih delnic, izraženo kot denarni znesek terjatve za eno novo delnico,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če v primeru iz 1. točke drugega odstavka 199.d člena tega zakona s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, in če te izgube tudi ni mogoče pokriti v breme morebitnih podrejenih terjatev (v nadaljnjem besedilu: preostala nepokrita izguba), mora biti emisijska cena za stvarni vložek, katerega predmet je navadna terjatev, najmanj enaka znesku, ki se izračuna tako:

1. od vsote vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se odšteje preostala nepokrita izguba,

2. vsota vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se deli z razliko iz 1. točke tega odstavka,

3. izid iz 2. točke tega odstavka se pomnoži s pripadajočim zneskom nove delnice.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona mora sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi odločitev o hkratnem poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.«.

21. člen

V prvem odstavku 199. člena se na koncu 2. točke črta beseda »in«.

Za 2. točko se doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. če se zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, so dotedanje delnice razveljavljene, in«.

Dosedanja 3. točka postane 4. točka.

Za četrtem odstavkom se dodajo novi peti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena izdela čistopis statuta družbe notar ob upoštevanju sprememb, ki izhajajo iz listin iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Insolventni dolжник mora v 15 dneh po vpisu spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v skladu z ZNVP vložiti:

1. nalog za izdajo novih delnic zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala in

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena tudi nalog za izbris razveljavljenih delnic.

(7) Če insolventni dolжник v roku iz šestega odstavka tega člena ne vloži naloga v skladu z ZNVP, lahko tak nalog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.«.

22. člen

V drugem odstavku 199.a člena se besedilo »štirih mesecih« nadomesti z besedilom »petih mesecih«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona s sklepom iz drugega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.«.

23. člen

Drugi odstavek 199.b člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme upniški odbor.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora upniški odbor sprejeti v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena ali ločitveni upniki s sklepom iz petega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.«.

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako insolventni dolžnik kot upniški odbor oziroma ločitveni upniki, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor oziroma ločitveni upniki.«.

24. člen

V prvem odstavku 199.c člena se za napovednim stavkom doda nova 1. točka, ki se glasi:

»1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona, ali«.

Dosedanja 1., 2. in 3. točka postanejo 2., 3. in 4. točka.

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Ne glede na drugi odstavek tega člena vplačnik novih delnic nima pravice zahtevati, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.«.

25. člen

Za 199.c členom se doda nov 199.d člen, ki se glasi:

»199.d člen

(posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu se uporabljajo:

1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona, ali
2. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali
3. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona ali
4. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi odločitev, da se hkrati s povečanjem osnovnega kapitala izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala v naslednjih primerih:

1. če dolžnik v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: nepokrita izguba) in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: morebitni čisti dobiček) in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih (v nadaljnjem besedilu: razpoložljive rezerve), ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala iz drugega odstavka tega člena se izvede za naslednje zneske in na naslednji način:

1. v primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se nepokrita izguba pokrije v breme morebitnega čistega dobička in razpoložljivih rezerv ter do višine zneska teh sestavin kapitala in

– da se osnovni kapital zmanjša za pokrivanje nepokrite izgube za znesek, ki je enak preostalemu znesku te izgube, ki je ni mogoče pokriti po prvi alineji te točke, oziroma

2. v primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se osnovni kapital zmanjša za znesek, ki je enak razliki med vrednostjo sredstev insolventnega dolžnika, izkazano v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in likvidacijsko vrednostjo sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ter

– se znesek v višini te razlike prenese v kapitalske rezerve.

(4) Če se zaradi poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala iz tretjega odstavka tega člena, dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, se poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z razveljavitvijo dotedanjih delnic, na katere je bil razdeljen ta osnovni kapital.«.

26. člen

V drugem odstavku 201. člena se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. pri navadni terjatvi, povezani z odložnim pogojem: 0,5,«.

V dosedanji 4. točki, ki postane 5. točka, se besedilo »1. in 2. točke« nadomesti z besedilom »1., 2. in 4. točke«.

Dosedanja 5. točka postane 6. točka.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic glede nezavarovanega dela zavarovane terjatve iz petega odstavka 20. člena tega zakona se od zneska priznane ali verjetno izkazane terjatve iz 73. člena tega zakona odšteje vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.«.

27. člen

V prvem odstavku 209. člena se na koncu 3. točke pika nadomesti z vejico in doda beseda »in«.

Za 3. točko se doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. če je pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona, tudi: če je izdalo sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje iz šestega odstavka 185.a člena tega zakona.«.

28. člen

Za četrtem odstavkom 211. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del zavarovane terjatve iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona.«.

29. člen

Za petim odstavkom 212. člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za terjatev, povezano z odložnim pogojem, velja, da je nastala do začetka postopka prisilne poravnave in da zanjo učinkuje potrjena prisilna poravnava, če je do takrat nastal pravni temelj nastanka te terjatve, ne glede na to, ali se je do takrat že uresničil odložni pogoj.«.

30. člen

Za 214. členom se doda nov 214.a člen, ki se glasi:

»214.a člen

(učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je v pogodbi, ki jo je sklenil dolжник pred začetkom postopka prisilne poravnave, sprememba imetnikov določenega deleža delnic ali poslovnih deležev dolžnika (v nadaljnjem besedilu: sprememba kontrolnega deleža) pogoj za pridobitev pravice dolžnikovega sopogodbenika odstopiti od pogodbe, odstopiti od posameznih obveznosti, ki jih je dolžnikov sopogodbenik prevzel s pogodbo, ali preklicati določene ugodnosti glede rokov za izpolnitev dolžnikovih obveznosti ali drugih ugodnosti, velja da se ta pogoj ni uresničil, če je sprememba kontrolnega deleža posledica izvedbe spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena.

(3) Za posojila, ki jih v petih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave dajo dolžniku upniki, ki so pridobili delnice oziroma poslovne deleže z vplačilom stvarnih vložkov, katerih predmet so bile njihove terjatve do dolžnika, v postopku spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, se ne uporablja 498. člen ZGD-1.«.

31. člen

V 216. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave ustavi postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, in razveljavi dejanja, opravljena v tem postopku.«.

32. člen

V 221.a členu se v 1. točki pred besedo »in« doda besedilo »ali ki se po tretjem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med majhne družbe«.

V 2. točki se na koncu pred piko doda besedilo »ali merilom iz prve in druge alineje tretjega odstavka 55. člena ZGD-1«.

33. člen

V drugem odstavku 221.b člena se v osmi alineji na koncu doda besedilo »razen 3. točke,«.

Za deveto alinejo se doda nova alineja, ki se glasi:

»– prvi in drugi odstavek 151. člena,«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se 212. do 218. člen tega zakona smiselno uporabljajo tako, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, navedene v posodobljenem seznamu terjatev iz četrtega odstavka 221.d člena tega zakona.«.

34. člen

V 221.d členu se v naslovu na koncu doda podpičje in besedilo »posodobljeni seznam terjatev«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Dolжник mora v enem mesecu po začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave sodišču predložiti posodobljeni seznam terjatev, za katere učinkuje poenostavljena prisilna poravnava, s podatki iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, izdelan po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: posodobljeni seznam terjatev) in njegovo izjavo, da posodobljeni seznam terjatev resnično in pošteno prikazuje stanje navadnih terjatev upnikov ob začetku postopka prisilne poravnave. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(5) Sodišče mora objaviti posodobljeni seznam terjatev v treh delovnih dneh po njegovi predložitvi.

(6) Če dolжник v roku iz četrtega odstavka tega člena sodišču ne predloži posodobljenega seznama terjatev, sodišče zavrne poenostavljeno prisilno poravnavo.

(7) Če vsebina posodobljenega seznama terjatev ni v skladu s četrtim odstavkom tega člena ali če ji ni priložen notarski zapis izjave iz četrtega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo tretji do sedmi odstavek 221.f člena tega zakona.«.

35. člen

V 221.e členu se v prvem in drugem odstavku ter 2. točki tretjega odstavka besedilo »seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »posodobljenemu seznamu terjatev«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Upnik lahko za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave glasuje:

1. bodisi tako, da izreče soglasje s pisno izjavo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave,
2. bodisi tako, da z dolžnikom sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.«.

Za četrtem odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Izjava upnika o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora vsebovati:

1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,
2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave, in
3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(6) Če je upnik Republika Slovenija, za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave v njenem imenu glasuje Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.«.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane osmi odstavek, se dodajo nov deveti do trinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(9) Izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora preveriti notar in o tem sestaviti notarski zapisnik (v nadaljnjem besedilu: notarski zapisnik o izidu glasovanja).

(10) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti na zahtevo dolžnika, ki ji mora dolžnik priložiti vse izjave upnikov o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave oziroma odpravke notarskih zapisov pogodb o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

(11) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžnika in vseh listin, ki ji morajo biti priložene po desetem odstavku tega člena.

(12) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora vsebovati:

1. naslednje podatke iz posodobljenega seznama terjatev:
 - višina osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz drugega odstavka tega člena in
 - število vseh upnikov,
2. seznam vseh upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in za vsakega od njih:
 - podatke o upniku,
 - skupni znesek njegovih terjatev po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave,
 - način glasovanja o poenostavljeni prisilni poravnavi,
3. skupni znesek terjatev upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in delež teh terjatev v osnovi iz drugega odstavka tega člena,
4. skupno število upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in deleže števila teh upnikov v skupnem številu upnikov.

(13) Notarskemu zapisniku morajo biti priložene listine iz desetega odstavka tega člena.«.

36. člen

Drugi odstavek 221.f člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zahtevi za potrditev poenostavljene prisilne poravnave mora priložiti:

1. notarski zapisnik o izidu glasovanja in
2. listine iz desetega odstavka 221.e člena tega zakona.«.

V sedmem odstavku se za besedilom »iz šestega odstavka tega člena« doda besedilo »ali iz šestega odstavka 221.d člena tega zakona«.

37. člen

Za 221.g členom se doda nov oddelek 4.8 z naslovom »Posebna pravila za prisilno poravnavo nad srednjo ali veliko družbo« in 221.h do 221.z člen, ki se glasijo:

»Oddelek 4.8: Posebna pravila za prisilno poravnavo nad srednjo ali veliko družbo

Pododdelek 4.8.1: Skupna posebna pravila za prisilno poravnavo nad srednjo ali veliko družbo

221.h člen

(uporaba oddelka 4.8)

(1) Pravila, določena v oddelku 4.8 tega zakona, se uporabljajo za postopek prisilne poravnave nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe in
2. ki se po četrtem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med srednje družbe ali ki se po petem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med velike družbe.

(2) Za imenovanje upravitelja se ne uporablja tretji odstavek 116. člena tega zakona. Za upravitelja lahko imenuje sodišče vsako osebo:

1. ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 115. člena in četrtega odstavka 116. člena tega zakona in
2. ki ima po presoji sodišča znanje in izkušnje, potrebne za opravljanje pristojnosti in nalog upravitelja ob upoštevanju značilnosti dolžnika, nad katerim se vodi postopek.

(3) Ne glede na 1. točko 140. člena tega zakona obstaja ovira za vodenje postopka prisilne poravnave, če je predlog za prisilno poravnavo vložen, preden dolжник izpolni vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(4) V seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona morajo biti ločeno izkazani podatki o navadnih poslovnih terjatvah in navadnih finančnih terjatvah.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka prisilne poravnave vročiti poleg strankam predhodnega postopka v skladu s prvim odstavkom 123. člena tega zakona tudi Banki Slovenije.

(6) Upniški odbor lahko imenuje pooblaščenca upnikov. Pooblaščenec upnikov je upravičen:

1. spremljati vodenje tekočih poslov dolžnika in izvajanje ukrepov finančnega prestrukturiranja,
2. od posloводства dolžnika zahtevati vse informacije, poročila in dokumentacijo, ki je pomembna za odločitev upnikov o sprejetju prisilne poravnave.

(7) Zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja lahko vloži tudi upniški odbor. Če upniški odbor sprejme sklep, da bo pripravil spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek 221.i člena tega zakona.

(8) Za spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, se smiselno uporablja 181. člen, prvi odstavek, 1. in 2. točka tretjega odstavka, četrti, peti in šesti odstavek 182. člena, 183. člen, 184. člen in 185. člen tega zakona.

(9) Če spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, je treba zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja priložiti tudi:

1. zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že prej predložen sodišču, in

2. poziv za vpis in vplačilo novih delnic.

(10) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena tega zakona vložita zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja dolжник in upniški odbor in sta obe zahtevi popolni oziroma pravilno dopolnjeni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi nepopolne zahteve, sodišče:

1. dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja na podlagi zahteve upniškega odbora in

2. zavrne zahtevo dolžnika za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja.

(11) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena dolжник vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, upniški odbor pa vloži zahtevo za podaljšanje roka za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, veljajo ta pravila:

1. Sodišče s sklepom, s katerim upniškemu odboru podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, prekine odločanje o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja. Če je dolžnikova zahteva nepopolna, s tem sklepom odloči tudi o dopolnitvi te zahteve v skladu s 183. členom tega zakona.

2. Če upniški odbor v podaljšanem roku ne vloži zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja ali če vloži nepopolno zahtevo in je ne dopolni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi, sodišče odloči o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

3. Če upniški odbor v podaljšanem roku vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, sodišče odloči o zahtevi dolžnika in upniškega odbora za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja po desetem odstavku tega člena.

221.i člen

(prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

(1) Upniški odbor in upniki, na predlog katerih je sodišče začelo postopek prisilne poravnave po 221.j členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega člena: upniki), lahko zahtevajo, da jih sodišče pooblasti za vodenje poslov dolžnika:

1. če je vsota dolžnikovih obveznosti, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, enaka ali večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ali

2. če poslovodstvo dolžnika krši obveznosti iz 151. člena, iz oddelka 4.4.1 ali iz 221.i člena tega zakona.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči sodišče zunaj naroka na podlagi:

1. mnenja upravitelja in

2. če so zahtevo vložili upniki, tudi mnenja upniškega odbora.

(3) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po prejemu mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(4) Če zahtevo iz prvega odstavka tega člena vloži upniški odbor in upniki, sodišče podeli pooblastilo za vodenje poslov dolžnika upnikom.

(5) Z izdajo sklepa, s katerim sodišče upravičenje za vodenje poslov dolžnika prenese na upniški odbor oziroma upnike, pridobijo upniški odbor oziroma upniki upravičenje odpoklicati in razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane posloводства in organa nadzora dolžnika, ne da bi za to odločitev potrebovali soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.

(6) Proti sklepu iz petega odstavka tega člena ni pritožbe.

(7) Pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče zavrže ali zavrne zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko vložijo samo vlagatelji zahteve.

(8) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena, ne preneha pravica dolžnika vložiti naknadni predlog prisilne poravnave iz tretjega odstavka 221.k člena tega zakona.

(9) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena in če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave iz 5. točke 172. člena tega zakona zaradi kršitev, ki jih je storilo posloводство dolžnika, ki mu je prenehalo pooblastilo za zastopanje dolžnika na podlagi odpoklica oziroma razrešitve v skladu s petim odstavkom tega člena, sodišče ne glede na tretji odstavek 179. člena tega zakona zavrne ta ugovor:

1. če je razlog za ugovor ta, da je dolžnik opravil posel dolžnika iz tretjega odstavka 151. člena tega zakona, ne da bi za ta posel pridobil soglasje sodišča, in so izpolnjeni pogoji za izdajo takega soglasja sodišča, ali

2. če je razlog za ugovor kršitev dolžnikovih obveznosti iz pododdelka 4.4.1 tega zakona.

(10) Upravičenje za vodenje poslov, podeljeno upniškemu odboru oziroma upnikom s sklepom iz petega odstavka tega člena preneha, če sodišče s sklepom iz osmega odstavka 199.c člena tega zakona podeli to pooblastilo vplačniku novih delnic.

Pododdelek 4.8.2: Posebna pravila o upniškem predlogu za začetek postopka prisilne poravnave

221.j člen

(upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Ne glede na drugi odstavek 139. člena tega zakona so začetek postopka prisilne poravnave upravičeni predlagati tudi upniki, ki so skupno imetniki finančnih terjatev do dolžnika, katerih vsota presega 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika.

(2) Za predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ki ga vložijo upniki (v nadaljnjem besedilu: upniški predlog), se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 5. točka drugega odstavka ter tretji, četrti in peti odstavek 141. člena tega zakona.

(3) Upniškemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. izjave upnikov, ki so vložili upniški predlog (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj), da soglašajo z začetkom postopka prisilne poravnave, na katerih je podpis notarsko overjen,
2. za vsakega predlagatelja poročilo revizorja, s katerim revizor z mnenjem brez pridržka ugotovi:
 - skupni znesek finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika,
 - skupni znesek predlagateljevih finančnih terjatev do dolžnika po stanju na dan, ki je enak presečnemu dnevu zadnjega javno objavljenega letnega poročila dolžnika,
 - delež, ki ga predstavlja znesek iz druge alineje v skupnem znesku iz prve alineje te točke.
- (4) Za nepopoln upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 147. člena tega zakona. Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ne dopolni nepopolnega predloga, sodišče zavrže upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.
- (5) Če predlagatelj umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.
- (6) Če predlagatelj v predlogu za začetek postopka prisilne poravnave predlagajo imenovanje upravitelja, se za imenovanje upravitelja ob uvedbi postopka prisilne poravnave ne uporabljata tretji odstavek 116. člena in drugi odstavek 221.h člena tega zakona, in sodišče za upravitelja imenuje osebo, ki jo predlagajo predlagatelj.
- (7) Za pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 4.2.2 tega zakona.
- (8) Za odločanje o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek prisilne poravnave se smiselno uporabljajo 153. do 155. člen tega zakona.
- (9) Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona v zvezi z osmim odstavkom tega člena ne založijo predujma za kritje stroškov prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.
- (10) Proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave, izdanem na podlagi upniškega predloga, dolžnik nima pravice do pritožbe. Izpodbija ga lahko z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave zaradi razloga iz 1. točke 172. člena tega zakona.

221.k člen

(naknadni predlog prisilne poravnave)

- (1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.
- (2) Predlagatelj morajo v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave vložiti predlog prisilne poravnave, vključen v njihov načrt finančnega prestrukturiranja.
- (3) Predlog prisilne poravnave lahko v roku iz drugega odstavka tega člena vloži tudi dolžnik.
- (4) Predlogu prisilne poravnave, ki ga vložijo predlagatelj po drugem odstavku tega člena oziroma dolžnik po tretjem odstavku tega člena (v nadaljnjem besedilu: naknadni predlog prisilne poravnave), je treba priložiti:

1. listine iz 1. do 4. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona,
 2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona tudi poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev in listine iz 1. točke tretjega odstavka 185.a člena tega zakona,
 3. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelji, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, tudi:
 - zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že predložen sodišču, in
 - poziv za vpis in vplačilo novih delnic,
 4. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki ga je vložil dolжник, vključuje alternativno ponudbo iz 144. člena tega zakona ali povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona, tudi:
 - zapisnik skupščine dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in
 - poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.
- (5) Za poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij, priloženo naknadnemu predlogu prisilne poravnave, veljajo ta posebna pravila:
1. ne glede na 4. točko drugega odstavka 141. člena tega zakona, mora biti mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij pritrdilno,
 2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mora pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetij pregledati in dati mnenje tudi o izpolnitvi dodatnih pogojev v skladu z 2. točko tretjega odstavka 185.a člena tega zakona.
- (6) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.
- (7) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim naknadnim predlogom se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.
- (8) Načrta finančnega prestrukturiranja, ki je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave, ni dovoljeno spremeniti.
- (9) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:
1. če niti predlagatelji niti dolжник do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne vložijo naknadnega predloga prisilne poravnave ali
 2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena niti predlagatelji niti dolжник ne dopolni nepopolnega naknadnega predloga prisilne poravnave, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.
- (10) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave:
1. če je bil naknadni predlog prisilne poravnave vložen v roku iz drugega odstavka tega člena,

2. če so mu priložene priloge iz četrtega odstavka tega člena,

3. če je vsebina predloga prisilne poravnave glede na ukrepe finančnega prestrukturiranja, ki jih vključuje, v skladu s 143. in 144. členom oziroma s prvim odstavkom 221.m člena oziroma s prvim odstavkom 221.n člena oziroma z 221.o členom tega zakona, in

4. če je vsebina preostalih prilog v skladu s 142., 145. in 146. členom tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena in četrtem odstavkom 221.h člena tega zakona.

(11) Izrek sklepa iz desetega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. podatke o vlagatelju naknadnega predloga prisilne poravnave, glede katerega so izpolnjeni pogoji za glasovanje, in datumu njegove vložitve,

2. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev zapadlosti navadnih finančnih terjatev, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen samo na upnike, ki so imetniki navadnih finančnih terjatev, in da prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala na navadne poslovne terjatve,

3. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen tudi na upnike, ki so imetniki zavarovanih terjatev.

(12) Sodišče mora sklep iz devetega ali desetega odstavka tega člena izdati v osmih dneh. Ta rok teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena,

2. v drugih primerih: od prejema naknadnega predloga prisilne poravnave.

(13) Če sodišče izda sklep iz desetega odstavka tega člena, mora naslednji delovni dan po izdaji sklepa objaviti ta sklep in listine iz četrtega odstavka tega člena.

(14) Če vložijo popoln in pravočasen naknadni predlog prisilne poravnave dolжник in predlagatelj, se izvede glasovanje o sprejetju prisilne poravnave na podlagi naknadnega predloga prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelj. O tem odloči sodišče s sklepom iz desetega odstavka tega člena.

221.l člen

(dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Posloводство dolžnika mora v enem mesecu po začetku postopka prisilne poravnave pripraviti osnutek poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona po stanju na zadnji dan koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ga predložiti predlagateljem.

(3) Posloводство dolžnika mora predlagateljem dati vse informacije, poročila in dokumentacijo, potrebno za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja.

(4) Predlagatelj imajo pravico v imenu dolžnika skleniti:

1. pogodbe z ustrezno usposobljenimi pravnimi oziroma finančnimi svetovalci o pravnih in finančnih storitvah, potrebnih za pripravo poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, načrta finančnega prestrukturiranja, in drugih listin, ki jih je treba priložiti naknadnemu predlogu prisilne poravnave,
 2. pogodbo z revizorjem o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz četrtega odstavka 142. člena tega zakona, in
 3. pogodbo s pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti o storitvah pregleda načrta finančnega prestrukturiranja iz 146. člena tega zakona.
- (5) Plačilo nadomestila za storitve iz četrtega odstavka tega člena velja za plačilo, ki je v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona, in je to nadomestilo dovoljeno plačati v breme dolžnikovega transakcijskega računa.
- (6) Poslovodstvo dolžnika mora zagotoviti pravočasno plačilo nadomestil za storitve iz četrtega odstavka tega člena njihovim izvajalcem na podlagi računa izvajalcev, ki ga potrdijo predlagatelji. O vsakem plačilu mora obvestiti predlagatelje.

Pododdelek 4.8.2: Posebna pravila o ukrepih finančnega prestrukturiranja

221.m člen

(predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

- (1) Predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, lahko namesto ponudbe za zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona vsebuje ponudbo samo za zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo.
- (2) Dolžnik lahko predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena samo, če s tem soglašajo upniki, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.
- (3) Če dolžnik predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena, mora predlogu za začetek postopka prisilne poravnave oziroma predlogu za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja oziroma naknadnemu predlogu za prisilno poravnavo priložiti tudi notarsko overjene izjave upnikov, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, da soglašajo s takim predlogom prisilne poravnave.
- (4) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo, se pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.3 ter pododdelkih 4.4.4 in 4.4.5, uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.
- (5) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo, sodišče dovoli začetek postopkov izvršbe ali zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev do dolžnika in nadaljevanje postopkov izvršbe in zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev, ki so bili prekinjeni po prvem odstavku 132. člena tega zakona.
- (6) O dovolitvi oziroma nadaljevanju postopkov izvršbe ali zavarovanja iz petega odstavka tega člena sodišče odloči:
1. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave: s sklepom o začetku postopka prisilne poravnave,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: s sklepom, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

3. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: s sklepom, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(7) Z objavo sklepa iz šestega odstavka tega člena prenehajo pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave iz 131. in 132. člena tega zakona za navadne poslovne terjatve in izvršilno sodišče nadaljuje prekinjene postopke izvršbe in zavarovanja za uveljavitev teh terjatev.

(8) Če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, in če upniški odbor predlaga spremembo načrta finančnega prestrukturiranja tako, da je predmet predloga prisilne poravnave zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitve rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona, sodišče s sklepom, s katerim odloči o dovolitvi te spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, odloči tudi, da za navadne poslovne terjatve nastanejo pravne posledice iz 131. in 132. člena tega zakona.

(9) Z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena se prekine postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za uveljavitev navadne poslovne terjatve do objave tega sklepa. Za nadaljevanje tega postopka se uporablja 216. člen tega zakona.

(10) Sodišče mora hkrati z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena objaviti oklic upnikom, ki so imetniki navadnih poslovnih terjatev, da svoje terjatve prijavijo v postopku prisilne poravnave. Za ta oklic se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(11) V primeru iz osmega odstavka tega člena teče enomesečni rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave oklica iz desetega odstavka tega člena.

221.n člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Če je treba za zagotovitev dolgoročne plačilne sposobnosti dolžnika poleg prestrukturiranja navadnih finančnih terjatev po prvem odstavku 221.m člena tega zakona ali vseh navadnih terjatev po prvem odstavku 143. člena tega zakona prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, lahko predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, vsebuje tudi ponudbo upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, za prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Za predlog prisilne poravnave, ki vsebuje ponudbo za prestrukturiranje zavarovanih terjatev, veljajo ta pravila:

1. S predlogom je dovoljeno ponuditi prestrukturiranje zavarovanih terjatev z odložitvijo dospelosti teh terjatev oziroma znižanjem obrestnih mer, po katerih se od začetka postopka prisilne poravnave obrestuje glavnica zavarovane terjatve.

2. Predmet predloga je lahko poleg prestrukturiranja iz 1. točke tega odstavka tudi preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev kot skupnosti.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se o sprejetju prisilne poravnave glasuje v dveh razredih.

1. V razredu nezavarovanih upnikov glasujejo upniki glede nezavarovanih terjatev, za katere učinkuje prisilna poravnava, in je v tem razredu prisilna poravnava sprejeta, če je dosežena večina iz 205. člena tega zakona.

2. V razredu ločitvenih upnikov glasujejo upniki glede zavarovanih terjatev po naslednjih pravilih:

– Za glasovanje v razredu ločitvenih upnikov se smiselno uporablja prvi odstavek, druga alineja 1. točke ter 4. in 5. točka drugega odstavka ter tretji odstavek 201. člena tega zakona.

– Kot zavarovana terjatev se pri glasovanju upošteva priznani ali verjetno izkazani znesek te terjatve iz 73. člena tega zakona, vendar največ do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

– V tem razredu je prisilna poravnava sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 3/4 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

3. Prisilna poravnava je sprejeta, če je sprejeta v obeh razredih.

4. Če je predmet prisilne poravnave tudi prestrukturiranje iz 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo ta posebna pravila:

– Prisilna poravnava s prestrukturiranjem iz 2. točke prvega odstavka tega člena je sprejeta v razredu ločitvenih upnikov, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 85/100 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

– Če ni dosežena večina iz prve alineje te točke in je dosežena večina iz 1. točke in tretje alineje 2. točke tega odstavka, velja, da je sprejeta prisilna poravnava glede preostalih načinov prestrukturiranja, razen prestrukturiranja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se poleg upniškega odbora iz 76. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: upniški odbor nezavarovanih upnikov) oblikuje upniški odbor ločitvenih upnikov, za katerega veljajo naslednja pravila:

1. Za upniški odbor ločitvenih upnikov se smiselno uporabljajo pravila tega zakona o upniškem odboru nezavarovanih upnikov, če ni v 2. do 6. točki tega odstavka drugače določeno.

2. Člani upniškega odbora ločitvenih upnikov so vsi ločitveni upniki, razen tistih, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

3. Če mora sodišče po pravilih, določenih v tem zakonu, o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja ali soglasja upniškega odbora nezavarovanih upnikov, mora pridobiti tudi mnenje ali soglasje upniškega odbora ločitvenih upnikov.

4. Če oba upniška odbora vložita zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja in so glede obeh zahtev izpolnjeni pogoji za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 184. člena tega zakona:

– sodišče dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki jo zahteva upniški odbor ločitvenih upnikov, in

– zavrne zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja upniškega odbora nezavarovanih upnikov.

5. Če oba upniška odbora sprejmeta sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a člena ali 199.b člena tega zakona, se postopek spremembe osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor ločitvenih upnikov.

6. Če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz prvega odstavka 221.o člena tega zakona, o imenovanjih iz šestega odstavka 221.u člena tega zakona odloča samo upniški odbor ločitvenih upnikov.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena veljajo tudi naslednja posebna pravila:

1. Predlog prisilne poravnave mora glede zavarovanih terjatev:

– namesto podatkov iz 2. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona vsebovati skupni znesek teh terjatev in odložene roke njihovega plačila oziroma znižano obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo, in

– v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi opis preoblikovanja ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice.

2. Če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, mora oklic o začetku postopka prisilne poravnave poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena in 1. točke tretjega odstavka 221.p člena tega zakona vsebovati opozorilo, da bo prisilna poravnava, če bo potrjena, učinkovala tudi na zavarovane terjatve, in poziv upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, da prijavijo svoje terjatve v postopku prisilne poravnave.

3. Drugi odstavek 145. člena, peti odstavek 146. člena in 185.a člen se uporabljajo samo, če je za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika treba prestrukturirati zavarovane finančne terjatve v obsegu, ki je večji od obsega, v katerem za zavarovane finančne terjatve učinkuje potrjena prisilna poravnava po 221.t členu tega zakona.

4. Ne uporabljajo se peti do deveti odstavek 199.b člena tega zakona.

5. Po začetku postopka prisilne poravnave mora ločitveni upnik za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice pridobiti soglasje sodišča. Sodišče zavrne soglasje, če je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, nujno za opravljanje podjetja dolžnika. Sodišče odloči o tem soglasju na podlagi mnenja upravitelja in mnenja upniškega odbora ločitvenih upnikov ter upniškega odbora nezavarovanih upnikov.

(5) Sodišče mora objaviti poseben oklic zavarovanim upnikom:

1. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: z objavo sklepa, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

2. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: z objavo sklepa, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(6) Za poseben oklic zavarovanim upnikom se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(7) V primeru iz petega odstavka tega člena teče rok za prijavo zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave posebnega oklica zavarovanim upnikom.

221.o člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko kot ukrep prestrukturiranja določa izvedbo izčlenitve z ustanovitvijo nove družbe ali več novih družb.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora načrt finančnega prestrukturiranja v posebni prilogi vsebovati:

1. sestavine izčlenitvenega načrta iz 1., 2., 3., 9., 12., 13. in 14. točke drugega odstavka 624. člena ZGD-1,
2. kot dan obračuna izčlenitve mora biti določen bilančni presečni dan poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona.

(3) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi:

1. postopek redne, prostovoljne likvidacije ali
2. stečajni postopek.

(4) Če načrt finančnega prestrukturiranja določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, se ne uporabljajo prvi odstavek 143. člena, 144. člen, 2. točka prvega odstavka 145. člena in prvi odstavek 221.m člena tega zakona.

(5) Če je premoženje, ki se pri izvedbi izčlenitve prenese na novo družbo, predmet ločitvene pravice in če je predmet prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena, v skladu s prvim odstavkom 221.n člena tega zakona tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev, lahko načrt finančnega prestrukturiranja določi, da nova družba prevzame samo novo zavarovano terjatev, ki bo nastala s potrditvijo prisilne poravnave po drugem odstavku 221.t člena tega zakona.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora revizorjevo poročilo o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona vsebovati tudi poročilo o pregledu izčlenitvenega načrta v skladu s prvim in drugim odstavkom 627. člena ZGD-1.

(7) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za odločanje o izčlenitvi ne uporabljajo 626., 628., 629., 630. in 632. člen ZGD-1, in velja, da je dolžnik kot prenosna družba sprejel izčlenitveni načrt, če je sprejeta prisilna poravnava, ki jo vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena.

Pododdelek 4.8.4: Posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev ter vrednosti zavarovanja

221.p člen

(posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

(1) Za naslednje terjatve velja, da so prijavljene v postopku prisilne poravnave:

1. vse navadne terjatve, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,
2. vse podrejene terjatve, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,
3. vse zavarovane terjatve, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu.

(2) Upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti terjatve iz prvega odstavka tega člena, tudi če jih upnik ni prijavil v roku za prijavo terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če je postopek prisilne poravnave začel na predlog dolžnika, veljajo ta posebna pravila:

1. Oklic o začetku postopka prisilne poravnave mora poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena tega zakona vsebovati tudi pouk upnikom, katere terjatve veljajo za prijavljene v postopku prisilne poravnave po prvem odstavku tega člena.

2. Upravitelj mora ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni.

(4) Če je postopek prisilne poravnave začel na podlagi upniškega predloga, veljajo ta posebna pravila:

1. Z izdajo sklepa o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave, iz desetega odstavka 221.k člena tega zakona velja, da so v postopku prisilne poravnave pravočasno prijavljene terjatve iz prvega odstavka tega člena, navedene v seznamih, ki so vključeni v poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona, priloženo temu naknadnemu predlogu prisilne poravnave.

2. Ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona mora upravitelj predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni po objavi sklepa iz 1. točke tega odstavka.

(5) Če začne rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev po enajstem odstavku 221.m člena tega zakona teči od objave oklica iz desetega odstavka 221.m člena tega zakona ali če začne rok za prijavo zavarovanih terjatev po sedmem odstavku 221.n člena tega zakona teči z objavo posebnega oklica zavarovanim upnikom, se za preizkus teh terjatev smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po poteku roka za prijavo teh terjatev izdelati dodatni osnovni seznam.

(6) Če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, morajo seznam preizkušenih terjatev poleg podatkov, ki jih morajo vsebovati v skladu s četrtem odstavkom 61. člena, prvim odstavkom 65. člena oziroma drugim odstavkom 70. člena tega zakona, o zavarovanih terjativah vsebovati tudi te podatke:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

2. če je skupna višina zavarovane terjatve večja od vrednosti zavarovanja, tudi navedbo, da se terjatev obravnava:

– kot zavarovani del te terjatve do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– morebitni višji znesek terjatve iz prejšnje alineje pa kot nezavarovani del te terjatve,

3. če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona to premoženje ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom: pri vsaki taki terjatvi tudi navedbo, da se obravnava kot nezavarovana, navadna terjatev, razen če je zavarovana tudi z ločitveno pravico na drugem premoženju, ki ob upoštevanju vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona zadošča za njeno poplačilo.

221.r člen

(preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, lahko izpodbija ocenjeno vrednost zavarovanja z ugovorom (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja). Če je predmet prisilne poravnave tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, lahko z ugovorom proti oceni vrednosti zavarovanja upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, izpodbija tudi ocenjeno vrednost zavarovanja drugega upnika.

(3) Upnik mora ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja priložiti poročilo pooblaščenega ocenjevalca z novo oceno vrednosti, izdelano v skladu s petim odstavkom 141. člena tega zakona.

(4) Za ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja se smiselno uporabljajo tretji, četrti, sedmi, osmi in deveti odstavek 63. člena tega zakona.

(5) Če je bil proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev vložen ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, upravitelj v dopolnjenem seznamu preizkušenih terjatev pri zavarovani terjatvi, ki je predmet ugovora, spremeni podatke tako, da se ta terjatev obravnava:

1. kot zavarovani del terjatve do višine, ki je enaka aritmetični sredini med:

- vrednostjo zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in
- vrednostjo zavarovanja iz nove ocene vrednosti, priložene ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja,

2. morebitni višji znesek te terjatve pa kot nezavarovani del terjatve.

(6) Upnik, ki je pravočasno vložil ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, lahko vloži ugovor proti dopolnjenemu seznamu:

1. če seznam ne vsebuje njegovega ugovora ali
2. če vrednost zavarovanja ni določena v skladu s petim odstavkom tega člena.

(7) Sodišče s sklepom o preizkusu terjatev, poleg odločitev iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, odloči tudi o obravnavi zavarovanih terjatev v skladu s šestim odstavkom 221.p člena tega zakona oziroma v skladu s petim odstavkom tega člena.

Pododdelek 4.8.5: Posebna pravila o potrditvi prisilne poravnave in učinkih pravnomočno potrjene prisilne poravnave

221.s člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave tako, da:

1. za navadne finančne terjatve navede podatke iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona,

2. za navadne poslovne terjatve ugotovi, da zanje prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Pravila o učinkih potrjene prisilne poravnave na navadne terjatve, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.

221.t člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Če je skupna višina zavarovane terjatve večja od zneska, ki se izračuna tako, da se vrednost zavarovanja, ugotovljena s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev, poveča za 20 odstotkov (v nadaljnjem besedilu: zaščitena vrednost zavarovanja), se s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave zavarovana terjatev razdeli na dve terjatvi:

1. na terjatev, ki je enaka višini zaščitene vrednosti zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova zavarovana terjatev), in

2. na terjatev, ki je enaka skupni višini razdeljene terjatve, zmanjšani za zaščiteno vrednost zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova navadna terjatev).

(3) Z razdelitvijo zavarovane terjatve po drugem odstavku tega člena se prednostno poplačilno upravičenje, vključeno v ločitveni pravici, utesni tako, da je z uveljavitvijo ločitvene pravice mogoče doseči samo prednostno poplačilo nove zavarovane terjatve, in da preneha glede nove navadne terjatve.

(4) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju zaščitene vrednosti zavarovanja ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom, s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha ločitvena pravica, ustanovljena v zavarovanje teh terjatev.

(5) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave poleg odločitve o vsebini potrjene prisilne poravnave glede navadnih terjatev iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona, odloči tudi o vsebini potrjene prisilne poravnave glede zavarovanih terjatev tako, da ugotovi:

1. katere zavarovane terjatve se razdelijo na dve terjatvi v skladu z drugim odstavkom tega člena, in za vsako zavarovano terjatev, ki se razdeli, navede podatke o novih terjativah, ki nastanejo z razdelitvijo,

2. katere ločitvene pravice prenehajo v skladu s četrnim odstavkom tega člena,

3. vsebino potrjene prisilne poravnave za nove zavarovane terjatve tako, da navede:

– roke za njihovo plačilo in

– obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo, in

4. da za nove navadne terjatve in terjatve iz četrtega odstavka tega člena nastanejo učinki potrjene prisilne poravnave z vsebino, s katero nastanejo za navadne terjatve.

(6) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svoje odločitve iz 1. in 2. točke petega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(7) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki se razdeli po drugem odstavku tega člena, se za novo navadno terjatev ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(8) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki po četrtem odstavku tega člena postane nezavarovana terjatev, se zanjo ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(9) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora poleg podatkov o navadnih terjatvah, vsebovati tudi podatke iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona za vsako novo navadno terjatev ali terjatev iz četrtega odstavka tega člena.

(10) Upravitelj mora pripraviti tudi seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave. Seznam mora vsebovati vse ločitvene pravice, ki obstajajo na premoženju dolžnika, in za vsako od njih:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in če je ločitvena pravica hipoteka, tudi identifikacijski znak, s katerim je hipoteka vpisana v zemljiški knjigi,

2. za ločitveno pravico, pri kateri je zaščiten vrednost zavarovanja enaka ali večja od zneska zavarovane terjatve tudi:

- zaščiten vrednost zavarovanja,

- znesek zavarovane terjatve in

- opis, da se zaradi potrditve prisilne poravnave ločitvena pravica ne utesni,

3. če se terjatev, zavarovana s posamezno ločitveno pravico, v skladu z drugim odstavkom tega člena razdeli, za vsako tako ločitveno pravico tudi:

- zaščiten vrednost zavarovanja,

- znesek nove zavarovane terjatve in

- opis obsega utesnitve ločitvene pravice iz tretjega odstavka tega člena,

4. če ločitvena pravica po četrtem odstavku tega člena preneha, tudi navedbo o njenem prenehanju.

(11) Za novo zavarovano terjatev:

1. se ne uporablja 1. točka prvega odstavka 213. člena in 2. točka 216. člena tega zakona, in

2. se smiselno uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v prvem in petem odstavku 212. člena ter 214., 215., 216. in 217. členu tega zakona.

(12) Za novo navadno terjatev in terjatev iz četrtega odstavka tega člena se uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.5 tega zakona.

(13) Če je ločitvena pravica, za katero učinkuje prisilna poravnava, hipoteka, je pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave listina, ki je podlaga za vpis utesnitve te hipoteke ali za vpis njenega izbrisa v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(14) Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti zemljiškoknjžno sodišče o utesnitvi oziroma prenehanju hipotek iz trinajstega odstavka tega člena.

Obvestilu mora priložiti odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti in seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(15) Štirinajsti odstavek se smiselno uporablja tudi za izbris zastavne pravice na nematerializiranih vrednostnih papirjih, v skladu z ZNVP, in za izbris zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic na premočninah.

(16) Če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, veljajo ta pravila:

1. S pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave se vse ločitvene pravice, razen ločitvenih pravic, ki prenehajo po četrtem odstavku tega člena, preoblikujejo tako, da namesto ločitvenih pravic, ki obstajajo v korist posameznih imetnikov zavarovanih terjatev, nastanejo ločitvene pravice za skupno zavarovanje vseh teh zavarovanih terjatev (v nadaljnjem besedilu: skupna ločitvena pravica) v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev.

2. Odločitev sodišča o vsebini potrjene prisilne poravnave mora poleg podatkov iz petega odstavka tega člena vsebovati tudi ugotovitev o preoblikovanju ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice v skladu s 1. točko tega odstavka.

3. Seznam ločitvenih pravic mora vsebovati tudi:

– skupni znesek zaščitenih vrednosti zavarovanj, ki je enak vsoti zneskov iz prve alineje 2. točke in iz prve alineje 3. točke desetega odstavka tega člena, in

– skupni znesek zavarovanih terjatev, ki je enak vsoti zneskov iz druge alineje 2. točke in iz druge alineje 3. točke desetega odstavka tega člena.

4. Seznam ločitvenih pravic mora pri posamezni ločitveni pravici iz 2. in 3. točke desetega odstavka tega člena vsebovati:

– namesto opisa iz tretje alineje 2. točke ali tretje alineje 3. točke desetega odstavka tega člena opis, da se ločitvena pravica preoblikuje v skupno ločitveno pravico, in

– delež njenega imetnika na skupni ločitveni pravici, izračunan v skladu s 6. točko tega odstavka (v nadaljnjem besedilu: delež imetnika na skupni ločitveni pravici).

5. Med imetniki zavarovanih terjatev glede skupne ločitvene pravice nastane skupnost (v nadaljnjem besedilu: skupnost imetnikov). Za skupnost imetnikov se uporabljajo pravila XXVIII. poglavja posebnega dela OZ o skupnosti, če ni v 6. do 9. točki tega odstavka drugače določeno.

6. Delež posameznega imetnika na skupni ločitveni pravici se izračuna tako, da se zaščiteni vrednost zavarovanja pri ločitveni pravici, imetnik katere je bil pred njenim preoblikovanjem v skupno ločitveno pravico, deli s skupnim zneskom zaščitenih vrednosti zavarovanj iz prve alineje 3. točke tega odstavka.

7. Odločitev skupnosti imetnikov za uveljavitev skupne ločitvene pravice glede posameznega premoženja, ki je njen predmet, je sprejeta, če z njo soglašajo imetniki, delež katerih na skupni ločitveni pravici dosega ali presegajo 75 odstotkov. Enako velja za odločitve skupnosti imetnikov o drugih pravno mogočih načinih razpolaganja s skupno ločitveno pravico in o drugih skupnih zadevah, ki presegajo redno upravljanje.

8. Iz zneska, doseženega z uveljavitvijo skupne ločitvene pravice, se njeni imetniki poplačajo v skladu z njihovimi deleži na skupni ločitveni pravici.

9. Če preneha zavarovana terjatev posameznega imetnika zaradi njenega poplačila ali na drug način, preneha tudi delež tega imetnika na skupni ločitveni pravici. V tem primeru se sorazmerno povečajo deleži preostalih imetnikov v skupnosti imetnikov.

10. Za izbris prejšnjih ločitvenih pravic in vpis novih skupnih ločitvenih pravice se smiselno uporabljajo trinajsti, štirinajsti in petnajsti odstavek tega člena.

221.u člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz 221.o člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave, poleg odločitev iz prvega odstavka 210. člena oziroma drugega odstavka 221.s člena oziroma petega odstavka 221.t člena tega zakona:

1. ugotovi, da je vsebina potrjene prisilne poravnave tudi izvedba izčlenitve v skladu z izčlenitvenim načrtom,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja v skladu z 2. točko tretjega odstavka 221.o člena tega zakona določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, sodišče s sklepom, s katerim odloči o potrditvi prisilne poravnave, hkrati odloči, da se nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(3) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svojo odločitev iz 1. točke drugega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona.

(4) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. je ustanovljena nova družba oziroma nove družbe, določene v izčlenitvenem načrtu,

2. da je na vsako novo družbo prešlo premoženje skupaj z obveznostmi, določenimi v izčlenitvenem načrtu.

(5) Za odgovornost nove družbe oziroma novih družb za obveznosti dolžnika kot prenosne družbe, nastale do vpisa izčlenitve v sodni register, se ne uporabljata 636. člen ZGD-1 in 433. člen OZ. Nove družbe odgovarjajo samo za obveznosti, določene v izčlenitvenem načrtu.

(6) Člane posloводства oziroma organov nadzora nove družbe imenuje upniški odbor. Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora, ki naj odloči o teh imenovanjih, v osmih dneh po objavi poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave, za dan ki ni poznejši od zadnjega dne roka za oddajo glasovnic.

(7) Za vpis izčlenitve v sodni register se ne uporablja 634. člen ZGD-1. Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti registrsko sodišče o izvedeni izčlenitvi. Obvestilu mora priložiti:

1. odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

2. prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona, s potrdilom, da je bila izčlenitev izvedena v skladu z izčlenitvenim načrtom, ki ga vsebuje ta priloga, in

3. zapisnik seje upniškega odbora iz šestega odstavka tega člena.

Pododdelek 4.8.6: Ponovna prisilna poravnava po pravnomočni potrditvi prisilne poravnave

221.v člen

(predlog za ponovno prisilno poravnavo)

(1) Ne glede na tretji odstavek 221.h člena tega zakona, je predlog za prisilno poravnavo dovoljen, tudi če dolжник še ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ponovna prisilna poravnava):

1. če sta od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje prisilne poravnave pretekli dve leti in
 2. če z začetkom ponovne prisilne poravnave soglašajo upniki, ki so skupaj imetniki terjatev, katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.
- (2) Predlogu za začetek postopka ponovne prisilne poravnave morajo biti poleg listin, ki morajo biti priložene predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, priložene tudi notarsko overjene izjave upnikov iz 2. točke prvega odstavka tega člena o soglasju z začetkom postopka ponovne prisilne poravnave.
- (3) Ne glede na prvi odstavek 221.j člena tega zakona so začetek postopka ponovne prisilne poravnave upravičeni predlagati samo upniki, ki so skupno imetniki terjatev, katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.
- (4) Če je pravnomočno potrjena ponovna prisilna poravnava, nov predlog za ponovno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen preden je dolжник izpolnil vse obveznosti iz pravnomočno potrjene ponovne prisilne poravnave.

221.z člen

(posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

- (1) Za ponovno prisilno poravnavo se uporabljajo pravila tega zakona o prisilni poravnavi, če ni v pododdelku 4.8.6 tega zakona drugače določeno.
- (2) Ponovna prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, za katere je učinkovala prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.
- (3) V postopku ponovne prisilne poravnave se ne izvede ponovna prijava in preizkus terjatev. Terjatve, ki so bile prijavljene in ugotovljene oziroma verjetno izkazane v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, veljajo za prijavljene in ugotovljene oziroma verjetno izkazane v postopku ponovne prisilne poravnave.«.

38. člen

Šesti odstavek 233. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Založitve predujma iz prvega odstavka tega člena je oproščen:

1. dolжник in
2. delavec, ki vloži predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga po četrtem odstavku 14. člena tega zakona.«.

Sedmi odstavek se črta.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »Če je bila dodeljena brezplačna pravna pomoč za založitev predujma iz prvega odstavka tega člena ali v primeru« nadomesti z besedilom »V primeru«.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane osmi odstavek, se beseda »osmega« nadomesti z besedo »sedmega«.

39. člen

Drugi odstavek 289. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upniki terjatev na podlagi pogodb, ki jih je sklenil, ali drugih pravnih poslov, ki jih je opravil stečajni dolжник od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka v skladu s 151. členom tega zakona, ne prijavijo v stečajnem postopku. Te terjatve se v stečajnem postopku poplačajo iz splošne razdelitvene mase pred poplačilom prednostnih terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega zakona.«.

40. člen

Za 298. členom se doda nov 298.a člen, ki se glasi:

»298.a člen

(posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s to hipoteko ali maksimalno hipoteko)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, za hipoteko ali maksimalno hipoteko, ki se pridobi z vpisom v zemljiško knjigo, in za terjatev, zavarovano s tako hipoteko ali maksimalno hipoteko.

(2) Če je po stanju ob začetku stečajnega postopka na nepremičnini vknjižena lastninska pravica v korist stečajnega dolžnika, in je ta lastninska pravica omejena z vknjiženo hipoteko ali maksimalno hipoteko, katere vknjižba je začela učinkovati pred začetkom stečajnega postopka, veljajo ta posebna pravila:

1. Velja, da sta v stečajnem postopku pravočasno prijavljeni ta hipoteka ali maksimalna hipoteka in terjatev, zavarovana z njo.

2. Upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti to hipoteko ali maksimalno hipoteko in terjatev, zavarovano z njo, tudi če ju upnik ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če se z vpisom, ki je začel učinkovati pred začetkom stečajnega postopka in je bil opravljen po začetku stečajnega postopka, v korist stečajnega dolžnika vknjiži lastninska pravica, ki je omejena s hipoteko ali maksimalno hipoteko, ali če se s takim vpisom vknjiži hipoteka ali maksimalna hipoteka, se za preizkus te hipoteke ali maksimalne hipoteke in terjatve, zavarovana z njo, smiselno uporablja 71. člena tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa, izdelati dodatni osnovni seznam.«.

41. člen

Za 314. členom se doda nov 314.a člen, ki se glasi:

»314.a člen

(posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

Če je upnik ali tisti, ki je prerekal terjatev oziroma ločitveno ali izločitveno pravico upnika, s pritožbo izpodbijal sklep o preizkusu terjatev glede odločitve o preizkusu določene terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, začne enomesečni rok, za procesno dejanje glede te terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, določen v naslednjih določbah:

- v prvem in četrtem odstavku 300. člena,
- v tretjem in sedmem odstavku 301. člena,
- v drugem in četrtem odstavku 302. člena,
- v prvem in četrtem odstavku 305. člena,
- v tretjem odstavku 306. člena,
- v drugem in četrtem odstavku 308. člena,
- v prvem in tretjem odstavku 310. člena,
- v tretjem odstavku 311. člena,
- v drugem in četrtem odstavku 312. člena ter
- v tretjem in četrtem odstavku 314. člena tega zakona,

teči od objave sklepa, s katerim je pritožbeno sodišče odločilo o tej pritožbi.«.

42. člen

Za drugim odstavkom 331. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če sodišče s prvim sklepom o prodaji kot način prodaje določi javno dražbo ali zavezujoče zbiranje ponudb, lahko v tem sklepu določi tudi, da se lahko javna dražba ali postopek zbiranja ponudb enkrat ali večkrat ponovi, če prejšnji postopek ni uspešen. V tem primeru mora sodišče v sklepu o prvi prodaji določiti tudi, delež, za katerega se sme v ponovljenem postopku znižati izklicna ali izhodiščna cena. Ta delež ne sme biti večji od 10 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene v prejšnjem, neuspešnem postopku.«.

43. člen

V šestem odstavku 341. člena se znesek »50.000 eurov« nadomesti z zneskom »100.000 eurov«.

44. člen

V četrtem in petem odstavku 345. člena se besedilo »v osmih dneh po prejemu« nadomesti z besedilom »v 15 dneh po objavi«.

45. člen

Prvi odstavek 374. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če premoženja, ki sestavlja stečajno maso, ni mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški, se to premoženje razdeli:

1. če premoženje spada v splošno stečajno maso:

- v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži,
- v drugih primerih: upnikom v sorazmerju z njihovimi deleži iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona, če privolijo, da ga prevzamejo.

2. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet samo ene ločitvene pravice: ločitvenemu upniku, če privoli, da prevzame to premoženje,

3. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet več kot ene ločitvene pravice:

- tistemu ločitvenemu upniku, ki privoli, da ga prevzame,
- če v prevzem premoženja privoli več ločitvenih upnikov, pa tistemu med njimi, ki ima ločitveno pravico najzgodnejšega vrstnega reda.«

Za enajstim odstavkom se dodajo novi dvanajsti do štirinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(12) Za pravne posledice pravnomočnega sklepa o končni razdelitvi iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi, tretji in četrti odstavek 342. člena tega zakona.

(13) Če se s sklepom o končni razdelitvi premoženje prenese na ločitvenega upnika po 2. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži ločitvenemu upniku, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini stroškov iz četrtega odstavka 226. člena tega zakona.

(14) Če je za razdelitev premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku tega člena treba plačati davek na dodano vrednost ali davek od prometa nepremičnin, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži upniku ali družbeniku, ki se mu premoženje izroči, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini tega davka.«

46. člen

Tretji do šesti odstavek 383.a člena se črtajo.

Dosedanji sedmi odstavek postane tretji odstavek.

47. člen

Za 473. členom se doda nov 473.a člen, ki se glasi:

»473.a člen

(jezik sodelovanja)

Pri sodelovanju po 471. in 472. členu tega zakona lahko domače sodišče ali domači upravitelj uporabljata jezik, ki je pri domačem sodišču v uradni rabi, ali angleški jezik.«

Prehodne in končna določba

48. člen

Določbe novega 185.a, 199.d, 214.a in 221.h do 221.z člena zakona ter določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 141., 142., 143., 144., 145., 146., 182., 186., 190., 191., 199., 199.a 199.b 199.c, 201., 205., 209., 211. in 212. člena zakona se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

Določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 221.a, 221.b, 221.d, 221.e in 221.f člena zakona se uporabljajo za postopke poenostavljene prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

Spremenjeni 233. člen in nov 298.a člen zakona se uporabljata za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

Spremenjeni sedmi odstavek 233. člena zakona se uporablja tudi za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona ne da bi bil založen predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka.

49. člen

Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za ponovno prisilno poravnavo, če je bil postopek, v katerem je bila prejšnja prisilna poravnava pravnomočno potrjena, začet pred uveljavitvijo tega zakona.

Ne glede na drugi odstavek 221.z člena zakona, lahko predlog za ponovno prisilno poravnavo vključuje tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev v skladu s prvim odstavkom 221.n člena tega zakona, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

Če predlog za ponovno prisilno poravnavo vključuje tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev v skladu s prvim odstavkom 221.n člena tega zakona, se za prijavo in preizkus teh terjatev in vrednosti zavarovanja, uporabljajo pravila zakona o prisilni poravnavi.

50. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2014.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu (črtanje 1.a člena ZFPPIPP)

Po podrobnejši analizi položajev in dodatnih institutov, potrebnih za učinkovitejše finančno prestrukturiranje gospodarskih družb, je predlagatelj presodil, da je zaradi konsistentnosti pravne ureditve primerneje, da so vsi dodatni in novi instituti uredijo v ZFPPIPP, in ne v posebnem zakonu, saj se tudi za te nove institute uporabljajo skupna (posebna) pravila o (sodnih) postopkih zaradi insolventnosti.

K 2. členu (dopolnitev 14. člena ZFPPIPP):

Sprememba drugega in četrtega odstavka 14. člena ZFPPIPP je potrebna zaradi odprave redakcijske nedoslednosti.

Na pobudo sindikatov (KSS Pergam, ZSSS in KS 90) je predlagana sprememba četrtega odstavka tako, da se insolventnost domneva, če dolжник zamuja s plačilom minimalnih plač za dva meseca (po veljavni ureditvi tri mesece).

Novi peti odstavek 14. člena ZFPPIPP določa (pozitivno) domnevo, da s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave preneha položaj insolventnosti dolžnika. Ta domneva je pomembna zlasti za bonitetne ocene dolžnika po pravnomočnem končanju postopka prisilne poravnave oziroma poenostavljene prisilne poravnave. Domneva temelji na podstatu, da so s finančnim prestrukturiranjem, ki je predmet te prisilne poravnave, odpravljeni vzroki za dolžnikovo insolventnost.

K 3. členu (nov 20.a člen ZFPPIPP)

V novem 20.a členu ZFPPIPP se opredelita pojma finančna terjatev in poslovna terjatev. Opredelitev teh pojmov je potrebna v zvezi z dodatnimi možnostmi ukrepov finančnega prestrukturiranja srednje ali velike gospodarske družbe, ki jih urejata nov oddelek 2.3 (postopek preventivnega prestrukturiranja) in nov oddelek 4.8 (posebna pravila za prisilno poravnavo nad srednjo ali veliko družbo).

K 4. členu (nov oddelek 2.3 in členi 44.b do 44.z ZFPPIPP)

Nov oddelek 2.3 ureja postopek preventivnega prestrukturiranja kot novo vrsto sodnega postopka, ki se vodi z namenom, da se dolžniku, za katerega je verjetno da bo v obdobju enega leta postal insolventen, omogoči, da na podlagi sporazuma o finančnem prestrukturiranju izvede ustrezne ukrepe prestrukturiranja svojih finančnih obveznosti in druge ukrepe finančnega prestrukturiranja, potrebne, da odpravi vzroke, zaradi katerih bi lahko postal insolventen.

Ureditev temelji na teh načelih:

- Posebno pravno urejanje poteka pogajanj med dolžnikom in upniki ni potrebno. Usmeritve (*guidelines*) za ta pogajanja s finančnimi upniki je že oblikovala Banka Slovenije s svojimi priporočili in Združenje managerjev.
- Posebno (podrobnejše) urejanje vsebine sporazuma med dolžnikom in upniki, ki ga prostovoljno sklenejo upniki, ni potrebno. Za učinkovanje prostovoljnih dogovorov (za stranke takega dogovora) tudi ni potrebna potrditev sodišča, saj ta učinek povzroči že privolitev upnika, izražena z izjavo o sklenitvi sporazuma (primerjaj 125. člen OZ).
- Potrditev sodišča je potrebna samo takrat, kadar naj bi sporazum o finančnem prestrukturiranju učinkoval tudi v breme (proti) upnikom (za njihove terjatve), ki ne privolijo (prostovoljno) v sklenitev takega sporazuma. V takem primeru ta učinek povzroči pravnomočna sodna odločba (sklep sodišča o potrditvi sporazuma oziroma sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave).

Temeljne značilnosti postopka preventivnega prestrukturiranja so (44.b do 44.e člen ZFPPIPP):

1. Postopek je dovoljeno voditi samo nad veliko ali srednjo družbo. Razlog (*ratio*) te omejitve je okoliščina, da financiranje majhnih in mikro družb praviloma omogoča samo ena banka (finančna institucija) ali največ dve. Zato za sklenitev morebitnega sporazuma o finančnem prestrukturiranju te družbe niso potrebna obsežnejša pogajanja z večjim številom finančnih institucij. Hkrati lahko majhna ali mikro družba izvede finančno prestrukturiranje po enostavnejšem postopku in sicer po postopku poenostavljene prisilne poravnave.

2. Predmet prisilnega prestrukturiranja (prestrukturiranja z učinki za upnike, ki ne soglašajo s sklenitvijo sporazuma o finančnem prestrukturiranju) so lahko samo finančne terjatve do dolžnika (tretji odstavek 44.1 člena ZFPPIPP).

– Nezavarovane finančne terjatve je dovoljeno prisilno prestrukturirati z njihovim zmanjšanjem oziroma odložitvijo njihove dospelosti (tretji odstavek 44.v člena ZFPPIPP).

– Zavarovane finančne terjatve je dovoljeno prisilno prestrukturirati samo z odložitvijo njihove dospelosti oziroma spremembo obrestnih mer (četrti odstavek 44.v člena ZFPPIPP).

Razlogi te omejitve so: S sporazumom o finančnem prestrukturiranju se navadno podrobno urejajo številni položaji in dodatne obveznosti dolžnika. Zato je njegova vsebina kompleksna in obsežna. Pogajanja za sklenitev takega kompleksnega pravnega posla je objektivno mogoče voditi samo v relativno majhnem krogu udeležencev (nekaj deset), in so objektivno neizvedljiva, če bi jih moral dolžnik voditi z vsemi upniki (velike in srednje družbe imajo navadno več sto, pogosto pa tudi več tisoč poslovnih upnikov). Dodatni razlogi pa so smiselno enaki, kot pri prisilni poravnavi, katere predmet je samo prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev iz prvega odstavka 221.m člena ZFPPIPP (glej tudi obrazložitev navedene določbe).

3. V 44.d členu ZFPPIPP je urejen razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja. Postopek preventivnega prestrukturiranja se začne, če dolžnik še ni postal insolventen in je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen. Domneva se, da obstaja ta razlog, če z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja soglašajo upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika. Domneva temelji na podstatu, da imajo finančne institucije položaj dobro poučene osebe, ki je na podlagi podatkov o finančnem položaju in poslovanju dolžnik, s katerimi razpolaga, sposobna presoditi dolžnikov finančni položaj. Ta domneva velja za izpodbito, če upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, zahtevajo, da se postopek preventivnega prestrukturiranja ustavi.

Po 14.a oziroma 18.a členu ZPRPGDT⁴ so v stečajnem postopku in postopku prisilne poravnave prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve iz naslova kredita oziroma poročila po tem zakonu. Zato po sedmem odstavku v zvezi s 1. točko šestega odstavka 44.c člena ZFPPIPP sporazum o finančnem prestrukturiranju učinkuje za terjatve samo, če Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države privoli v

⁴Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT) (Uradni list RS, št. 110/02, 91/05, 112/05-UPB1, 31/07, 44/07-UPB2, 51/11, 39/13, 56/13).

sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Smiselno enako velja za regresno terjatev Republike Slovenije na podlagi poročila, danega po ZJShemRS.⁵

V 76. členu ZJF⁶ je urejena samo pridobitev kapitalskih naložb države s konverzijo terjatev v postopku prisilne poravnave. Zato so v osmem odstavku 44.c člena ZFPPIPP določeni pogoji, pod katerimi sme Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države pridobiti kapitalsko naložbo v postopku preventivnega finančnega prestrukturiranja.

Predhodni postopek preventivnega prestrukturiranja (44.f do 44.k člen ZFPPIPP)

V predhodnem postopku sodišče odloča o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja. Predlog za začetek tega postopka lahko vloži samo dolжник.

Dolжник mora v predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja izkazati razlog za vodenje tega postopka (prvi in drugi odstavek 44.d člena ZFPPIPP) tako, da predlogu priloži notarsko overjene izjave upnikov, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, da soglašajo z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja (44.h člen ZFPPIPP).

Predlogu za začetek postopka je treba priložiti osnovni seznam vseh finančnih terjatev in revizorjevo poročilo o pregledu tega seznama. Revizor opravi ta pregled po MSR 805: Posebne presoje – Revizija posameznih računovodskih izkazov in določenih sestavin, kontov ali postavk računovodskega izkazovanja.

V 44.i členu ZFPPIPP so določena pravila o postopanju z nepopolnim predlogom za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

V 44.k členu ZFPPIPP so urejeni učinki (vpliv) uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek.

Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja (44.l do 44.n člen ZFPPIPP)

Začetek postopka preventivnega prestrukturiranja postopka učinkuje samo za finančne terjatve do dolžnika (tretji odstavek 44.l člena ZFPPIPP). Za te terjatve nastanejo naslednje posledice:

- Po začetku postopka preventivnega prestrukturiranja proti dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju, postopki izvršbe ali zavarovanja, ki so v teku, pa se prekinejo (prvi in drugi odstavek 44.m člena ZFPPIPP).
- Zastaranje finančnih terjatev se zadrži (prvi odstavek 44.n člena ZFPPIPP).
- Po drugem odstavku 44.n člena ZFPPIPP velja, da dolжник ni v zamudi s plačilom glavnice zavarovane terjatve (moratorij glavnice).

⁵Zakon o jamstveni shemi Republike Slovenije (ZJShemRS) (Uradni list RS, št. 33/09, 42/09).

⁶Zakon o javnih financah (ZJF) (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02-ZJU, 110/02-ZDT-B, 127/06-ZJZP, 14/07-ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10-ZUKN, 107/10, 11/11-UPB4 (14/13 popr.), 110/11-ZDIU12).

Glavni postopek preventivnega prestrukturiranja (44.o do 44.z člen ZFPPIPP)

V glavnem postopku sodišče odloča o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Da bi sporazum o finančnem prestrukturiranju začel veljati, morajo z njegovo sklenitvijo soglašati (prvi odstavek 44.o člena ZFPPIPP):

1. dolžnik,
2. upniki, katerih skupni znesek nezavarovanih finančnih terjatev je najmanj 75 odstotkov vsote vseh nezavarovanih finančnih terjatev, in
3. upniki, katerih skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev je najmanj 75 odstotkov vsote vseh zavarovanih finančnih terjatev.

Sporazum lahko kot dodaten pogoj za njegovo uveljavitev določa enega ali več od teh pogojev:

1. soglasje vseh upnikov, ki so imetniki zavarovanih finančnih terjatev do dolžnika oziroma
2. soglasje določenih upnikov, ki so imetniki poslovnih terjatev do dolžnika, oziroma
3. izvedbo spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki vključuje povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika.

V takem primeru morajo biti za uveljavitev sporazuma izpolnjeni tudi ti dodatni pogoji.

Pogoje za uveljavitev sporazuma mora preveriti revizor in o tem izdelati poročilo. Pregled sporazuma o finančnem prestrukturiranju in dodatnih pogojev za njegovo uveljavitev opravi revizor v skladu z ustreznim mednarodnim standardom o poslih dajanja zagotovil (MSZ 3000).

V 44.p členu ZFPPIPP se ureja način sklenitve sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba tega sporazuma.

Sodišče odloča o potrditvi sporazuma na zahtevo dolžnika (44.t člen ZFPPIPP). Zahtevo mora dolžnik vložiti v teh rokih, ki tečejo od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja (44.r člen ZFPPIPP):

- če je srednja družba: v treh mesecih, z možnostjo podaljšanja za dva meseca,
- če je velika družba: v petih mesecih, z možnostjo podaljšanja za tri mesece.

V 44.s členu ZFPPIPP je urejen postopek z nepopolno zahtevo za potrditev sporazuma.

Razlogi za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja (ne da bi bil potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju) so (prvi odstavek 44.u člena ZFPPIPP):

1. če sodišče zavrže nepopolno zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju,
2. če dolžnik do poteka roka za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne vloži te zahteve,
3. če ustavitev zahtevajo upniki, katerih skupni znesek finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v ta seznam, ali
4. če ustavitev zahteva dolžnik.

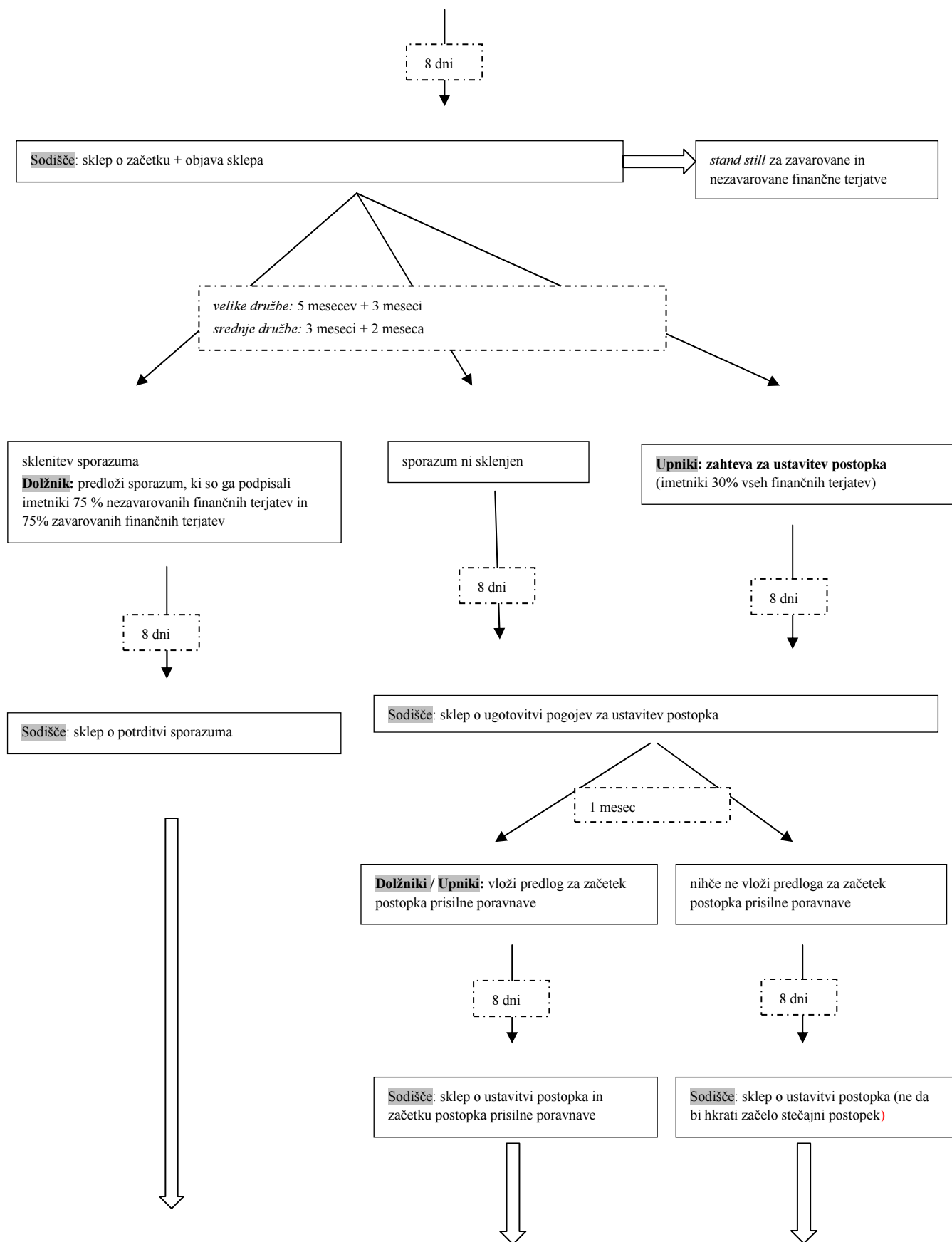
Če nastane razlog za ustavitev, ima dolžnik ali upniki možnost v enem mesecu od objave sklepa, s katerim sodišče ugotovi nastanek tega razloga, predlagati začetek postopka prisilne poravnave. Če v tem roku vložijo

tak predlog (in so izpolnjeni pogoji za začetek postopka prisilne poravnave) sodišče hkrati ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja in začne postopek prisilne poravnave. V tem primeru se (brez prekinitve) nadaljujejo pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja in nastopijo dodatne pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave.

Shema 1: Postopek preventivnega prestrukturiranja

Dolžnik: predlog za začetek; Priloge:

1. seznam vseh finančnih terjatev dolžnika (ločeno zavarovane / nezavarovane), ki ga je pregledal revizor (pritrtilno mnenje)
2. notarsko overjene izjave imetnikov 30% vseh finančnih terjatev, da soglašajo z začetkom postopka

Sporazum učinkuje

1. (prostovoljno) za vse upnike, ki so soglašali s sprejetjem (v obsegu in na način, določen v sporazumu)
2. (prisilno) za nezavarovane finančne terjatve (zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti)
3. (prisilno) za zavarovane finančne terjatve (odložitev dospelosti oziroma sprememba obrestnih mer)

stand still se nadaljuje

=> glej shemo 2

stand still preneha

K 5. členu (dopolnitev 53. člen ZFPPIPP):

Zaradi racionalizacije poslovanja sodišč v postopkih zaradi insolventnosti se z novim tretjim odstavkom 53. člena ZFPPIPP omogoča, da samostojni sodniški pomočnik in strokovni sodelavec samostojno odločata o manj zahtevnih vprašanjih v teh postopkih. Za določitev manj zahtevnih vprašanj je uporabljena negativna opredelitev z izrecno določitvijo zahtevnejših vprašanj, o katerih ne moreta samostojno odločati.

Proti sklepu samostojnega sodniškega pomočnika oziroma strokovnega sodelavca je dovoljen ugovor (nedeolutivno pravno sredstvo), o katerem odloča sodnik, ki vodi stečajni postopek, v katerem je bil izdan izpodbijani sklep samostojnega sodniškega pomočnika oziroma strokovnega sodelavca.

K 6. členu (sprememba 88. člena ZFPPIPP):

Zaradi racionalizacije poslovanja sodišča pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti se prvi odstavek 88. člena ZFPPIPP spremeni tako, da se zahteva za mnenje ali soglasje upniškega odbora (enako kot druga sodna pisanja) objavi (primerjaj prvi odstavek 122. člena ZFPPIPP). Zato rok za mnenje ali soglasje teče od te objave (sprememba četrtega odstavka 88. člena ZFPPIPP).

K 7. členu (sprememba 120.k člena ZFPPIPP):

Po spremenjenem tretjem odstavku 120.k člena ZFPPIPP minister, pristojen za pravosodje, imenuje predsednika disciplinske komisije izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj šestimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu. S to spremembo se odpravi morebitno nasprotje interesov, ki bi lahko nastalo, če je predsednik disciplinske komisije okrožni sodnik, ki vodi postopke zaradi insolventnosti (kot to velja po sedanjí ureditvi v tretjem odstavku 120.k člena ZFPPIPP).

K 8. členu (sprememba 132. člena ZFPPIPP):

Po ureditvi v ZIZ⁷ je mogoče ločitveno pravico pridobiti samo v dveh od postopkov zavarovanja, in sicer v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini (primerjaj 243. člen ZIZ) in v postopku zavarovanja z zastavno pravico na premičnini (primerjaj 246. člen ZIZ), ne pa tudi pri zavarovanju z začasno ali predhodno odredbo.

Zato se zaradi jasnosti ureditve pravnih posledic začetka stečajnega postopka v tretjem odstavku 132. člena ZFPPIPP ustrezno popravita 1. in 2. točka ter doda nova 4. točka.

Zaradi enakih razlogov se zaradi jasnosti ureditve glede pravnih posledic pravnomočno potrjene prisilne poravnave z 31. členom predloga zakona dodaja nov drugi odstavek 216. člena ZFPPIPP.

⁷Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (Uradni list RS, št. 51/98, 72/98 Skl.US: U-I-339/98, 11/99 Odl.US: U-I-339/98, 89/99, 11/01-ZRacS-1, 75/02, 87/02-SPZ, 70/03 Odl.US: U-I-331/02-12 (83/03 popr., 91/03 popr.), 16/04, 40/04-UPB1, 132/04 Odl.US: U-I-93/03-26, 46/05 Odl.US: U-I-110/03-16, Up-631/03-13, 96/05 Odl.US: Up-357/03-23, U-I-351/04, 17/06, 30/06 Odl.US: Up-724/04-18, U-I-322/05, 44/06-UPB2, 69/06, 110/06-UPB3, 115/06, 3/07-UPB4, 93/07, 6/08 Skl.US: U-I-354/07-6, 37/08-ZST-1, 45/08-ZArbit, 113/08 Odl.US: U-I-344/06-11, 28/09, 47/09 Odl.US: U-I-54/06-32 (48/09 popr.), 57/09 Skl.US: Up-1801/08-10, U-I-237/08-10, 51/10, 26/11, 14/12, 17/13 Odl.US: U-I-79/12-15).

K 9. členu (sprememba 136. člena ZFPPIPP):

S spremembo 136. člena ZFPPIPP se kot temeljno načelo postopka prisilne poravnave določi načelo absolutne prednosti. Glej razdelek 2.2 v uvodu predloga zakona.

K 10. členu (dopolnitev drugega odstavka 141. člena ZFPPIPP):

Dopolnitev 4. točke drugega odstavka 141. člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z novim petim odstavkom 146. člena ZFPPIPP. Glej obrazložitev 15. člena predloga zakona.

K 11. členu (dopolnitev 142. člena ZFPPIPP):

Po četrtem odstavku 20. člena ZFPPIPP se kot nezavarovana terjatev obravnava tudi tisti del zneska terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice. Višina nezavarovanega dela terjatve je pomembna v postopku prisilne poravnave zaradi določitve ponderiranega zneska te terjatve, ki se upošteva pri izračunu deleža glasovalnih pravic imetnika take terjatve. Pri določitvi višine nezavarovanega dela terjatve je treba od zneska terjatve odšteti vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice v zavarovanje te terjatve. Pri tem v praksi nastajajo vprašanja glede načina, na katerega se določi vrednost tega premoženja.

Zato se z dopolnitvijo 5. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP in novim petim odstavkom 142. člena ZFPPIPP izrecno določi, da je to vrednost, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti po merilih tržne vrednosti. Ta vrednost je pomembna samo za določitev deleža glasovalnih pravic v postopku prisilne poravnave. Zaradi jasnosti je to izrecno določeno v novem četrtem odstavku 201. člena ZFPPIPP (26. člen predloga zakona). Znesek, do katerega bo plačilo zavarovane terjatve mogoče dejansko kriti iz vrednosti premoženja, ki je predmet zavarovanja, postane znan šele po potrditvi poravnave, ko (in če) je zavarovanje unovčeno (primerjaj tretji odstavek 213. člena ZFPPIPP). Zato se nezavarovani znesek zavarovane terjatve (ki je bil v postopku prisilne poravnave izračunan samo zaradi izračuna deleža glasovalnih pravic) ne vključi v seznam navadnih (nezavarovanih) terjatev, kot to zaradi jasnosti izrecno določa novi peti odstavek 211. člena ZFPPIPP (28. člen predloga zakona).

Zaradi dosledne izvedbe načela absolutne prednosti, mora po novi 7. točki prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika vsebovati tudi vrednost sredstev, ocenjeno po Mednarodnih standardih ocenjevanja vrednosti (MSOV 2011) ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku. Za oceno vrednosti, izdelano ob tej predpostavki se navadno v poslovni praksi uporablja izraz likvidacijska vrednost. V 53. točki Okvira MSOV 2011 je predpostavka prisilne prodaje opredeljena tako:

53. Izraz »prisilna prodaja« se pogosto uporablja v okoliščinah, kjer je prodajalec prisiljen prodati in zato ustrezno obdobje trženja ni mogoče. Cena, ki bi jo v takih okoliščinah lahko dosegli, bo odvisna od narave pritiska na prodajalca in od razlogov, zakaj ustrezno trženje ni mogoče. Lahko odraža tudi posledice za prodajalca, ki ni uspel prodati v času, ki ga je imel na voljo. Če ne poznamo narave omejitev prodajalca in vzroka zanje, ne moremo realno oceniti cene, ki jo je mogoče doseči v prisilni prodaji. Cena, ki jo bo prodajalec sprejel v prisilni prodaji, bo odraz njegovih posebnih okoliščin, in ne okoliščin hipotetičnega voljnega prodajalca v opredelitvi *tržne vrednosti*. Cena, ki se lahko doseže v prisilni prodaji, je le naključno povezana s *tržno vrednostjo* ali katero koli drugo podlago, opredeljeno v tem standardu. »Prisilna prodaja« je opis situacije, v kateri se izvede menjava, ne pa neka določena *podlaga vrednosti*.

Okoliščina prisilne prodaje, ki je podlaga za oceno likvidacijske vrednosti, je prisilna prodaja zaradi stečaja. Ta (likvidacijska) vrednost je potrebna za presojo, kakšno vrednost (če sploh) bi sedanji delničarji dolžnika prejeli na podlagi ostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov (drugi odstavek 374. člena v zvezi s 359. členom ZFPPIPP), in kakšno poplačilo bi prejeli imetniki posameznih vrst terjatev (primerjaj 359. člen in 371. člen ZFPPIPP).

K 12. členu (črtanje drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP):

Finančno prestrukturiranje je celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben. V 15. členu ZFPPIPP sta navedena najpogostejša ukrepa finančnega prestrukturiranja, ki sta lahko hkrati tudi vsebina dolžnikovega predloga prisilne poravnave:

1. zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikovih obveznosti,
2. pri kapitalski družbi: izvedba povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki.

Značilnosti ukrepa finančnega prestrukturiranja ima tudi vsak drug ukrep, katerega izvedba v skladu s pravili poslovnofinančne stroke omogoča odpravo vzrokov dolžnikove insolventnosti in zagotavlja, da dolžnik postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben (3. točka 15. člena ZFPPIPP).

Predlog prisilne poravnave je sestavni del načrta finančnega prestrukturiranja. Zmanjšanje in odložitev zapadlosti terjatev je ukrep finančnega prestrukturiranja, ki ga dolžnik lahko izvede samo v soglasju z večino upnikov. Zato je ta ukrep predmet dolžnikovega predloga prisilne poravnave, torej ponudbe upnikom za sklenitev prisilne poravnave s tako vsebino (prvi odstavek 143. člena ZFPPIPP).

Odgovora na vprašanje, ali je (uspešno) finančno prestrukturiranje insolventne družbe (še) mogoče in kateri ukrepi so ustrezni, da bi družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna, sta odvisna od trenutnega finančnega položaja družbe in vzrokov, zaradi katerih je postala insolventna. Že ob začetku postopka prisilne poravnave mora dolžnik dokazati, da so pogoji plačila, kot jih ponuja s predlogom prisilne poravnave, za upnike ugodnejši od pogojev, ki bi jih dosegli, če bi bil nad dolžnikom izveden stečajni postopek (primerjaj četrti odstavek 146. člena v zvezi s 4. točko drugega odstavka 141. člena ZFPPIPP). Zato ZFPPIPP pred novelo ZFPPIPP-D ni določal (predpisoval) najnižjih deležev in rokov za (odloženo) plačilo. Z novelo ZFPPIPP-D je bil uveljavljen nov drugi odstavek 143. člena ZFPPIPP, po katerem mora dolžnik s predlogom prisilne poravnave upnikom ponuditi najmanj 50–odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let.

Večina gospodarskih subjektov, ki postanejo insolventni, zlasti v obdobju gospodarske krize ni sposobna ponuditi 50–odstotnega poplačila v obdobju štirih let, čeprav hkrati obstajajo realne možnosti, da (uspešno) izvedejo finančno prestrukturiranje, če upnikom plačajo nižji delež njihovih terjatev in na tak način upniki kljub nižjemu deležu (ali daljšemu roku plačila) dosežejo ugodnejše pogoje poplačila, kot bi jih dosegli v primeru stečaja.

Črtanje te omejitve sta priporočila tudi Mednarodni denarni sklad in Evropska banka za razvoj.

Zato se drugi odstavek 143. člena ZFPPIPP črta.

K 13. členu (nov osmi odstavek 144. člena ZFPPIPP):

S spremembo 144. člena ZFPPIPP se uskladijo sklici zaradi črtanja drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP.

Nov osmi odstavek 144. člena ZFPPIPP (v povezavi z novim 199.d členom ZFPPIPP) v postopku prisilne poravnave dosledno uveljavlja *načelo absolutne prednosti* (glej tudi razdelek 2.2. v Uvodu predloga zakona).

K 14. in 15. členu (nov drugi odstavek 145. člena in dopolnitev 146. ZFPPIPP):

S spremembo 145. člena ZFPPIPP se uskladijo sklici zaradi črtanja drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP.

Pogosto je za uspešno finančno prestrukturiranje družbe treba prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, za katere po splošnem pravilu, določenem v 1. točki prvega odstavka 213. člena ZFPPIPP, prisilna poravnava

ne učinkuje. To pomeni, da lahko tako prestrukturiranje dolžnik zagotovi samo v soglasju z upnikom, ki je imetnik take zavarovane terjatve. Zaradi jasnosti novi drugi odstavek 145. člena ZFPPIPP izrecno določa, da mora v takem primeru načrt finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. opis zavarovanih terjatev, ki jih je treba prestrukturirati,
2. način, na katerega je treba prestrukturirati te zavarovane terjatve,
3. opozorilo, da je soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev za njihovo prestrukturiranje na način iz 2. točke tega odstavka nujen pogoj uspešnega finančnega prestrukturiranja.

V takem primeru mora pooblaščen ocenjevalec vrednosti v poročilu o pregledu načrta, ki ga opravi ob vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave, dati mnenje s pridržkom (nov peti odstavek 146. člena ZFPPIPP).

Dolžnik pa mora v skladu z novim 185.a členom ZFPPIPP do poteka roka za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja z imetnikom take zavarovane terjatve skleniti ustrezen sporazum o prestrukturiranju in sodišču predložiti poročilo o izpolnitvi tega dodatnega pogoja. Izpolnitev tega pogoja mora preveriti pooblaščen ocenjevalec vrednosti in o tem dati pritrdilno mnenje.

K 16. členu (dopolnitev 182. člena ZFPPIPP):

Namen instituta spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je omogočiti insolventnemu dolžniku, da po pogajanjih z upniki spremeni načrt finančnega prestrukturiranja tako, da je ta sprejemljiv za večino upnikov. V drugem odstavku 182. člena ZFPPIPP je za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja določen trimesečni prekluzivni rok. Zato novi četrti do šesti odstavek 182. člena ZFPPIPP urejajo možnost (enkratnega) podaljšanja tega roka za dva meseca. Tako podaljšanje lahko sodišče dovoli samo, če s tem soglaša upniški odbor.

K 17. členu (nov 185.a člen ZFPPIPP):

Glej obrazložitev 14. in 15. člena predloga zakona.

K 18. členu (dopolnitev 186. člena ZFPPIPP):

Sprememba 2. točke prvega odstavka 186. člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z novim 199.d členom ZFPPIPP.

Z novim tretjim odstavkom 186. člena ZFPPIPP se zaradi jasnosti izrecno določajo pravila ZFPPIPP, ki se uporabljajo za povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Če je dolžnik tako povečanje predvidel v načrtu finančnega prestrukturiranja, je treba postopek vpisa in vplačila delnic zaradi izvedbe povečanja opraviti v postopku prisilne poravnave.

K 19. členu (dopolnitev 190. člena ZFPPIPP):

Po novem četrtem odstavku 190. člena ZFPPIPP v postopku povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki (katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika) ne morejo sodelovati osebe, ki imajo v razmerju do insolventnega dolžnika

- položaj povezane družbe, razen če ima položaj nadrejene družbe, in
- položaj ožje povezane osebe.

K 20. členu (sprememba tretjega odstavka 191. člena ZFPPIPP):

Sprememba tretjega odstavka 191. člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z novim 199.d členom ZFPPIPP.

K 21. členu (dopolnitev 199. člena ZFPPIPP):

V novi 3. točki prvega odstavka 199. člena ZFPPIPP je določena tudi posledica pravnomočno potrjene prisilne poravnave, če se zaradi finančnega prestrukturiranja izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube. Če se dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, se dotedanje (stare) delnice razveljavijo.

Z novim petim odstavkom 199. člena ZFPPIPP je zaradi jasnosti izrecno določeno, da v primeru, ko predlog za vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register vloga upnik, čistopis statuta izdela notar (primerjaj prvi in drugi stavek 332. člena ZGD-1).

Z novim šestim odstavkom je določen rok, v katerem mora insolventni dolжник (njegovo poslovodstvo kot njegov korporacijski zastopnik) vložiti naloge za izdajo novih delnic kot nematerializiranih vrednostnih papirjev in za izbris razveljavljenih delnic, izdanih kot nematerializirani vrednostni papir (primerjaj 182. člen ZGD-1 in 8. člen ZNVP). Če insolventni dolжник (kot izdajatelj) te obveznosti ne izpolni, lahko po novem sedmem odstavku 199. člena ZFPPIPP tak nalog vloži vsak vplačnik novih delnic.

K 22. členu (sprememba 199.a člena)

S spremembo drugega odstavka 199.a člena ZFPPIPP se rok za sprejetje sklepa podaljša na pet mesecev. To je enako obdobju za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja po dopolnjenem 186. členu ZFPPIPP (tri mesece in dva meseca).

Sprememba šestega odstavka 199.a člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z novim 199.d členom ZFPPIPP.

K 23. členu (sprememba 199.b člena ZFPPIPP):

S spremembo prvega odstavka 199.b člena ZFPPIPP se upniškemu odboru omogoča sprejeti sklep o povečanju osnovnega kapitala s stvarnimi vložki ne glede na to, ali je dolжник dal alternativno ponudbo (na podlagi sklepa o takem povečanju, ki ga je sprejela skupščina dolžnika). Če tak sklep sprejmeta tako upniški odbor kot skupščina insolventnega dolžnika, se po novem devetem odstavku 199.b člena ZFPPIPP postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor.

S spremembo četrtega odstavka 199.b člena ZFPPIPP se rok za sprejetje sklepa podaljša na pet mesecev. To je enako obdobju za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja po dopolnjenem 186. členu ZFPPIPP (tri mesece in dva meseca).

Sprememba šestega odstavka 199.b člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z novim 199.d členom ZFPPIPP.

K 24. členu (dopolnitev 199.c člena ZFPPIPP):

Z novo 1. točko prvega odstavka 199.c člena ZFPPIPP se uporaba pravil o prenosu upravljanja razširi tudi na tiste upnike in druge osebe, ki so nove delnice vplačale v postopku povečanja osnovnega kapitala na podlagi sklepa, ki ga je sprejela skupščina dolžnika.

Zaradi preprečitve morebitnega nasprotja interesov po novem enajstem odstavku 199.c člena ZFPPIPP vplačnik novih delnic nima pravice zahtevati, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega

dolžnika, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

K 25. členu (nov 199.d člen ZFPPIPP)

V novem 199.d členu ZFPPIPP so določena posebna pravila o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala, ki imajo značilnost posebnega predpisa (*lex specialis*) v razmerju do prvega in drugega odstavka 379. člena ZGD-1. Izvedba poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala zagotavlja dosledno izvedbo načela, da dotedanji delničarji dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu, katerega vrednost je enaka vrednosti premoženja, ki bi ga prejeli v stečajnem postopku na podlagi ostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov (drugi odstavek 374. člena v zvezi s 359. členom ZFPPIPP). Glej tudi razdelek 2.2 v uvodu predloga zakona.

Likvidacijska vrednost sredstev dolžnika je vrednost, ocenjena ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku (7. točka prvega odstavka 141. člena ZFPPIPP). Če je likvidacijska vrednost sredstev enaka ali manjša od vsote vseh obveznosti, to pomeni, da v primeru stečajnega postopka ne bi bilo ostanka stečajne mase, in zato delničarji v stečajnem postopku ne bi prejeli ničesar. To hkrati pomeni, da ob dosledni uveljavitvi načela absolutne prednosti tudi v postopku prisilne poravnave v takem primeru ne morejo obdržati korporacijskih pravic.

Zato je v postopku prisilne poravnave v takih primerih treba vedno hkrati s povečanjem osnovnega kapitala (prvi odstavek 199.d člena ZFPPIPP) opraviti poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala, pri katerem se dotedanji osnovni kapital, zmanjša za te zneske:

1. Osnovni kapital je treba vedno zmanjšati za znesek nepokrite izgube (1. točka drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP). Pri tem je treba za pokrivanje te izgube najprej uporabiti morebitni čisti dobiček ali razpoložljive rezerve, ki jih izkazuje dolžnik. Za preostali del nepokrite izgube pa opraviti zmanjšanje osnovnega kapitala.
2. Če je dotedanji osnovni kapital višji od zneska nepokrite izgube, je treba (hkrati) osnovni kapital zmanjšati tudi za znesek, ki je enak razliki med vrednostjo sredstev insolventnega dolžnika, izkazan v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona (vrednost sredstev ob predpostavki delujočega podjetja), in likvidacijsko vrednostjo sredstev (t. i. »stečajna delta« – 2. točka drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP).

Pri vseh položajih, pri katerih je likvidacijska vrednost sredstev dolžnika enaka ali manjša od vsote obveznosti dolžnika, bo končni izid poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala po drugem odstavku v zvezi s tretjim odstavkom 199.d člena ZFPPIPP tak, da bo dotedanji osnovni kapital zmanjšan na 0.⁸ Če se osnovni kapital zmanjša na 0, se tudi število dotedanjih (»starih«) delnic zmanjša na 0. To pomeni, da se pri tem položaju delnice ne združijo v manjše celo število delnic, temveč se v celoti razveljavijo (četrty odstavek 199.d člena ZFPPIPP). Ker se pri tem položaju ne izvede združitve delnic in ne nastanejo delne pravice, se za ta položaj ne uporablja posebno pravilo, določeno v tretjem stavku prvega odstavka 376. člena ZGD-1.

⁸ Osnovni kapital ne more imeti negativne vrednosti.

Povedano drugače, pri takem položaju dotedanji (»stari«) delničarji izgubijo korporacijske pravice v družbi. Novi delničarji pa postanejo tisti (upniki ali tretje osebe), ki v postopku hkratnega povečanja osnovnega kapitala vplačajo nove delnice (s stvarnim vložkom, katerega predmet je terjatev do družbe, ali z novim denarnim vložkom).

K 26. členu (dopolnitev 201. člena ZFPPIPP):

Glede nove 4. točke drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP glej obrazložitev k 30. členu predloga zakona.

Glede novega četrtega odstavka 201. člena ZFPPIPP glej obrazložitev k 11. členu predloga zakona.

K 27. členu (dopolnitev 209. člena ZFPPIPP):

Dopolnitev je potrebna zaradi uskladitve z novim 185.a členom ZFPPIPP (17. člen predloga zakona).

K 28. členu (dopolnitev 211. člena ZFPPIPP):

Glej obrazložitev k 11. členu predloga zakona.

K 29. členu (nov šesti odstavek 212. člena ZFPPIPP):

Prisilna poravnava učinkuje tudi za terjatve, povezane z odložnim pogojem. Terjatev, povezana z odložnim pogojem, namreč nastane, ko je veljavno sklenjena pogodba ali opravljen drug pravni posel, ki je pravni temelj nastanka te terjatve. Le začetek učinkovanja te terjatve (izpolnitvenega upravičenja, ki ga vsebuje terjatev kot obligacijska pravica) je povezan z nastopom (uresnitvijo) odložnega pogoja. Če pa se odložni pogoj uresniči, velja (pravna fikcija), da je ta pogoj obstajal (bil uresničen) že takrat, ko je bila sklenjena pogodba ali opravljen drug pravni posel, ki je pravni temelj nastanka te terjatve (primerjaj drugi odstavek 59. člena v zvezi s 14. členom OZ).

Ker v praksi včasih nastajajo nejasnosti glede obravnave terjatev, povezanih z odložnim pogojem, novi šesti odstavek 212. člena ZFPPIPP izrecno določa tako (pojasnjevalno) pravilo.

To hkrati pomeni, da mora dolжник pri načrtovanju denarnega toka, potrebnega za izpolnitev njegovih obveznosti na podlagi prisilne poravnave, ustrezno upoštevati tudi terjatve, povezane z odložnim pogojem. Za presojo obsega potrebnega načrtovanega denarnega toka je poleg zneska take terjatve pomembna tudi ocena verjetnosti, da se bo odložni pogoj uresničil. Zato se po novi 4. točki drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP take terjatve pri glasovanju ponderirajo z ustrezno nižjim količnikom 0,5.

K 30. členu (nov 214.a člen ZFPPIPP):

V novem 214.a členu ZFPPIPP sta urejeni dve dodatni pravni posledici potrjene prisilne poravnave, če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala:

- sopogodbenu dolžnika po drugem odstavku 214.a člena ZFPPIPP ne more uveljaviti upravičenj, ki mu jih dajejo pogodbene klavzule o spremembi kontrolnega deleža,
- za posojila (kredite), ki jih v petih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave dolžniku odobrijo upniki, ki so pridobili delnice v postopku spremembe osnovnega kapitala, se tudi ne uporablja 489. člen ZGD-1.

K 31. členu (dopolnitev 216. člena ZFPPIPP):

Glej obrazložitev k 8. členu predloga zakona.

K 32. členu (dopolnitev 221.a člena ZFPPIPP):

Z dopolnitvijo 221.a člena ZFPPIPP se krog subjektov, nad katerimi je dovoljeno voditi postopek poenostavljene prisilne poravnave razširi na majhne družbe in podjetnike, ki ustrezajo merilom za majhne družbe.

Večina družb, ki so razvrščene med majhne družbe, namreč minimalno odstopa od merila za razvrstitev med mikro družbe. Večina teh podjetij ima zaposlenih med 10 do 25 delavcev in v strukturi prihodkov, ki so višji od 2 mio EUR, večino predstavlja strošek materiala. Prav zaradi navedenega ta podjetja ne morejo biti uvrščena med mikro družbe. Veliko sprememb v pomenu upada obsega poslovanja in zmanjšanja števila zaposlenih se je v teh družbah zgodilo v zadnjih dveh letih. Ker se po šestem odstavku 55. člena ZGD-1 družbe prerazvrščajo na mikro, majhne, srednje ali velike družbe na podlagi podatkov dveh zaporednih poslovnih let, te družbe (čeprav že zdaj ustrezajo merilom za mikro družbe), še dve leti ne bodo razvrščene med mikro družbe.

Med skupno 59.726 gospodarskimi družbami spada med majhne družbe 2.388 gospodarskih subjektov (po podatkih AJPes po stanju ob koncu leta 2012).

K 33. členu (dopolnitev 221.b člena ZFPPIPP):

Z dopolnitvijo 221.b člena se tudi za poenostavljeno prisilno poravnavo uporabljata prvi in drugi odstavek 151. člena ZFPPIPP, ki omejujeta posle, ki jih sme insolventni dolжник opravljati med trajanjem postopka prisilne poravnave samo na redne posle v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti in poravnavanjem obveznosti iz teh poslov.

K 34. členu (dopolnitev 221.d člena ZFPPIPP):

Poenostavljena prisilna poravnava učinkuje (če je pravnomočno potrjena) za terjatve upnikov, ki nastanejo do začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave (prvi odstavek 212. člena v zvezi z drugim odstavkom 221.a člena ZFPPIPP). Zaradi enostavnejše preveritve izida glasovanja o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave, mora dolжник v enem mesecu po začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave predložiti posodobljeni seznam terjatev po stanju na dan začetka tega postopka.

K 35. členu (dopolnitev 221.e člena ZFPPIPP):

S spremembo četrtega odstavka 221.e člena se uredi dodatni (alternativni) način glasovanja upnika o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave. Upnik lahko soglasje izreče s pisno izjavo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, ki mora vsebovati sestavine, določene v novem petem odstavku 221.e člena ZFPPIPP.

Zaradi razbremenitve sodišča mora izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave preveriti notar in o tem sestaviti notarski zapisnik (novi deveti odstavek 221.e člena ZFPPIPP).

K 36. členu (sprememba 221.f člena ZFPPIPP):

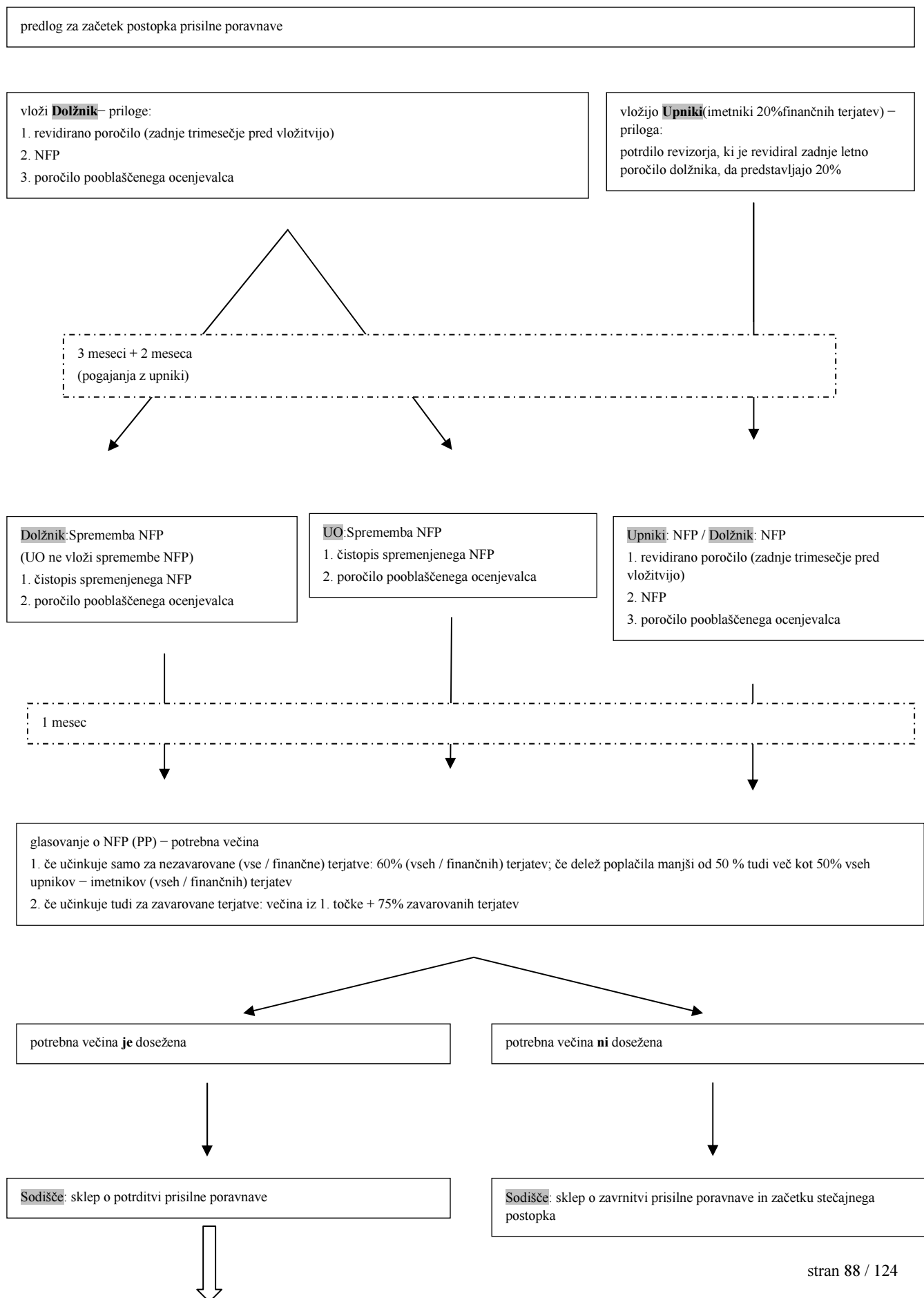
Sprememba 221.f člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve z dopolnitvijo 221.e člena ZFPPIPP.

K 37. členu (nov oddelek 4.8 in členi 221.h do 221.z ZFPPIPP):

Novi 221.h do 221.z člen ZFPPIPP urejajo posebna pravila o postopku prisilne poravnave nad srednjo ali veliko družbo, ki se uvrstijo v novi oddelek 4.8 ZFPPIPP.

Potek postopka prisilne poravnave po novih, posebnih (dodatnih) pravilih je prikazan shematsko v shemi 2 v nadaljevanju.

Shema 2: Postopek prisilne poravnave nad srednjo ali veliko družbo

Nastopijo prisilni učinki potrjene prisilne poravnave

stečaj

Skupna posebna pravila za prisilno poravnavo nad srednjo ali veliko družbo (221.h in 221.i člen ZFPPIPP)

Posebna pravila, določena v novem oddelku 4.8 se uporabljajo za postopek prisilne poravnave nad dolžnikom, ki je kapitalska družba in ustreza merilom za srednje ali velike družbe.

Po četrtem odstavku 55. člena ZGD-1⁹ se med srednje družbe razvršča družba, ki izpolnjuje dve od teh meril:

- povprečno število delavcev v poslovnem letu ni manjše od 50 in ne presega 250,
- čisti prihodki od prodaje niso manjši od 8.800.000 eurov in ne presegajo 35.000.000 eurov, in
- vrednost aktive ni manjša od 4.400.000 eurov in ne presega 17.500.000 eurov.

Po petem odstavku 55. člena ZGD-1 se med velike družbe razvršča družba, ki izpolnjuje dve od teh meril

- povprečno število delavcev v poslovnem letu presega 250,
- čisti prihodki od prodaje presegajo 35.000.000 eurov, in
- vrednost aktive presega 17.500.000 eurov.

Kompleksnejši postopki, za katere se uporablja nov oddelek 4.8 ZFPPIPP so povezani z znatnimi stroški (zlasti stroški ocen vrednosti in finančnih svetovalcev), ki so za majhne družbe nesorazmerno visoki. Namesto teh imajo majhne in mikro družbe možnost opraviti prestrukturiranje v postopku poenostavljene prisilne poravnave. Dodatno majhne in mikro družbe nimajo večjega števila finančnih upnikov, saj jih navadno financira samo ena banka ali dve banki. Zato kompleksnejšega instrumentarija za pogajanje z večjim številom finančnih upnikov ne potrebujejo.

V 221.h členu ZFPPIPP so določena posebna pravila, ki se uporabljajo v postopku prisilne poravnave nad srednjo ali veliko družbo (kot *lex specialis* v razmerju do splošnih pravil o postopku prisilne poravnave, določenih v oddelkih 4.1 do 4.6 ZFPPIPP). Najpomembnejša med njimi so:

- Za (pravilno) opravljanje nalog upravitelja v postopku prisilne poravnave so potrebne širše izkušnje in usposobljenost, zato se za imenovanje upravitelja ne uporablja tretji odstavek 116. člena ZFPPIPP (o avtomatičnem vrstnem redu imenovanja), temveč lahko sodišče izbere upravitelja po prosti presoji.
- Ker finančno prestrukturiranje srednje ali velike družbe (in ukrepi tega prestrukturiranja) lahko pomembno vplivajo na stabilnost bank – upnic, mora sodišče o začetku postopka obvestiti Banko Slovenije.
- Upniški odbor lahko imenuje pooblaščenca upnikov. To omogoča upniškemu odboru učinkovitejše (operativno) spremljanje poslovanja sistemsko pomembne družbe in postopke posloводства pri izvajanju

⁹Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1) (Uradni list RS, št. 42/06 (60/06 popr.), 26/07-ZSDU-B, 33/07-ZSReg-B, 67/07-ZTFI (100/07 popr.), 10/08, 68/08, 23/09 Odl.US: U-I-268/06-35, 42/09, 65/09-UPB3, 83/09 Odl.US: U-I-165/08-10, Up-1772/08-14, Up-379/09-8, 33/11, 91/11, 100/11 Skl.US: U-I-311/11-5, 32/12, 57/12, 44/13 Odl.US: U-I-311/11-16).

ukrepov finančnega prestrukturiranja v njegovi pristojnosti (na primer ukrepov poslovnega prestrukturiranja zaradi optimalizacije stroškov poslovanja ali povečanja učinkovitosti poslovanja družbe).

– Pristojnost upniškega odbora se okrepi z možnostjo, da upniški odbor spremeni načrt finančnega prestrukturiranja.

221.i členu ZFPPIPP ureja prenos pooblastil za vodenje poslov dolžnika na upnike. Tak prenos lahko zahtevajo upniški odbor ali upniki, ki so predlagali začetek postopka prisilne poravnave, če so izpolnjeni ti pogoji:

1. če je vsota dolžnikovih obveznosti, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, enaka ali večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona (glej tudi obrazložitev 11. člena predloga zakona), ali

2. če poslovodstvo dolžnika krši obveznosti iz 151. člena, iz oddelka 4.4.1 ali iz 122.1 člena tega zakona.

S sklepom sodišča o prenosu pooblastil upniki pridobijo upravičenje razrešiti sedanje poslovodstvo in imenovati novo poslovodstvo dolžnika.

Posebna pravila o upniškem predlogu za začetek postopka prisilne poravnave (221.j do 221.l člen ZFPPIPP)

Po 221.j členu ZFPPIPP imajo pravno možnost (upravičenje) predlagati začetek postopka prisilne poravnave tudi upniki, ki so skupno imetniki več kot 20 odstotkov vseh finančnih terjatev do dolžnika. Namen (*ratio*) te nove možnosti je bankam omogočiti, da se aktivno vključijo v postopke finančnega prestrukturiranja večjih dolžnikov.

Ker upniki ob vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave nimajo dostopa do podatkov v dolžnikovih poslovnih knjigah, se delež njihovih finančnih terjatev izračuna tako:

1. Osnova za izračun tega deleža (imenovalec pri izračunu) je vsota finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika. Ti podatki so namreč javno dostopni.

2. Višina finančnih terjatev posameznega upnika do dolžnika (števec pri izračunu deleža tega upnika) se ugotovi po podatkih v poslovnih knjigah tega upnika po stanju na isti dan, torej na dan, ki je enak presečnemu dnevu zadnjega javno objavljenega poročila dolžnika. Pravilnost podatkov lahko v upnikovih poslovnih knjigah pregleda upnikov revizor in o tem izdela ustrezno poročilo po MSR 805: Posebne presoje – Revizija posameznih računovodskih izkazov in določenih sestavin, kontov ali postavk računovodskega izkazovanja.

3. Vsota deležev vseh upnikov – predlagateljev (števec iz 2. točke, deljen z imenovalcem iz 1. točke) mora biti enaka (ali večja) od 20 odstotkov.

Ker upniki ob začetku postopka prisilne poravnave navadno nimajo zadosti informacij, potrebnih za pripravo (kvalitetnega) načrta finančnega prestrukturiranja, tega načrta ni treba priložiti že predlogu za začetek postopka (primerjaj tretji odstavek 221.j člena ZFPPIPP), temveč ga morajo upniki (predlagatelji postopka) predložiti v treh mesecih po začetku postopka z naknadnim predlogom prisilne poravnave (drugi odstavek 221.k člena ZFPPIPP). Ta rok je dovoljeno podaljšati samo enkrat in sicer za dva meseca (šesti odstavek 221.k člena v zvezi s četrtem odstavkom 182. člena ZFPPIPP).

Pravno možnost vložiti naknadni predlog prisilne poravnave ima tudi dolžnik (tretji odstavek 221.k člena ZFPPIPP). Če naknadni predlog vloži dolžnik in upniki, se glasovanje izvede na podlagi upniškega naknadnega predloga (štirinajsti odstavek 221.k člena ZFPPIPP).

Ker upniki za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja potrebujejo ustrezne informacije o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, so v 221.l členu ZFPPIPP določene dodatne obveznosti posloводства dolžnika glede priprave poročila o njegovem položaju in poslovanju in glede posredovanju drugih, potrebnih dodatnih informacij in poročil upnikom.

Predlagatelji imajo pravico izbrati pravne in finančne svetovalce, revizorja in pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, za izvedbo storitev, potrebnih za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja in drugih listin, ki jih je treba priložiti naknadnemu predlogu prisilne poravnave. Stroški teh storitev bremenijo dolžnika, saj se opravljajo za zagotovitev uspešnega prestrukturiranja dolžnikovega podjetja. Zato predlagatelji po četrtem odstavku 221.l člena ZFPPIPP pogodbe o teh storitvah sklenejo v imenu dolžnika (kot njegovi zastopniki). Posloводство pa mora zagotoviti plačilo nadomestil za te storitve.

Posebna pravila o ukrepih finančnega prestrukturiranja (221.m do 221.o člen ZFPPIPP)

Po splošnih pravilih postopka prisilne poravnave sta dovoljena dva ukrepa finančnega prestrukturiranja, ki prisilno učinkujeta tudi za upnike, ki niso soglašali s sprejetjem prisilne poravnave, oziroma za delničarje (»lastnike«) dolžnika, in sicer:

- zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti vseh navadnih (nezavarovanih) terjatev do dolžnika (prvi odstavek 143. člena ZFPPIPP) in
- sprememba osnovnega kapitala (povečanje s hkratnim zmanjšanjem zaradi pokrivanja nepokrite izgube) po sklepu upniškega odbora v skladu s 199.a ali 199.b členom ZFPPIPP.

V postopku prisilne poravnave so dovoljeni trije dodatni oziroma posebni ukrepi finančnega prestrukturiranja, in sicer:

1. zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti, ki je omejeno na navadne finančne terjatve (221.m člen ZFPPIPP),
2. prestrukturiranje zavarovanih terjatev (221.n člen ZFPPIPP) in
3. prestrukturiranje z izčlenitvijo (221.o člen ZFPPIPP).

Za precejšen del velikih in srednjih gospodarskih družb je ob sedanjem gospodarskem položaju značilno, da za zagotovitev njihove dolgoročne plačilne sposobnosti zadošča ustrezno **prestrukturiranje njihovih finančnih obveznosti**. Prestrukturiranje njihovih poslovnih obveznosti ni potrebno, saj so jih sposobne tekoče (pravočasno) plačevati iz prihodkov tekočega poslovanja (primerjaj 2. točko prvega odstavka 221.h člena ZFPPIPP). Prav tako prestrukturiranje njihovih poslovnih obveznosti pogosto ni smotno, ker bi lahko povzročilo negativne posledice, in sicer zlasti:

- ker bi z zmanjšanjem ali odložitvijo dospelosti njenih poslovnih obveznosti do manjših dobaviteljev ali drugih poslovnih partnerjev, lahko resno ogrozilo plačilno sposobnost (solventnost) teh poslovnih subjektov, oziroma
- ker bi nekateri večji (zlasti tuji) poslovni partnerji v takem primeru prekinili nadaljnje poslovno sodelovanje.

Zato lahko taka družba po prvem odstavku 221.m člena ZFPPIPP s predlogom prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, ponudi samo zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo. V takem primeru prisilna poravnava (če je pravnomočno potrjena) ne učinkuje na poslovne terjatve upnikov. Zato so stranke postopka (in imajo pravico glasovati o sprejetju prisilne poravnave) samo upniki, ki so imetniki navadnih (nezavarovanih) finančnih terjatev do družbe.

Prvi odstavek 221.m člena ima značilnost (pravno naravo) posebnega pravila v razmerju do splošnega pravila, določenega v prvem odstavku 143. člena ZFPPIPP, po katerem lahko dolžnik ponudi prestrukturiranje (zmanjšanje oziroma odložitev rokov za plačilo) samo vsem imetnikom navadnih terjatev (torej tako navadnih finančnih terjatev kot tudi navadnih poslovnih terjatev).

Precejšen del finančnih obveznosti družb ima značilnost **zavarovanih obveznosti**. Večina teh družb ob trenutnem gospodarskem stanju ni sposobna opraviti finančnega prestrukturiranja, ki bi zagotovilo, da postanejo dolgoročno plačilno sposobne (in nadaljujejo s poslovanjem), ne da bi kot ukrep tega prestrukturiranja izvedla tudi ustrezno prestrukturiranje zavarovanih obveznosti (poleg prestrukturiranja navadnih finančnih terjatev ali vseh navadnih terjatev). Zaradi pomena srednjih in velikih družb za gospodarski sistem Republike Slovenije (zagotavljanje pogojev za gospodarsko rast in za ohranitev delovnih mest) je zagotovitev uspešnega finančnega prestrukturiranja teh družb tudi v javno korist.

Zato je po prvem odstavku 221.n člena ZFPPIPP s predlogom prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, dovoljeno ponuditi tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Zaradi sorazmernosti posega v položaj imetnikov zavarovanih terjatev s tem ukrepom finančnega prestrukturiranja ni mogoče zmanjšati glavnice terjatve, temveč je dovoljeno samo odložiti njeno dospelost oziroma znižati obrestno mero. Po 2. točki prvega odstavka 221.n člena ZFPPIPP lahko prestrukturiranje zavarovanih terjatev vključuje tudi preoblikovale ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupno ločitveno pravico (*pooling of collaterals*).

Prvi odstavek 221.n člena ima značilnost (pravno naravo) posebnega pravila v razmerju do splošnega pravila, določenega v prvem odstavku 143. člena ZFPPIPP, po katerem lahko dolžnik ponudi prestrukturiranje (zmanjšanje oziroma odložitev rokov za plačilo) samo vsem imetnikom navadnih terjatev, in ne more ponuditi prestrukturiranja zavarovanih terjatev v tem pomenu, da bi tako prestrukturiranje učinkovalo tudi za imetnike zavarovanih terjatev, ki z njim ne soglašajo. Hkrati ima 11. člen ZFZ¹⁰ značilnost posebnega predpisa (*lex specialis*) glede finančnih zavarovanj, ki jih ureja, in terjatev, zavarovanih s temi finančnimi zavarovanji. Zato se pravila, določena v 221.n in 221.t členu ZFPPIPP (kot splošnem predpisu) ne uporabljajo za finančna zavarovanja po ZFZ.

V drugem in tretjem odstavku 221.n člena ZFPPIPP so določene dodatne kavtele z namenom uravnotežiti sorazmernost tega posega.

O sprejetju prisilne poravnave se glasuje v dveh razredih po teh pravilih (drugi odstavek 221.k člena ZFPPIPP):

1. V razredu nezavarovanih upnikov glasujejo upniki glede nezavarovanih terjatev, za katere učinkuje prisilna poravnava. Za sprejetje prisilne poravnave v tem razredu je potrebna večina 6/10 (merjeno po višini nezavarovanih terjatev – primerjaj prvi odstavek 205. člena ZFPPIPP).
2. V razredu ločitvenih upnikov glasujejo upniki glede zavarovanih terjatev. Za sprejetje prisilne poravnave v tem razredu je potrebna višja večina 3/4. Če je predlagano tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz 2.

¹⁰Zakon o finančnih zavarovanjih (ZFZ) (Uradni list RS, št. 47/04, 68/06, 81/06-UPB1, 33/11, 67/11-UPB2, 82/13).

točke prvega odstavka 221.n člena ZFPPIPP (s preoblikovanjem ločitvenih pravic), je za sprejetje tega (dodatnega) načina prestrukturiranja potrebna večina 85/100.

3. Prisilna poravnava je sprejeta, če je sprejeta v obeh razredih.

Poleg upniškega odbora (katerega člani so upniki – imetniki nezavarovanih terjatev) se v postopku prisilne poravnave oblikuje upniški odbor ločitvenih upnikov (tretji odstavek 221.n člena ZFPPIPP).

Pogosto je za uspešno nadaljevanje poslovanja rentabilnega dela podjetja družbe smotno, da se ta del podjetja **izčleni** v novo družbo (prvi odstavek 221.o člena ZFPPIPP). Če se kot ukrep finančnega prestrukturiranja izvede izčlenitev, mora načrt finančnega prestrukturiranja vsebovati vse sestavine, ki jih mora po prvem odstavku 624. člena v zvezi s prvim stavkom desetega odstavka 623. člena ZGD-1 vsebovati izčlenitveni načrt. V takem primeru o izčlenitvi ne odloča skupščina dolžnika, temveč po posebnem pravilu, določenem v šestem odstavku 221.o člena ZFPPIPP, velja, da je dolжник (kot prenosna družba) sprejel izčlenitveni načrt, če je sprejeta prisilna poravnava. To pomeni, da o izčlenitvi odločijo upniki, za katere bo učinkovala prisilna poravnava. Pri tem je treba upoštevati, da posebno varstvo delničarjev dolžnika (prenosne družbe) ni potrebno, saj je izčlenitev tista vrsta delitve, ki ohranja kapitalska razmerja (primerja drugi stavek desetega odstavka 623. člena ZGD-1).

Posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev ter vrednosti zavarovanja (221.p in 221.r člen ZFPPIPP)

V 221.p členu ZFPPIPP so določena dodatna posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev, ki omogočajo učinkovitejšo (hitrejšo in enostavnejšo) izvedbo postopka prijave in preizkusa terjatev.

Učinek potrjene prisilne poravnave, ki v skladu s prvim odstavkom 221.n člena ZFPPIPP vključuje prestrukturiranje zavarovanih finančnih terjatev z njihovo razdelitvijo oziroma prenehanje poznejših ločitvenih pravic, če vrednost zavarovanja ne zadošča (ob upoštevanju terjatev, zavarovanih z zgodnejšo ločitveno pravico na istem predmetu) za plačilo terjatev, zavarovanih s to ločitveno pravico. Zato se v postopku prisilne poravnave poleg preizkusa terjatev izvede tudi postopek preizkusa ocene vrednosti zavarovanja po pravilih, določenih v 221.r členu ZFPPIPP.

Posebna pravila o potrditvi prisilne poravnave in učinkih pravnomočno potrjene prisilne poravnave (221.s do 221.u člen ZFPPIPP).

V pododdelku 4.8.5 so za vsakega od dodatnih posebnih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določena ustrezna (posebna) pravila o učinkih pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

Če je prisilna poravnava v skladu s prvim odstavkom 221.m člena ZFPPIPP **omejena samo na zmanjšanje oziroma odložitve dospelosti navadnih finančnih terjatev**, potrjena prisilna poravnava učinkuje samo za te terjatve (tretji odstavek 221.s člena ZFPPIPP).

Če je predmet prisilne poravnave v skladu s prvim odstavkom 221.n člena ZFPPIPP tudi **prestrukturiranje zavarovanih terjatev**, pravnomočna potrditev prisilne poravnave za zavarovane terjatve povzroči dve vrsti posledic (glede na vrstni red poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje ločitvena pravica, s katero so zavarovane), in sicer:

1. Če je višina zavarovane terjatve večje od vrednosti zavarovanja (premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, ustanovljene v zavarovanje te terjatve), se (izvorno) zavarovana terjatev razdeli na dve novi terjatvi (drugi odstavek 221.t člena ZFPPIPP):

– Novo zavarovano terjatev v višini, ki je enaka zaščitena vrednosti zavarovanja. Zaščitena vrednost zavarovanja se izračuna tako, da se vrednost zavarovanja (ocenjena po tržni vrednosti ob začetku postopka prisilne poravnave – primerjaj peti odstavek 142. člena ZFPPIPP), poveča za 20 odstotkov. teh dodatnih 20

odstotkov je ščit (*buffer*), ki omogoča upniku uresničitev koristi, če se v prihodnje (zaradi izboljšanih tržnih razmer) poveča tržna vrednost zavarovanja.

– Na novo navadno (nezavarovano) terjatev, ki je enaka razliki med celotno višino zavarovane terjatve in vrednostjo zavarovanja.

Hkrati se poplačilno upravičenje, ki ga vključuje ločitvena pravica, utesni tako, da ločitvena pravica preneha glede nove navadne terjatve (tretji odstavek 221.t člena ZFPPIPP).

2. Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju vrednosti zavarovanja ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom, s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha ločitvena pravica, ustanovljena v zavarovanje teh terjatev (četrti odstavek 221.t člena ZFPPIPP).

Pri presoji pomena teh učinkov moramo upoštevati, da po splošnih pravilih stvarnega prava velja *načelo nedeljivosti zastavne pravice* (primerjaj 150. člen SPZ, po katerem je hipoteka namenjena zavarovanju terjatve vse do njenega dokončnega poplačila; če je terjatev plačana delno, se hipoteka ne zmanjša). Če je isto premoženje predmet več zastavnih (ločitvenih) pravic, s polnim plačilom zastavne pravice z najzgodnejšim vrstnim redom ta preneha, preostale zastavne pravice pa pridobijo boljši poplačilni vrstni red, čeprav zastavni upniki ob prisilni prodaji tega premoženja zaradi poplačila najzgodnejše zastavne pravice ne bi prejeli ničesar, ker bi bila celotne kupnina potrebna za poplačilo terjatve, zavarovane z najzgodnejšo zastavno pravico. Upoštevati moramo tudi, da ima po splošnih pravilih obligacijskega prava denarna terjatev (iz zornega kota dolžnika denarna obveznost) značilnost deljive terjatve (primerjaj prvi odstavek 393. člena OZ). Razdelitev terjatve na dve terjatvi je način razpolaganja s terjatvijo (premoženjsko, obligacijsko pravico). Takšno delitev lahko izvede upnik (imetnik terjatve), na primer, če na novega imetnika (upnika) prenese samo del terjatve. Zato se razdelitev lahko izvede tudi prisilno, kot je to značilno za razdelitev po drugem odstavku 221.t člena ZFPPIPP).

Če potrjena prisilna poravnava kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa tudi preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupno ločitveno pravico (*pooling of collaterals*), se s pravnomočno potrditvijo te ločitvene pravice preoblikujejo v skupno ločitveno pravico. S tem med imetniki zavarovanih terjatev glede skupne ločitvene pravice nastane skupnost, ki je urejena v XXVIII. poglavju posebnega dela OZ. Za skupnost je značilno, da nastane vedno, kadar nastane položaj, pri katerem več oseb (v tem primeru imetniki zavarovanih terjatev) pridobi isto pravico (v tem primeru skupno ločitveno pravico) – primerjaj 1003. člen OZ. Ta skupnost ima v notranjem razmerju med imetniki značilnost obligacijskega razmerja, katerega vsebina so medsebojne pravice in obveznosti članov te skupnosti. V tem notranjem razmerju se po splošnem pravilu, določenem v prvem odstavku 1004. člena OZ domneva, da so deleži imetnikov na predmetu skupnosti (v našem primeru skupni ločitveni pravici), enaki. Zato je v 6. točki šestnajstega odstavka 221.t člena ZFPPIPP določeno posebno pravilo, po katerem je delež posameznega imetnika enak deležu, ki ga predstavlja znesek njegovega (pred preoblikovanjem) v vsoti vseh zavarovanj. Ločitvena pravica (najpogosteje je to zastavna pravica) ima značilnost (pravno naravo) odvisne akcesorne pravice. Zato lahko njej imetnik z njo razpolaga zlasti tako, da jo uveljavi – torej da z uveljavitvijo prednostnega poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje, doseže prodajo predmeta ločitvene pravice (prisilno, neodvisno od volje lastnika tega predmeta) in poplačilo njegove terjatve iz kupnine, dosežene s tako prodajo. Po posebnem pravilu, določenem v 7. točki šestnajstega odstavka 221.t člena ZFPPIPP (ki kot posebno pravilo izključuje uporabo splošnega pravila, določenega v četrtem odstavku 1004. člena OZ), je za tako odločitev potrebno soglasje imetniki zavarovanih terjatev, delež katerih na skupni ločitveni pravici dosega ali presega 75 odstotkov.

Če je predmet prisilne poravnave **prestrukturiranje z izčlenitvijo** nastanejo pravne posledice izčlenitve s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave (četrti odstavek 221.u člena ZFPPIPP). Namen prestrukturiranja z izčlenitvijo je omogočiti nadaljnje rentabilno poslovanje nove družbe, ki nastane z

izčlenitvijo. Tega namena ne bi bilo mogoče doseči, če bi se za novo družbo uporabljala pravila o solidarni odgovornosti za druge obveznosti prenosne družbe (razen obveznosti, ki so določene v izčlenitvenem načrtu). Zato se po posebnem pravilu, določenem v petem odstavku 221.u člena ZFPPIPP, za tako izčlenitev ne uporabljata 636. člena ZFPPIPP in 433. člen OZ.

Ponovna prisilna poravnava po pravnomočni potrditvi prisilne poravnave (221.v in 221.z člen ZFPPIPP)

Po splošnem pravilu, določenem v tretjem odstavku 221.h člena ZFPPIPP, predlog za (ponovno) prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen preden je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje potrjene prisilne poravnave. Po posebnem pravilu, določenem v prvem odstavku 221.t člena ZFPPIPP (ki ima značilnost izjeme od prej navedenega splošnega pravila), je tak predlog dovoljen

1. če sta od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje prisilne poravnave pretekli dve leti in
2. če z začetkom ponovne prisilne poravnave soglašajo upniki, ki so skupaj imetniki terjatev, katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.

Predlog ponovne prisilne poravnave je lahko naslovljen samo na upnike, za katerih terjatve je učinkovala prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava (drugi odstavek 221.z člena ZFPPIPP). Zato se v postopku ponovne prisilne poravnave ne izvede ponovna prijava in preizkus terjatev (tretji odstavek 221.z člena ZFPPIPP).

K 38. členu (sprememba 233. člena ZFPPIPP):

Sedmi odstavek 233. člena ZFPPIPP v praksi sodišč povzroča težave zaradi dveh razlogov:

- obstaja pravna praznina glede vira za kritje nujnih stroškov začetka stečajnega postopka, ki nastanejo neodvisno od tega, ali stečajni dolžnik, ki je pravna oseba, ima premoženje,
- nejasno je razmerje z drugimi (splošnimi) pravili, in sicer zlasti s pravili o obveznostih upravitelja iz 291. do 294. člena ZFPPIPP in s pravili o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikov, urejenimi v 378. in 379. členu ZFPPIPP.

Hkrati je ureditev zagotavljanja predujma prek instrumentarija brezplačne pravne pomoči pri osebnem stečaju nesmotrna, saj mora sodišče dvakrat (v dveh postopkih) odločati (presojudi), ali je dolžnik insolventen (v postopku odločanja o dodelitvi brezplačne pravne pomoči in v postopku odločanja o začetku osebnega stečaja).

Zato se s spremembo šestega odstavka za vse položaje, ko začetek postopka stečaja (stečaja pravne osebe ali osebnega stečaja) predlaga dolžnik, dolžnik oprostiti plačila predujma. Sredstva v višini začetnih stroškov pa se (začasno) založijo v breme proračuna sodišča. To je isti vir, iz katerega se sedaj financira brezplačna pravna pomoč za založitev tega predujma.

Zaradi spremembe šestega odstavka 233. člena ZFPPIPP postanejo nepotrebni sedmi odstavek 233. člena ZFPPIPP in tretji do šesti odstavek 383.a člena ZFPPIPP, zato se črtajo (21. člen predloga zakona).

K 39. členu (sprememba 289. člena ZFPPIPP):

Po dosedanjem drugem odstavku se terjatve, ki so nastale med postopkom prisilne poravnave, če je nad dolžnikom pozneje začet stečajni postopek, obravnavajo enako kot stroški stečajnega postopka. Pri uporabi tega pravila je v praksi nastala dilema, kakšno je razmerje pri konkurenci med poplačilom stroškov stečajnega postopka (torej terjatev, ki nastanejo po začetku stečajnega postopka) in terjatvami iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP.

Zato se zaradi jasnosti drugi odstavek 289. člena ZFPPIPP spremeni tako, da se izrecno določi, da se te terjatve poplačujejo iz razdelitvene mase in da imajo pri tem poplačilu posebno (ultra) prednost pred poplačilom prednostnih terjatev iz 21. člena ZFPPIPP.

K 40. členu (nov 298.a člena ZFPPIPP):

Novi, 298.a člena ZFPPIPP določa posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke ali maksimalne hipoteke, ki se pridobi z vpisom v zemljiško knjigo, in za terjatev, zavarovano s tako hipoteko ali maksimalno hipoteko. Ta pravila so potrebna zaradi ustreznega upoštevanja posebnih pravil o začetku učinkovanja vpisov v zemljiški knjigi (primerjaj 5. člen ZZK-1) in o publicitetnih učinkih vpisov (primerjaj 6. člen ZZK-1).

K 41. členu (nov 314.a člen ZFPPIPP):

Z novim 314.a člena ZFPPIPP se (da ne nastanejo nepotrebni procesni zapleti) ureja položaj, ko je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba. Procesni zapleti lahko nastanejo zlasti takrat, ko se s pritožbo izpodbija odločitev prvostopenjskega sodišča o tem, kdo se napoti na pravdo. Zato pri teh položajih po novem 314.a členu ZFPPIPP enomesečni rok za ustrezno procesno dejanje ne začne teči že z objavo sklepa prvostopenjskega sodišča o preizkusu terjatev, temveč šele z objavo sklepa, s katerim pritožbeno sodišče odloči o taki pritožbi.

K 42. členu (sprememba 331. člena ZFPPIPP):

Da bi se omogočila učinkovitejša izvedba postopkov prodaje premoženja stečajnega dolžnika lahko sodišče po novem tretjem odstavku 331. člena ZFPPIPP, z istim sklepom o (prvi) prodaji, odloči tudi o (nižjih) izklicnih oziroma izhodiščnih cenah pri ponovni javni dražbi oziroma postopku zbiranja ponudb, za primer, da predhoden postopek ne bi bil uspešen. V takem primeru ni potrebno ponovno odločanje sodišča o prodaji.

K 43. členu (sprememba 341. člena ZFPPIPP):

Da bi se omogočila učinkovitejše poslovanje sodišča pri prodaji premoženja stečajnega dolžnika, se s spremembo šestega odstavka 341. člena ZFPPIPP vrednost premoženja, pri kateri je potrebno tudi posebno soglasje sodišča k sklenitvi prodajne pogodbe (poleg sklepa o prodaji) zviša na 100.000 eurov.

K 44. členu (sprememba 345. člena ZFPPIPP):

Sprememba četrtega in petega odstavka 345. člena ZFPPIPP je povezana s spremembo 88. člena ZFPPIPP (primerjaj tretji odstavek 345. člena ZFPPIPP). Glej obrazložitev k 6. členu predloga zakona.

K 45. členu (dopolnitev 374. člena ZFPPIPP):

Dosedanji prvi odstavek 374. člena ZFPPIPP izrecno ureja samo položaj, ko premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, spada v splošno stečajno maso. Zato se z njegovo spremembo ureja tudi položaj, ko premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, spada v posebno stečajno maso.

Izročitev oziroma prenos neunovčljivega premoženja se opravi namesto njegove prodaje, zato so pravne posledice te izročitve oziroma prenosa enake, kot so za prodajo določene v 342. členu ZFPPIPP (novi dvanajsti odstavek 374. člena ZFPPIPP).

Novi trinajsti in štirinajsti odstavek 374. člena ZFPPIPP pa urejata plačilo stroškov in morebitnega transakcijskega davka v zvezi s tako izročitvijo oziroma prenosom.

K 46. členu (črtanje tretjega do šestega odstavka 383.a člena ZFPPIPP):

Glej obrazložitev k 39. členu predloga zakona.

K 47. členu (nov 473.a člen ZFPPIPP):

Z novim 473.a členom se kot mednarodni jezik, v katerem lahko domača sodišča in upravitelji sodelujejo s tujimi sodišči in upravitelji pri sodelovanju po Uredbi 1346/2000, določa angleški jezik.

K 48. členu (prehodna določba):

V 48. členu predloga zakona so določena prehodna pravila o uporabi nekaterih novih oziroma spremenjenih in dopolnjenih določb ZFPPIPP. Preostale nove oziroma dopolnjene določbe ZFPPIPP se začnejo uporabljati z uveljavitvijo predloga zakona tudi v postopkih, ki so ob uveljavitvi predloga zakona že v teku.

K 49. členu (prehodna določba):

Do uveljavitve predloga zakona dolžnik s predlogom prisilne poravnave ni mogel ponuditi prestrukturiranja zavarovanih terjatev (kot mu to možnost daje novi 221.n člen ZFPPIPP). Zato so v 49. členu določena prehodna pravila za ponovno prisilno poravnavo,, če je bil postopek prejšnje prisilne poravnave začel pred uveljavitvijo predloga tega zakona.

K 50. členu (končna določba):

Kot datum uveljavitve je določen 1. januar 2014.

IV. Besedilo členov, ki se spreminjajo

1.a člen

(posebna ureditev)

Poseben zakon ureja pospešeni postopek zaradi neposredno grozeče ali že nastale insolventnosti v primeru, ko dolžnik in večina upnikov po načelu sorazmernosti sklenejo poseben dogovor o ureditvi medsebojnih razmerij, katerega pravne posledice veljajo tudi za tiste upnike, ki takšnega dogovora niso sklenili.

14. člen

(insolventnost)

(1) Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: dolžnik):

1. v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (v nadaljnjem besedilu: trajnejša nelikvidnost), ali

2. postane dolgoročno plačilno nesposoben.

(2) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik trajneje nelikviden:

1. pri dolžniku, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu, ali

– če sredstva na njegovih računih ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali poplačilo izvršnice in tako stanje traja neprekinjeno zadnjih 60 dni ali s prekinitvami več kot 60 dni v obdobju zadnjih 90 dni, in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka, ali

– če nima odprtega najmanj enega bančnega računa pri ponudnikih plačilnih storitev v Republiki Sloveniji in če po preteku 60 dni od pravnomočnosti sklepa o izvršbi ni poravnal svoje obveznosti, ki izhajajo iz sklepa o izvršbi,

2. pri dolžniku, nad katerim je tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, če za več kot dva meseca zamuja:

– s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali

– s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali

– z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,

3. pri dolžniku, ki je potrošnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega trikratnik njegove plače, nadomestil ali drugih prejemkov, ki jih prejema redno v obdobjih, ki niso daljša od dveh mesecev ali

– če je nezaposlen in ne prejema nobenih drugih rednih prejemkov ter za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo obveznosti, ki presega 1.000 eurov.

(3) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolжник postal dolgoročno plačilno nesposoben:

1. če je vrednost njegovega premoženja manjša od vsote njegovih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: preзадolženost),
2. pri dolžniku, ki je kapitalska družba: tudi če je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala in te izgube ni mogoče pokriti v breme prenesenega dobička ali rezerv.

(4) Velja in nasproten dokaz ni dovoljen, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik postal trajneje nelikviden, če za več kot tri mesece zamuja:

1. s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali
2. s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem,

in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka.

53. člen

(sestava sodišča)

- (1) V postopku zaradi insolventnosti sodi sodnik ali sodnica (v nadaljnjem besedilu: sodnik) posameznik.
- (2) Sodniški pomočnik lahko v postopku zaradi insolventnosti samostojno opravlja ta procesna dejanja sodišča:
 1. obvešča upravitelja o vseh zadevah, o katerih ga mora obvestiti sodišče po tem zakonu,
 2. izvaja objave vsebine procesnih dejanj po 122. členu tega zakona.

88. člen

(postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

- (1) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom, mora sodišče zahtevo za mnenje ali soglasje vročiti vsem članom upniškega odbora.
- (2) Zahteva za mnenje ali soglasje upniškega odbora mora vsebovati:
 1. vsebino nameravane odločitve sodišča, ki je predmet zahteve, in
 2. razloge sodišča za tako odločitev.
- (3) Če o zadevi, ki je predmet zahteve, sodišče odloča na predlog upravitelja ali druge osebe, mora sodišče članom upniškega odbora z zahtevo vročiti tudi izvod tega predloga in listin, ki so mu priložene.
- (4) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom in upniški odbor v 15 dneh po vročitvi zahteve za mnenje ali soglasje predsedniku upniškega odbora, odločitve o mnenju ali soglasju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora.

120.k člen

(organi disciplinskega postopka)

- (1) Organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija prve stopnje in disciplinska komisija druge stopnje.
- (2) Disciplinsko komisijo prve stopnje in disciplinsko komisijo druge stopnje sestavljata predsednik in dva člana.
- (3) Predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed okrožnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj tremi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.
- (4) Predsednika in enega člana disciplinske komisije druge stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed višjih oziroma vrhovnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.
- (5) Predsednik in člani komisije disciplinske komisije prve in druge stopnje imajo namestnike, ki se izvolijo oziroma imenujejo na enak način kot člani disciplinskih komisij. Imenovani oziroma izvoljeni so za dobo štirih let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani oziroma izvoljeni.
- (6) Če je predsednik ali član disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.
- (7) O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.
- (8) O izločitvi predsednika disciplinske komisije prve stopnje odloča predsednik disciplinske komisije druge stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije druge stopnje pa minister, pristojen za pravosodje.

132. člen

(vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe ali zavarovanja)

- (1) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začel proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka prisilne poravnave, se prekine z začetkom postopka prisilne poravnave.
- (2) Postopek izvršbe ali zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se lahko nadaljuje samo na podlagi sklepa sodišča, ki vodi postopek prisilne poravnave, za katerega ta zakon določa, da je podlaga za nadaljevanje postopka izvršbe ali zavarovanja.
- (3) Začetek stečajnega postopka ima naslednje pravne posledice za postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začel proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka:
 1. če v postopku izvršbe ali zavarovanja upnik do začetka stečajnega postopka še ni pridobil ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja ustavi z začetkom stečajnega postopka,
 2. če je upnik v postopku izvršbe ali zavarovanja pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe še ni bila opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja prekine z začetkom stečajnega postopka,

3. če je upnik v postopku izvršbe pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če je bila do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, začetek stečajnega postopka ne vpliva na tek tega izvršilnega postopka.

(4) Velja, da je bila v postopku izvršbe do začetka stečajnega postopka opravljena prodaja premoženja po 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena, če je bil pred začetkom stečajnega postopka v postopku izvršbe:

1. pri prodaji nepremičnine: razglašen sklep o domiku nepremičnine kupcu,
2. pri prodaji nematerializiranih vrednostnih papirjev na organiziranem trgu: sklenjena prodajna pogodba,
3. pri izvršbi na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev glede denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev ob začetku stečajnega postopka: vročen sklep o rubežu ponudniku plačilnih storitev,
4. v drugih primerih: kupec deponiral ali plačal kupnino.

(5) Če je v izvršilnem postopku iz tretjega odstavka tega člena izvršilno sodišče dovolilo izvršbo glede več sredstev izvršbe ali glede več predmetov izvršbe, se pravne posledice začetka stečajnega postopka presojuje po 1., 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena ločeno za vsako sredstvo izvršbe in za vsak predmet izvršbe.

(6) Če je bila pred začetkom stečajnega postopka dovoljena izvršba na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev in ob začetku stečajnega postopka dolжник nima denarnega dobroimetja ali je stanje denarnega dobroimetja manjše od dolžnikove obveznosti, za izterjavo katere je bila izvršba dovoljena, se z začetkom stečajnega postopka izvršba ustavi po 1. točki tretjega odstavka tega člena v delu, ki presega denarno dobroimetje stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev.

136. člen

(namen postopka prisilne poravnave)

Postopek prisilne poravnave se vodi z namenom, da se:

1. dolžniku, ki je postal insolventen, omogoči finančno prestrukturiranje, na podlagi katerega postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in
2. upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

141. člen

(predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Predlog za začetek postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku in
2. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave.

(2) Predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika,
2. revizorjevo poročilo, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,
3. načrt finančnega prestrukturiranja,

4. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem je pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje, in

5. dokaz o plačilu začetnega predujma.

(3) Velja, da predlog za začetek postopka prisilne poravnave vsebuje tudi podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek, če bo predlog za začetek postopka prisilne poravnave zavrglo ali zavrnilo.

(4) Uporabe tretjega odstavka tega člena s predlogom za začetek postopka prisilne poravnave ni mogoče izključiti.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave založiti začetni predujem, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona in

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, če bi bil postopek prisilne poravnave ustavljen in začet stečajni postopek.

142. člen

(poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

(1) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora vsebovati:

1. računovodske izkaze, pripravljene v skladu z izbranim okvirom računovodskega poročanja dolžnika, in sicer:

– bilanco stanja, katere bilančni presečni dan je zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, in

– izkaza poslovnega izida in denarnih tokov dolžnika za obdobje od začetka zadnjega poslovnega leta dolžnika do bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

2. pojasnila k računovodskim izkazom iz 1. točke tega odstavka,

3. seznam navadnih terjatev do dolžnika, ki je razvrščen po velikosti skupnega zneska terjatev posameznega upnika in za vsakega od njih vključuje:

– identifikacijske podatke o upniku in

– skupni znesek upnikovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz 1. točke tega odstavka in

– opis okoliščin za imenovanje za člana upniškega odbora iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona, če za upnika taka ovira obstaja.

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika tudi seznam teh terjatev s podatki iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

5. seznam dolžnikovih ločitvenih upnikov, ki za vsakega ločitvenega upnika vključuje:

– podatke iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

– pravni temelj pridobitve ločitvene pravice, in

– opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

6. znesek povprečnih mesečnih stroškov rednega poslovanja dolžnika v zadnjem letu pred bilančnim presečnim dnom bilance stanja iz 1. točke tega odstavka.

(2) V računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka tega člena morajo biti v skladu z računovodskimi standardi ustrezno upoštewane vse slabitve zaradi neizterljivosti terjatev ali druge slabitve sredstev in s temi slabitvami povezani odhodki.

(3) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora revidirati revizor.

(4) Za revidiranje poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika se smiselno uporabljajo mednarodni standardi revidiranja in stališče o revidiranju, ki ga za namen revidiranja tega poročila sprejme Slovenski inštitut za revizijo.

143. člen

(predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave je ponudba dolžnika upnikom, da pristanejo na zmanjšanje svojih navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik upnikom ponuditi najmanj 50 odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let, tako, da upniki v prvem letu prejmejo najmanj četrtno plačila, v drugem letu najmanj četrtno, v tretjem letu četrtno plačila in v četrtem letu preostanek plačila.

(3) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enak delež plačila njihovih navadnih terjatev, enake roke za njihovo plačilo in obresti po enaki obrestni meri od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo.

(4) Predlog prisilne poravnave mora vsebovati:

1. glede nezavarovanih terjatev upnikov:

– skupni znesek teh terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– delež plačila teh terjatev, roke za njihovo plačilo in obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo,

2. opis in skupni znesek prednostnih terjatev in skupni znesek zavarovanih terjatev ter navedbo, da za imetnike prednostnih in zavarovanih terjatev prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala,

3. opis in skupni znesek morebitnih podrejenih terjatev ter navedbo, da bodo podrejene terjatve prenehale, če bo prisilna poravnava potrjena.

144. člen

(alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

(1) Če je dolžnik organiziran kot kapitalska družba, lahko s predlogom prisilne poravnave ponudi upnikom, da po svoji izbiri:

1. bodisi pristanejo na zmanjšanje in odložitev zapadlosti svojih navadnih terjatev

2. bodisi te terjatve prenesejo na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika.

(2) Dolžnik lahko da ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih ali podrejenih terjatev.

(3) Če da dolžnik predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena, se za ta predlog poleg pravil, določenih v 143. členu tega zakona, uporabljajo tudi pravila, določena v četrtem do sedmem odstavku tega člena.

(4) S predlogom prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enako število delnic ali enak nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, če ni v petem ali šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(5) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, jim lahko ponudi večje število delnic ali večji nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro zavarovane terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(6) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, jim lahko ponudi manjše število delnic ali manjši nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro podrejene terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(7) Predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. glede navadnih terjatev upnikov poleg podatkov iz 1. točke četrtega odstavka 143. člena tega zakona tudi:

– če je dolžnik organiziran kot družba z omejeno odgovornostjo, nominalni znesek osnovnega vložka, ki ga pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, ali

– če je dolžnik organiziran kot delniška družba, število delnic, ki jih pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, in vsebino pravic iz teh delnic,

2. podatke iz 2. točke četrtega odstavka 143. člena tega zakona in če je dolžnik imetnikom zavarovanih terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena, tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

3. glede izvedbe povečanja osnovnega kapitala:

– najnižji skupni znesek navadnih ali zavarovanih terjatev, ki jih morajo upniki prenesti na dolžnika kot stvarni vložek, da bi bilo mogoče uspešno uresničiti dolžnikovo finančno prestrukturiranje,

– če bo dolžnik hkrati s povečanjem izvedel tudi poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, nominalni znesek zmanjšanja osnovnega kapitala,

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika:

– če je dolžnik imetnikom teh terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena: poleg podatkov iz 3. točke četrtega odstavka 143. člena tega zakona tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

– če dolžnik take ponudbe ni dal: podatke iz 3. točke četrtega odstavka tega 143. člena tega zakona.

145. člen

(načrt finančnega prestrukturiranja)

Načrt finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik insolventen,
2. predlog prisilne poravnave z vsebino iz četrtega odstavka 143. člena ali iz četrtega in sedmega odstavka 144. člena tega zakona,
3. oceno deleža plačila nezavarovanih terjatev upnikov in rokov za njihovo plačilo, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,
4. opis drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki jih bo dolžnik izvedel, in za vsakega od teh ukrepov:
 - časovni načrt izvedbe,
 - oceno stroškov izvedbe in
 - oceno učinkov izvedbe ukrepa na odpravo vzrokov insolventnosti ter kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost dolžnika,
5. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da bo dolžnik sposoben izpolniti vse svoje obveznosti v skladu s predlagano prisilno poravnavo.

146. člen

(poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja mora pregledati pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja in o pregledu pripraviti svoje poročilo (v nadaljnjem besedilu: poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja).

(2) Poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga obravnava poročilo,
2. opis namena in obsega pregleda, ki vsebuje tudi navedbo, na podlagi katerih načel in standardov ocenjevanja vrednosti podjetja je bil opravljen pregled,
3. mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem mora biti jasno navedeno:
 - ali je dolžnik insolventen,
 - ali bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in
 - ali bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,
4. datum in podpis pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja.

(3) Mnenje pooblaščenega ocenjevalca je lahko pritrdilno ali odklonilno.

(4) S pritrdilnim mnenjem pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. presodi, da je dolžnik insolventen, in

2. s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

– da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(5) Odklonilo mnenje da pooblaščenec ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. če presodi, da dolžnik ni insolventen, ali

2. če s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– bodisi da izvedba načrta finančnega prestrukturiranja ne bo omogočila takega finančnega prestrukturiranja dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben,

– bodisi da upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, ne bodo zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(6) Pooblaščenec ocenjevalec vrednosti podjetij je odgovoren upnikom za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo pravil stroke ocenjevanja vrednosti podjetij pri pripravi svojega poročila, do višine 150.000 eurov.

(7) Odškodninska odgovornost iz šestega odstavka tega člena se ne omeji, če je bila škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

182. člen

(zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja je potrebno dovoljenje sodišča.

(2) Zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja mora biti vložena v treh mesecih od začetka postopka prisilne poravnave.

(3) Zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja,

2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja, v katerem je pooblaščenec ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje, in

3. v primeru iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 180. člena tega zakona:

– zapisnik skupščine insolventnega dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in

– poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

186. člen

(uporaba pododdelka 4.4.4)

(1) Sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je:

1. povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, in
2. poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, če se v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja izvede hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz 1. točke tega odstavka.

(2) Pododdelek 4.4.4 tega zakona se uporablja za spremembo osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, če:

1. je bil nad insolventnim dolžnikom, ki je organiziran kot delniška družba, začet postopek prisilne poravnave in
2. insolventni dolžnik da ali namerava dati alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona.

190. člen

(terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je lahko vsaka navadna terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(2) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka podrejena terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(3) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka zavarovana terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

191. člen

(sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja mora vsebovati odločitve:

1. da se osnovni kapital poveča z novimi stvarnimi vložki,
2. da so predmet stvarnih vložkov:
 - navadne terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,
 - če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev: tudi podrejene terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev: tudi zavarovane terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. o vsebini pravic iz delnic, ki bodo izdane zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala (v nadaljnjem besedilu: nove delnice),

4. o številu ter nominalnem ali pripadajočem znesku novih delnic, ki jih pridobi upnik iz 2. točke tega odstavka s prenosom svoje terjatve do dolžnika zaradi vplačila stvarnega vložka,

5. da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izda število novih delnic, ki je enako številu delnic, ki jih bodo upniki vpisali in vplačali s prenosom svojih terjatev iz 2. točke tega odstavka na dolžnika,

6. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu novih delnic iz 5. točke tega odstavka, pomnoženemu z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

7. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(2) Znesek terjatve, naveden v seznamu iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne sme biti nižji od nominalnega ali pripadajočega zneska novih delnic, ki jih upnik pridobi s prenosom te terjatve do dolžnika zaradi vplačila stvarnega vložka.

(3) Če se v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja hkrati s povečanjem osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki poenostavljeno zmanjša osnovni kapital zaradi pokrivanja nepokrite izgube, mora sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi sestavine, ki jih mora po ZGD-1 vsebovati tak sklep.

199. člen

(vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

(1) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. so nove delnice vplačane,

2. je upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice, na insolventnega dolžnika prenesel tudi celoten znesek obresti od zneska terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, ki so se natekle do pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave, tudi če niso bile vključene v znesek te terjatve, naveden v seznamu iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in

3. je osnovni kapital spremenjen.

(2) Insolventni dolžnik mora vložiti predlog za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(3) Predlogu za vpis iz drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. overjen prepis notarskega zapisnika zasedanja skupščine, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja,

2. sklep o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

3. poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Če insolventni dolžnik v roku iz drugega odstavka tega člena ne vloži predloga za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register, lahko tak predlog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.

199.a člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi vložki sprejme:

1. poslovodstvo insolventnega dolžnika, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, ali

2. upniški odbor.

(3) Upniški odbor lahko sklep iz drugega odstavka tega člena sprejme tudi, če insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja ni predvidel povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako poslovodstvo insolventnega dolžnika kot upniški odbor, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati odločitev:

1. o emisijskem znesku, ki se vplača za eno delnico in ki je lahko višji od emisijskega zneska, ki je predmet morebitnega alternativnega predloga prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže,

2. o tem, da ima pravico do vpisa in vplačila novih delnic (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do vpisa delnic):

– vsak upnik, čigar terjatve so vključene v seznama iz 3. in 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in

– vsaka oseba, ki ima na dan sprejetja sklepa položaj delničarja insolventnega dolžnika,

3. o številki fiduciarnega denarnega računa upravitelja, v dobro katerega je treba vplačati vpisane delnice,

4. o najmanjšem številu delnic, ki morajo biti vpisane in vplačane, da je postopek povečanja osnovnega kapitala uspešen,

5. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu vpisanih in vplačanih novih delnic, pomnoženim z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

6. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(5) Sklep iz drugega odstavka tega člena lahko določa tudi, da so upravičenec do vpisa delnic poleg oseb iz četrtega odstavka tega člena tudi druge osebe. Če sklep vsebuje odločitev iz prejšnjega stavka, mora v zvezi z vsako osebo iz prejšnjega stavka vsebovati tudi:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,

2. število delnic, ki jih ima pravico vpisati in vplačati.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 lahko poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena odloči tudi o zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(7) Upravičenec do vpisa delnic vplača nove delnice tako, da do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakaže denarni znesek v višini emisijskega zneska iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, pomnožen s številom vpisanih novih delnic. Vplačilo učinkuje kot vplačilo novih delnic insolventnemu dolžniku pod odložnim pogojem, da je prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(8) Postopek vpisa in vplačila novih delnic iz drugega odstavka tega člena je neuspešen, če v roku za vpis in vplačilo novih delnic upravičenci do vpisa delnic niso vpisali in vplačali najmanjšega števila delnic iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(9) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo:

1. prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člen in 199. člen tega zakona,

2. če je upravičenec do vpisa upnik tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

(10) Pri smiselni uporabi pravil iz devetega odstavka tega člena se:

1. besedilo »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor«

2. beseda »upnik« nadomesti z besedo »upravičenec do vpisa delnic«,

3. besedilo »s prenosom svojih terjatev« nadomesti z besedilom »z vplačilom emisijskega zneska v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja«.

(11) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in niti poslovodstvo insolventnega dolžnika niti upniški odbor v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena ali v roku iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(12) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po dnevu, ko ga sodišče obvesti, da je pravnomočno odločeno o ustavitvi postopka prisilne poravnave, zavrnitvi predloga za prisilno poravnavo ali potrditvi prisilne poravnave:

1. če je bil postopek prisilne poravnave pravnomočno ustavljen ali predlog za prisilno poravnavo pravnomočno zavrnjen: vrniti vplačane zneske osebam, ki so vplačale nove delnice po sedmem odstavku tega člena,

2. če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena: insolventnemu dolžniku prenesti vplačila za nove delnice, ki jih je prejel po sedmem odstavku tega člena.

199.b člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme upniški odbor:

1. če insolventni dolžnik ni dal alternativne ponudbe iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbe iz drugega odstavka 144. člena tega zakona, ali

2. če je insolventni dolžnik dal alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona in nastanejo okoliščine iz 1. točke četrtega odstavka 192. člena tega zakona ali

3. če je insolventni dolžnik, ki v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje nepokrito izgubo, dal alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona in če s sklepom o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ni odločil tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja te nepokrite izgube.

(3) S sklepom iz drugega odstavka tega člena mora biti dana tudi možnost kot stvarni vložek vložiti zavarovano terjatev po razmerju enota terjatve za eno delnico, ki je za 25 odstotkov ugodnejše od razmerja za navadne terjatve.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora upniški odbor sprejeti:

1. v primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena: v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave,

2. v primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena: v enem mesecu po objavi obvestila iz petega odstavka 192. člena tega zakona.

(5) Če upniški odbor v roku iz četrtega odstavka tega člena ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki v 15 dneh po poteku roka iz četrtega odstavka tega člena. Sklep iz prejšnjega stavka je sprejet, če zanj glasujejo ločitveni upniki, ki so skupaj imetniki priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev, katerih višina presega polovico vsote vseh priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 lahko upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena ali ločitveni upniki s sklepom iz petega odstavka tega člena odloči tudi o zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(7) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega, petega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 190. člen, 191. člen, tretji odstavek 192. člena in 193. do 199. člen tega zakona.

(8) Pri smiselni uporabi pravil iz sedmega odstavka tega člena se besedilo »insolventni dolžnik« ali »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »upniški odbor« oziroma »ločitveni upniki«.

199.c člen

(prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo:

1. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali
2. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona ali
3. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Vsak upnik ali oseba iz petega odstavka 199.a člena tega zakona, ki je vpisala in vplačala nove delnice z novimi denarnimi vložki po 199.a členu tega zakona, ali upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice s prenosom svojih terjatev po 199.b členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: vplačnik novih delnic), lahko do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic iz drugega odstavka 193. člena tega zakona zahteva, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika.

(3) Sodišče mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, s katerim odloči, da se upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vplačnika novih delnic.

(4) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vse vplačnike.

(5) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti ne sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki pristane, da insolventnemu dolžniku odobri posojilo za financiranje tekočih poslov v času trajanja prisilne poravnave in se hkrati za primer, če bo nad insolventnim dolžnikom začel stečajni postopek, odpove pravici zahtevati povrnitev posojila po pravilih o stroških stečajnega postopka iz drugega odstavka 289. člena tega zakona.

(6) Če je na odobritev posojila pod pogoji iz petega odstavka tega člena pristalo več vplačnikov, ali če nihče med njimi ni pristal na odobritev takega posojila, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je vplačal najvišji denarni vložek. Če nihče med njimi ni vplačal denarnega vložka, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je kot stvarni vložek prenesel najvišji skupni znesek terjatev. Pri izračunu po prejšnjem stavku se nominalni znesek terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, pomnoži s količnikom iz 1. točke drugega odstavka 201. člena tega zakona.

(7) Pritožbo proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži samo vplačnik novih delnic, ki je vložil zahtevo iz drugega odstavka tega člena.

(8) Z izdajo sklepa iz tretjega odstavka tega člena, vplačnik, na katerega je sodišče preneslo upravičenje za vodenje, pridobi upravičenje odpoklicati ali razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora insolventnega dolžnika, ne da bi za to odločitev potreboval soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.

(9) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena morata poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave objaviti sklic skupščine, ki naj odloči o potrditvi mandata sedanjim ali odpoklicu sedanjih in imenovanju novih članov organov vodenja in nadzora

družbe, o imenovanju katerih je pristojna odločati skupščina dolžnika, za dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po objavi sklica skupščine. Ne glede na prvi odstavek 275. člena ZGD-1 je za sprejetje sklepa iz prejšnjega stavka potrebna večina oddanih glasov delničarjev.

(10) Če poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v roku iz devetega odstavka tega člena ne objavita sklica skupščine, lahko skupščino skliče vsak vplačnik novih delnic.

201. člen

(izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena tega zakona, pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi (v nadaljnjem besedilu: ponderiran znesek terjatve).

(2) Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je:

1. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 3,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 2,

– če je predmet prenosa podrejena terjatev: 0,25,

2. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, če je upnik hkrati v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz 199.a člena tega zakona vpisal in vplačal nove delnice za skupno emisijsko ceno, ki je večja od 10 odstotkov zneska terjatve, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 5,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 4,

3. pri zavarovani terjatvi iz petega odstavka 200. člena tega zakona: 0,75,

4. pri drugi navadni terjatvi, razen terjatvi iz 1. in 2. točke tega odstavka: 1,

5. pri drugi podrejeni terjatvi, razen terjatvi iz 1. in 2. točke tega odstavka: 0,5.

(3) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave je vsota ponderiranih zneskov vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov v postopku prisilne poravnave.

209. člen

(sklep o potrditvi prisilne poravnave)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi prisilno poravnavo (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi prisilne poravnave):

1. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave,

2. če ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave ni bil vložen ali je bil zavržen ali zavrnjen, in

3. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali iz drugega odstavka 144. člena tega zakona, če je bil postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen.

(2) Sodišče mora sklep o potrditvi prisilne poravnave izdati in objaviti v treh delovnih dneh po prejemu poročila upravitelja o izidu prisilne poravnave, če ni v tretjem do šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če je proti sklepu, s katerim je sodišče zavrglo ali zavrnilo ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, vložena pritožba, o kateri do poteka roka iz drugega odstavka tega člena še ni odločeno, sodišče odloži izdajo sklepa o potrditvi prisilne poravnave do odločitve o tej pritožbi.

(4) Če sodišče druge stopnje zavrže ali zavrne pritožbo iz tretjega odstavka tega člena, mora sodišče izdati in objaviti sklep o potrditvi prisilne poravnave naslednji delovni dan po prejemu sklepa sodišča druge stopnje.

(5) Če sodišče druge stopnje spremeni sklep iz tretjega odstavka tega člena tako, da odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona, sodišče ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(6) Če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, o katerem do poteka roka iz drugega odstavka tega člena sodišče še ni odločilo, glede na vsebino svoje odločitve o ugovoru:

1. če ugovor zavrže ali zavrne: z istim sklepom odloči o potrditvi prisilne poravnave,

2. če o ugovoru odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona: ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

211. člen

(terjatev, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

(1) Terjatev je ugotovljena v postopku prisilne poravnave, če:

1. ima značilnosti navadne terjatve,

2. je priznana v tem postopku in

3. je upnik ni prenesel na dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(3) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti na podlagi:

1. končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona: tudi svojega poročila o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora za vsako terjatev iz prvega odstavka tega člena vsebovati:

1. podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona z vsebino iz končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. zmanjšani znesek te terjatve, ki se izračuna tako, da se znesek terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona pomnoži z deležem plačila, določenim v potrjeni prisilni poravnavi.

212. člen

(terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

(1) Potrjena prisilna poravnava učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka prisilne poravnave, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali v 213. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se ne uporabljajo za terjatev, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(3) V postopku prisilne poravnave nad podjetnikom se pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, uporabljajo samo za terjatve upnikov do podjetnika, ki so nastale v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti.

(4) Terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, vključuje:

1. glavnico te terjatve po stanju ob začetku postopka prisilne poravnave,
2. obresti, ki so se natekle do začetka postopka prisilne poravnave, in
3. če je bilo o terjatvi odločeno s pravnomočno sodno odločbo ali odločbo drugega pristojnega državnega organa, tudi stroške postopka, v katerem je bila izdana ta odločba, in morebitne stroške postopka prisilne izvršitve te odločbe.

(5) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona o terjatvi, o kateri je bilo odločeno z odločbo drugega pristojnega državnega organa, se smiselno uporabljajo tudi za davčno terjatev, ki jo je dolžnik kot zavezanec za davek izračunal sam v obračunu davka.

216. člen

(nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

Izvršilno sodišče nadaljuje postopek izvršbe, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave in:

1. če je bila izvršba dovoljena na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in upnik v tem postopku do začetka postopka prisilne poravnave še ni pridobil ločitvene pravice, utesni izvršbo in opravi samo prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,
2. v drugih primerih opravi izvršbo za izterjavo celotne terjatve v skladu z izvršilnim naslovom.

221.a člen

(dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

Postopek poenostavljene prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad gospodarsko družbo, ki se po drugem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med mikro družbe in
2. nad podjetnikom, ki ustreza merilom iz prve in druge alineje drugega odstavka 55. člena ZGD-1.

221.b člen

(uporaba pravil o prisilni poravnavi)

(1) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se ne uporabljajo:

- oddelek 3.4,
- oddelek 3.5 in
- oddelek 3.6 tega zakona.

(2) Če ni v oddelku 4.7 drugače določeno, se za postopek poenostavljene prisilne poravnave smiselno uporabljajo:

- prvi odstavek 132. člena,
 - 133. do 138. člen,
 - 139. člen,
 - 140. člen,
 - prvi odstavek, 1., 3. in 5. točka drugega odstavka in 1. točka petega odstavka 141. člena,
 - prvi in drugi odstavek 142. člena,
 - 143. člen,
 - 145. člen,
 - prvi do tretji odstavek 147. člena,
 - prvi in drugi odstavek, 1. in 2. točka četrtega odstavka ter peti in šesti odstavek 153. člena,
 - 154. člen,
 - prvi odstavek, 1., 2., 3. in 5. točka drugega odstavka in tretji odstavek 155. člena,
 - 157. člen,
 - 160. do 164.a člen,
 - tretji in četrti odstavek 200. člena,
 - 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena,
 - 212. do 218. člen in
 - 219. do 221. člen tega zakona.
- (3) Za obveznosti posloводства dolžnika glede poenostavljene prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 2.2.2 tega zakona.

221.d člen

(odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je treba poleg listin iz 1., 3. in 5. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona priložiti izjavo dolžnika, da poročilo iz 1. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona resnično in pošteno prikazuje njegov finančni položaj in poslovanje. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(2) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavrže predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(3) Sodišče hkrati z objavo sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave objavi tudi predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave z vsemi prilogami.

221.e člen

(večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

(1) O poenostavljeni prisilni poravnavi ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev do dolžnika je navedena v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(2) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave je vsota zneskov vseh navadnih terjatev upnikov, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Poenostavljena prisilna poravnava je sprejeta:

1. če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev je najmanj 6/10 zneska osnove iz drugega odstavka tega člena, in

2. če za njeno sprejetje glasuje več kot polovica vseh upnikov, katerih terjatve so navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(4) Upnik za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave glasuje tako, da z dolžnikom sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave. Kadar je upnik Republika Slovenija, sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave v njenem imenu Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(5) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa in mora vsebovati:

1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,

2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave,

3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave in

4. izjavo dolžnika, da soglaša, da je notarski zapis izvršilni naslov za izterjavo njegove obveznosti do upnika v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(6) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave učinkuje pod odložnim pogojem, da bo poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

221.f člen

(zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlagatelj mora v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave vložiti zahtevo za potrditev prisilne poravnave.

(2) Zahtevi za potrditev poenostavljene prisilne poravnave mora priložiti odpravke notarskih zapisov pogodb o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, na podlagi katerih je dosežena večina za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave iz tretjega odstavka 221.e člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za potrditev prisilne poravnave niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, sodišče predlagatelju naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi predloži ustrezne listine.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(6) Sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave ali

2. če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni nepopolne zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(7) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz šestega odstavka tega člena ne more vložiti novega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave.

233. člen

(predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka in dopolnitev nepopolnega predloga)

(1) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka založiti predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka v znesku, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona,

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in

3. pavšalnemu znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, določenem s predpisom iz 3. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona.

(2) Če začetek stečajnega postopka predlaga upnik in vrednost unovčene stečajne mase presega znesek stroškov iz prvega odstavka tega člena, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(3) Če predlagatelj ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka ne založi predujma iz prvega odstavka tega člena ali če ni v skladu s prvim odstavkom 232. člena tega zakona, mu sodišče s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi založi predujem ali ustrezno odpravi pomanjkljivosti predloga.

- (4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka.
- (5) Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni predloga, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek stečajnega postopka.
- (6) Delavec, ki vloži predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga po četrtem odstavku 14. člena tega zakona, je oproščen založitve predujma iz prvega odstavka tega člena.
- (7) Če predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolжник, ki je pravna oseba, ni dolžan založiti predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka tega člena. Če sredstva na dolžnikovem računu ne zadoščajo za plačilo predujma, in upravitelj oceni, da njemu poznano dolžnikovo premoženje ne zadošča niti za poplačilo stroškov stečajnega postopka, lahko pozove upnike, da znesek predujma iz prvega odstavka tega člena plačajo sami. Če zneska predujma nihče ne plača, sodišče na predlog upravitelja izda sklep o izbrisu dolžnika iz sodnega registra. Za izbris se smiselno uporabljajo določbe 441. do 444.a člena tega zakona.
- (8) Če je bila dodeljena brezplačna pravna pomoč za založitev predujma iz prvega odstavka tega člena ali v primeru iz šestega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek s sklepom o začetku stečajnega postopka odloči, da se iz proračuna sodišča opravijo naslednja plačila:
1. znesek v višini pavšalnega nadomestila za objave nakaže agenciji v skladu s petim odstavkom 122. člena tega zakona in
 2. znesek v višini vsote zneskov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nakaže v dobro denarnega računa stečajnega dolžnika.
- (9) Če vrednost unovčene stečajne mase presega znesek plačil iz osmega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek odloči, da se ta plačila vrnejo v dobro proračuna sodišča po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka in v skladu zakonom, ki ureja javne finance.

289. člen

(posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

- (1) Terjatve, ki so bile prijavljene v postopku prisilne poravnave, veljajo za prijavljene v stečajnem postopku.
- (2) Upniki terjatev na podlagi pogodb, ki jih je sklenil, ali drugih pravnih poslov, ki jih je opravil stečajni dolжник od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka v skladu s 151. členom tega zakona, ne prijavijo v stečajnem postopku in imajo pravico do njihovega plačila po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka.

331. člen

(sklep o prodaji)

- (1) Sodišče izda sklep o prodaji na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora.
- (2) Sodišče s sklepom, s katerim prvič odloča o prodaji posameznega premoženja (v nadaljnjem besedilu: prvi sklep o prodaji), določi:
1. način prodaje,
 2. izklicno ceno pri javni dražbi ali izhodiščno ceno pri zavezujočem zbiranju ponudb in

3. znesek varščine.

(3) Če je bil javna dražba ali postopek zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja na podlagi prvega sklepa o prodaji neuspešen, lahko sodišče s sklepom o prodaji (v nadaljnjem besedilu: dodatni sklep o prodaji):

1. bodisi:

- ponovno odloči, da se prodaja opravi na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, in
- določi nižjo izklicno ali izhodiščno ceno kot v prvem sklepu

2. bodisi odloči, da se opravi nezavezujoče zbiranje ponudb zaradi prodaje na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

341. člen

(soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

(1) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da bo sodišče k njej dalo soglasje, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če sodišče zavrne soglasje.

(2) Sodišče o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe odloči na predlog upravitelja.

(3) Upravitelj mora predlog za soglasje k prodajni pogodbi predložiti sodišču v treh delovnih dneh po sklenitvi prodajne pogodbe in mu priložiti besedilo pogodbe ter glede na način prodaje:

1. pri prodaji na podlagi javne dražbe: zapisnik dražbe,
2. pri prodaji na podlagi javnega zbiranja ponudb: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel, s podatki o ponudnikih in ponujenih cenah,
3. pri neposredni prodaji: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel na podlagi nezavezujočega zbiranja ponudb, in o poteku pogajanj s ponudniki.

(4) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona, sodišče odloči o soglasju k pogodbi:

1. če je prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti: na podlagi soglasja upniškega odbora,
2. v drugih primerih: na podlagi mnenja upniškega odbora.

(5) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi javne dražbe z zniževanjem izklicne cene in je bila prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti, sodišče odloči o soglasju na podlagi soglasja upniškega odbora.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena se ne uporabljajo, če je ocenjena vrednost premoženja, ki je predmet prodajne pogodbe, nižja od 50.000 eurov.

(7) Sodišče da soglasje k pogodbi:

1. če je bila prodaja opravljena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji,
2. če je vsebina prodajne pogodbe v skladu s 337. do 343. členom tega zakona in

3. v primeru iz 1. točke četrtega odstavka ali iz petega odstavka tega člena: če je upniški odbor dal soglasje k pogodbi.

345. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je ločitveni upnik pravočasno prijavil ločitveno pravico in je bila ta ločitvena pravica:

1. bodisi priznana

2. bodisi prerekana in do prodaje:

– če mora ločitveno pravico v pravdi uveljavljati ločitveni upnik: njegov zahtevek iz prvega odstavka 305. člena tega zakona ni bil pravnomočno zavržen in ločitvena pravica tudi ni prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena, ali

– če mora neobstoj ločitvene pravice uveljavljati tisti, ki je ločitveno pravico prerekal: zahtevku iz drugega odstavka 307. člena ali drugega odstavka 308. člena ni pravnomočno ugodeno.

(2) Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ne zadošča za celotno plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, mora sodišče:

1. za sklep o prodaji poleg mnenja upniškega odbora po prvem odstavku 331. člena tega zakona ali soglasja po tretjem odstavku 332. člena tega zakona dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika,

2. za sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe iz četrtega ali petega odstavka 341. člena tega zakona poleg mnenja ali soglasja upniškega odbora dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika.

(3) Za mnenje ali soglasje ločitvenega upnika iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 88. člena tega zakona.

(4) Če ločitveni upnik v osmih dneh po prejemu zahteve za mnenje sodišču svojega mnenja ne sporoči, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(5) Če ločitveni upnik v osmih dneh po prejemu zahteve za soglasje sodišču ne sporoči, da zavrača to soglasje, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi s soglasjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(6) Na pravno posledico iz četrtega ali petega odstavka tega člena mora sodišče opozoriti ločitvenega upnika v zahtevi za mnenje ali soglasje.

(7) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic iz prvega odstavka tega člena, se drugi do šesti odstavek tega člena uporabljajo za mnenje ali soglasje:

1. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica je bila pridobljena prva, in

2. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica ima drugi ali poznejši vrstni red, če je skupni znesek terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami predhodnega vrstnega reda, manjši od vrednosti premoženja, ki se prodaja, ocenjene po likvidacijski vrednosti.

374. člen

(prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

(1) Če premoženja, ki sestavlja stečajno maso, ni mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški, se to premoženje razdeli:

1. v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži,
2. v drugih primerih: upnikom v sorazmerju z njihovimi deleži iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona, če privolijo, da to premoženje prevzamejo.

(2) Če upniki ali družbeniki ne privolijo v prevzem premoženja iz prvega odstavka tega člena, se premoženje glede na vrsto prenese:

1. nepremičnina, ki ne leži na območju Republike Slovenije, onesnažena nepremičnina ali odpadki, če stečajna masa ne zadošča za kritje stroškov ekološke sanacije, na Republiko Slovenijo,
2. druga nepremičnina na lokalno skupnost, na območju katere je ta nepremičnina,
3. drugo premoženje, razen nepremičnin ali denarnega dobroimetja, na Republiko Slovenijo, če privoli, da ga prevzame.

(3) Upravitelj mora poziv k privolitvi za prevzem premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena poslati pristojnemu resornemu ministrstvu, in sicer, če so predmet tega premoženja premične stvari, ministrstvu, pristojnem za javno upravo, če je predmet tega premoženja finančno premoženje, ministrstvu, pristojnemu za finance, če so predmet tega premoženja druge premoženjske pravice, pa ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Če Republika Slovenija ne privoli v prevzem tega premoženja, se lahko prenese na dobrodelno organizacijo, če ta privoli, da ga prevzame.

(4) Če niti Republika Slovenija niti dobrodelna organizacija ne prevzame premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena:

1. terjatve in druge premoženjske pravice, ki so predmet tega premoženja, prenehajo, in
2. upravitelj mora zagotoviti, da se stvari, ki so predmet tega premoženja, izročijo kot odpadni material.

(5) Republika Slovenija ali dobrodelna organizacija mora upravitelju sporočiti privolitev v prevzem premoženja v enem mesecu po prejemu upraviteljevega poziva k privolitvi, sicer velja, da je prevzem odklonila.

(6) Poziv upravitelja k privolitvi za prevzem premoženja mora za vsako vrsto premoženja, ki je predmet poziva, vsebovati:

1. opis premoženja,
2. njegovo ocenjeno vrednost in
3. razloge, zaradi katerih premoženja v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški.

(7) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali dobrodelna organizacija v zvezi s prevzemom premoženja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne odgovarja za obveznosti stečajnega dolžnika.

(8) O razdelitvi premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku ali o prenosu premoženja po drugem ali tretjem odstavku tega člena odloči sodišče s sklepom o končni razdelitvi.

(9) Če pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Za prenos iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 1. točki drugega odstavka tega člena prenese na Republiko Slovenijo, se sklep vroči Republiki Sloveniji, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(11) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 2. točki drugega odstavka tega člena prenese na lokalno skupnost, se sklep vroči lokalni skupnosti, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

383.a člen

(vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

(1) Dolžnik lahko vloži predlog za začetek postopka osebnega stečaja tudi na zapisnik pri sodišču, ki je stvarno in krajevno pristojno za odločanje o tem predlogu.

(2) Na naroku za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja sodišče:

1. pouči dolžnika o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja in možnosti odpusta obveznosti, ter

2. sprejme na zapisnik dolžnikov predlog za začetek postopka osebnega stečaja, poročilo o stanju dolžnikovega premoženja v skladu s petim odstavkom 384. člena tega zakona in predlog za odpust obveznosti.

(3) Na naroku za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja sodišče pouči dolžnika o obveznosti plačila predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka 233. člena tega zakona in o možnosti dodelitve brezplačne pravne pomoči v obliki oprostitve plačila tega predujma.

(4) Če dolžnik izjavi, da nima sredstev, potrebnih za založitev predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka 233. člena tega zakona mu sodišče izroči obrazec prošnje za dodelitev brezplačne pravne pomoči in ga pouči o postopku v zvezi z vložitvijo prošnje.

(5) Če pristojni organ za brezplačno pravno pomoč odobri brezplačno pravno pomoč v obliki oprostitve plačila predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka 233. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu odločbe iz petega odstavka tega člena izdati sklep o začetku postopka osebnega stečaja.

(6) Če pristojni organ za brezplačno pravno pomoč zavrne prošnjo za brezplačno pravno pomoč v obliki oprostitve plačila predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka 233. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu odločbe iz petega odstavka tega člena izdati sklep, s katerim zavrže predlog za začetek postopka osebnega stečaja.

(7) Za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku osebnega stečaja, ki ga predlaga dolžnik, ni mogoče dodeliti brezplačne pravne pomoči. Prvi stavek tega odstavka se ne uporablja za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku odpusta obveznosti, če je bil vložen ugovor proti odpustu obveznosti.